

KEVSER SURESİ

Rahman Rahim Allah'ın Adıyla
Şüphesiz biz, sana Kevser'i verdik.
Şu hâlde Rabbin için namaz kıl ve tekbir
alırken, namazda ellerini boğazına kadar kaldır.
Doğrusu asıl soyu kesik olan, sana kin duyandır.

ÜSTAD İBRAHİM EMİNÎ

DİNİMİ ÖĞRENİYORUM

Cilt: 2

Çeviri: Ali İRFAN

KEVSER

Kevser Yayınları: 250

Kitabın Adı: Dinimi Öğreniyorum c. 2

Eserin Orijinal Adı: Amûziş-i Din be-Zeban-i Sade / Kitab-ı Dovvum

Yazar: Üstad İbrahim Eminî

Çeviri: Ali İrfan

Gözden Geçiren: Emine Tuğrul

Son Okur: Kevserl

Mizanpaj: Kevser

Kapak: Faruk Atlan

Baskı: Yılmaz Matbaacılık (Sertifika: 27185)

Litros Yolu 2. Matb. Sitesi 3 NB 2 Zeytinburnu

Topkapı / İstanbul Tel: 0212 493 00 85

Basım Tarihi: Temmuz 2016

ISBN: 978-605-4792-52-8 (Tk.) 978-605-4792-54-2

Not: Kitap "*Din Öğrenimi*" adıyla Ağustos 1998 tarihinde

Velayet Yayınları tarafından basılmıştır

Kevser Yayınları

Balabanağa Mah. Büyük Reşitpaşa Cad.

Yumni İş Mrk. No: 16 B / 25 Fatih – İSTANBUL

Tel: 0212 – 534 35 28 / 555 16 66

Faks: 0212 – 631 36 01 / 555 22 12

www.kevseryayincilik.com

ÖN SÖZ

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

“*Dinimi Öğreniyorum*“ kitabı İslam öğretilerini öğrenme yolunda atılan ilk adım sayılabilir. Bu eserle inanç ilkeleri, ahlak ve İslam hükümleriyle ilgili bilgi edineceksiniz. Basit ve kolay dil kullanılmasına özen gösterilmiştir. Büyükler için de faydalı bir eserdir. Birinci cildinde olduğu gibi bu ciltte de konular altı bölümde ele alınmıştır. Ancak seviyesi ve düzeyi birinci cilde oranla daha yüksektir.

- 1- Tevhid ve Allah'ı Tanımak
- 2- Mead (Ahireti Tanımak)
- 3- Nübüvvet (Peygamberi Tanımak)
- 4- İmamet (İmamı Tanımak)
- 5- Furu-u Din (Din Hükümleri)
- 6- Ahlak ve Adap.

İşlenen konular her Müslümanın bilmesi gereken ve bir bedeninin organları gibi birbirine bağlı ve uyumlu konulardır.

Eserin yazımında şu hususlara dikkat edilmiştir:

- 1- Konular sade ve hikâye tarzında akıcı sunulmuştur. Böylece anlaşılır ve cezzap oluşu, insanda etki etmesi ve imanını güçlendirmesi amaçlanmıştır.
- 2- İnanç ilkeleri açıklanırken kanıt sunma yönteminden yararlanılmış, sağlam ama sade deliller tercih edilmiştir.

3- Felsefe ve kelam ilmindeki zor kanıtlara yer verilmemiştir.

4- Allah'ı ve sıfatlarını ispatlamada Kur'an'ın izlediği yöntem yani düzen ve disiplin delili esas alınmıştır.

5- Okuyucunun fitratına hitap edilmeye ve kendisinin konuya ulaşmasını sağlamaya çalışılmıştır.

6- Ahlak ve adap bölümünde de okuyucunun iyilik ve kemale meyilli fitratı uyandırılmaya çalışılmış, böylece bizzat güzellik ve çirkinliği gözlemlemesi ve kemal yolunu bulması amaçlanmıştır.

7- Her dersin sonunda dersin can alıcı ve eğitici hususlarına soru şeklinde vurgu yapılmıştır.

Çoğu okuyucularımız için zor olan adalet konusuna ve diğer din hükümlerine yer verilmedi. İsteyenler ilgili eserlere bakabilirler.

Sevgili Rabbimizin katında kabul ve okuyucular için faydalı olması umuduyla... ⁽¹⁾

İbrahim Emini

Şubat 1982

1- Kitabın üslubu dikkate alınarak kimi yerlerde kitabı gözden geçiren Emine Tuğrul tarafından faydalı eklemeler yapılmıştır. (Yayıncının notu).

1. Bölüm

TEVHİD VE ALLAH'I TANIMAK

ALLAH “YARATILIŞIN KAYNAĞI”

Babam öğle yemeğinde son lokmayı yedikten sonra:

— “Elhamdu lillahi rabbil âlemin” dedi.

Babamın, bu cümleyi her yemekten sonra söylemesi dikkatimi çekmişti.

— Babacığım “Elhamdu lillahi rabbil âlemin” ne demek? Niçin her zaman yemek yedikten sonra bu cümleyi söylüyorsun? dedim.

Babam:

— Oğlum bu cümle ile Allah’a şükrediyoruz. Yani verdiği nimetlerden dolayı O’na teşekkür ediyoruz. O, öyle bir ilahtır ki kâinattaki her şeyi yaratan ve terbiye edendir. Sonra bütün nimetleri bizlere bağışlayan Allah’tır (c.c). Bizler de nimetlerden faydalandığımız zaman mutlaka sahibi olan Allah’a şükretmeliyiz.

Hüseyinciğim! Allah’ın (c.c) nimetleri o kadar çoktur ki asla sayamayız. Şu yediğimiz yemeyi bir düşün. Bak Allah bize ne çok nimetler bağışlamıştır. Göz ile yemeği görüyoruz; el ile lokmayı alıyoruz ve ağızımıza bırakıyoruz. Dudaklar vesilesiyle ağızımızı kapatıyoruz ve dil vasıtasıyla lokmayı ağızda döndürüyoruz ve dişlerimizle çiğniyoruz ve sonra yutuyoruz. Aslında basitmiş gibi görülen bütün bu işler çok zarif ve hayret vericidirler. Mesela; eline ve parmaklarına bak. Ne kadar güzel ve düzenli yaratılmış. Parmaklar kendi isteğiyle açılıp kapanıyor, gerekli olan her şekilde giriyor. Elini ne tarafa çevirmek istersen çevirebiliyorsun. El ve parmaklarımız ihtiyaçlarımızı karşılıyorlar.

Hüseyinciğim, şu ana kadar hiç düşündün mü? Eğer elimiz kendi kontrolümüzde olmasaydı ne yapardık? Bak dişlerimize, yaratılışı ne kadar çekici ve zarif. Şimdi git aynada dişlerini gör. Bazı dişler keskindir ve

yemeği parçalama işine yarar. Bazı dişler lokmayı bölmek için işe yarar. Bunların yanında, dişler yemeği yumuşatma için yaratılmıştır.

Eğer dişimiz olmasaydı nasıl yemek yiyebilirdik? Şimdi bir de öyle düşün. Ya dişlerin tamamı tek çeşit olsaydı, işimiz ne kadar zor olurdu değil mi? Bütün yemekleri nasıl yiyebilirdik?

Oğlum! Bütün bunlardan daha ilginç olanı tükürüktür. Tükürük yemeğin hazmı için gereklidir. Bu nedenle lokma ne kadar çok çiğnenirse, daha çabuk ve daha iyi hazmedilir. Ayrıca tükürük lokmayı ıslatır ki boğazdan rahat geçebilsin diye. Tükürük salgısı üç çift küçük tükürük bezinden üretilir. Bu bezlere tükürük bezleri adı verilir. Sahi eğer ağızımız kuru olsaydı ne yapardık? Acaba yemek yiyebilir miydik? Konuşabilir miydik? Bak bu tükürük bezleri ne büyük bir nimettir. Gördüğün gibi ne kadar faydalı ve mühim işler görmektedir. Bizi düşünen Rabbimiz, tükürüğün, yemeğin hazmı için ve konuşmak için gerekli olduğunu biliyordu. Bu amaçla ağızımızın içinde tükürük bezlerini yaratmıştır.

Kim bizim dudağa ve ağza ihtiyacımız olduğunu biliyor? Kim el ve parmaklarımızın mutlaka bu şekilde olması gerektiğini biliyor? Babamın sözlerine iyi kulak vermiştim. Bunun cevabını biliyordum. Babama:

— Tabi ki Allah'tır bizi düşünen, O bizim ihtiyaçlarımızdan haberdardır ve neye ihtiyacımız varsa yaratmıştır, dedim.

Babam:

— Aferin oğlum. Söylediğin gibi her şeyi yaratan rabbimizdir. Hiçbir şey kendiliğinden oluşmadığı gibi tükürük bezleri de kendi kendine oluşmamıştır. Dudak, dil, dişler ve parmaklar kendiliğinden ve hesapsız yaratılmadı. Bu irtibat, düzen ve uyum rabbimizin varlığına dair en büyük delildir. Kâinattaki bütün varlıklar, yaratılış kaynağını âlim ve sonsuz bir kudrete sahip olan varlıktan almıştır. O ilim sahibi, varlık ve yaratılışın kaynağı "ALLAH"tır.

Oğlum! İnsan O'nun nimetlerine baktığı zaman farkında olmadan onun güzel ismini zikreder. O'na hamdeder. Nimetlerinden ötürü O'na teşekkür eder. Hüseyinciğim! Biz kıldığımız her namazın her rekâtında

O'na hamdederiz. "Elhamdulillah rabbil âlemin" diyerek "Bütün övgüler âlemlerin yaratıcısı olan Allah'a mahsustur" demektedir, dedi.

O gün babamdan aldığım öğütler beni bir hayli bilgilendirmişti. İleride çok işime yarayacağı kesindi.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Hüseyin babasına ne sordu?
- 2- Hüseyin babası yemek yedikten sonra ne diyordu? Kime şükrediyordu?
- 3- Allah'ın (c.c) nimetlerinin tümünü sayabilir misiniz?
- 4- Hüseyin'in babası hangi nimetler hakkında onunla sohbet etti?
- 5- Tükrük bezlerinin yaratılışından hedef ve maksat nedir?
- 6- Yemeğe başlarken ne söylüyorsunuz?
- 7- Bedenimizin yaratılışında bulunan düzen ve uyum neyin delilidir?
- 8- "Elhamdulillah rabbil âlemin" ne demektir?
- 9- Siz yemek yedikten sonra Allah'a (c.c) nasıl şükrediyorsunuz?

Deneyin ve Düşünün (1)

Parmaklarınızı kapatın, yumruk yapın.

Şimdi yalnızca kapalı olan bu parmaklarınızla ve tek elle kalemi kaldırın ve yazı yazınız.

Kaşığı kaldırın ve yemek yiyiniz.

Yukarıdaki söylenenleri yapabiliyor musunuz?

Eğer parmaklarımız olmasaydı ellerimizle yapmamız gereken işleri na-

sıl yapabiliydik? Peki, parmaklarımız istediğimiz şekilde açılıp kapanmasaydı ne yapardık?

Şimdi parmaklarınızı açınız ve hareket ettirmeyiniz. Bu şekilde parmaklarınızla kalemi kaldırınız, isminizi yazınız. Kaşığı kaldırınız, yemek yiyiniz. Söylenenlerin ne kadarını yapabildiniz?

Allah, çok ilim ve merhamet sahibidir ki kendi istek ve irademizle açılıp kapanır vaziyette parmakları bizim kontrolümüze bırakmıştır. Âlim ve Kadir olan Allah'tan (c.c) başka kim parmakları bu güzellikte bizim için düzenleyebilir? Çevremizde bütün olup bitenlere dikkatlice göz attığımızda bir yaratanın olduğunu görmemek körlüktür.

Deneyin ve Düşünün (2)

Dudaklarınızı hareketsiz bırakın.

Şimdi konuşun!

Yapabiliyor musunuz? Belki birkaç kelime mırıldandınız, peki bütün kelimeleri söyleyebilir misiniz?

Dudaklarınızı sürekli açık tuttuğunuz zaman yemeği çiğneyebiliyor musunuz?

Ağzınızı açık bıraktığınızda yemek ağzınızdan dışarı döküldü değil mi?

Dil vasıtasıyla hangi işleri yapabiliyoruz?

- Konuşuyoruz,
- Yemeğin lezzetini tadıyoruz.
- Başka neler yapmıyoruz ki...

Yemeği çiğnerken dilinizi hareket ettirmeden çiğneme işini yapabilir misiniz? Deneyiniz.

Dil yemek yeme esnasında bize hangi kolaylıkları sağlıyor?

Nasıl konuştuğumuzu biliyor musunuz?

Âlim ve Kadir olan Allah'tan (c.c) başka kim bizim için dudak ve dil yaratabilir?

Deneyin ve Düşünün (3)

Dilinizin ucunu ağzınızda döndürünüz, neler hissediyorsunuz?

– Dişler

– Damak

– Diş eti

Başka ne?

Şimdi tükürüğünüzü yutunuz. Ağzınız tamamen kuruyor mu? Tükürüğünüzü yuttuğunuz hâlde ağzınız tekrar tükürükle doldu değil mi? Peki yenisi bu kadar hızlı nasıl oluştu? Şimdi biraz düşünelim; tükürük olmasaydı ne olurdu? Konuşabilir miydik? Hayır! Yemek yiyebilir miydik? Hayır! Ağzınız tamamen kurur muydu? Evet. Demek ki tükürük deyip geçmeyecekmişiz. Tükürük salgısı bizim bildiğimiz gibi basit bir durum değilmiş.

Tükürük bezlerini kim bizim için öngörüp yaratmıştır? Tabi ki Allah yaratmıştır. Zaten Âlim ve Kadir olan Allah'tan başka kim onları bizim için düzenlemeye gücü yeter.

SU

Allah'ın (c.c) Hayat Veren Nimeti

Hatice annesine:

— Anneciğim susadığımız zaman ne yapıyoruz? dedi.

Annesi:

— Haticeciğim ağızımız kuruduğu için suya ihtiyaç duyuyoruz. O zaman da su içiyoruz, dedi. Ayşe:

— Anneciğim, kimler su içebilir?

— Canlı olarak yaratılmış her canlının su içmeye ihtiyacı var, dedi

— Hayvanlar da canlı. Peki, hayvanlar susayınca ne yapıyorlar?

—Su içiyorlar. Evet, hayvanların da suya ihtiyaçları var, dedi.

Hatice:

— Anneciğim acaba bitkilerde susuyorlar mı? dedi.

Annesi:

— Evet, yavrucuğum, bitkiler de susuyorlar, onların da suya ihtiyaçları var. Fakat onlar suyu bizim gibi içmiyorlar. Suyu, kökleri vasıtasıyla topraktan alıyorlar. Su canlılar için öyle büyük bir nimet ki ona ulaşamayan canlılar yaşamını kaybeder. Çevremizdeki canlıları şöyle bir düşünelim. Bitkilere su ulaşmazsa kururlar. Hayvanlar su içmese, susuzluktan ölürler. Sadece onlar değil, su olmasaydı biz de susuzluktan ölürdük.

Sonra su olmasaydı hiçbir bitki yetişmez demiştik. Bitkinin olmaması

bizim hayatımızı ne kadar zorlaştıracak bir bakalım. Buğday ve arpa yetişmezse yiyecek ekmeğimiz olmazdı. Meyve ağaçları kurursa yiyecek meyve bulamazdık. Suyun olmaması hayvan neslinin tükenmesine de sebep olur. Su içmezlerse bütün hayvanlar ölür demiştik. Yine bakıyoruz ki bunun bir ucu insanoğluna dayanıyor. Hayvanlar olmasaydı; sütümüz, etimiz, yoğurdumuz ve peynirimiz olmazdı.

Şükürler olsun ki Allah çok merhametlidir. Allah (cc.) susuzluğumuzu gidermemiz, yıkanmamız ve tarım yapmamız için tatlı su yaratmıştır. Yarattığı bu büyük nimeti de bizim kontrolümüze bırakmıştır. Hayvanlar onu içerek bizim için süt ve et hazırlamaktadırlar.

Allah (c.c) bizleri seviyor ki tatlı ve lezzetli suyu ve yüzlerce nimeti bizim için yaratmıştır. Biz de rahmet ve merhamet sahibi olan Allah'ı (c.c) seviyoruz. Verdiği nimetlere şükrediyoruz. Onları O'nun emrettiği şekilde sarf ediyoruz.

Deneyin ve Düşünün

Şimdi biraz da düşünmeye ne dersiniz!

Şimdi birlikte deney yapmak için laboratuvara doğru bir yolculuk yapalım!

Çok susadığınızda bir miktar tuzu su dolu bir bardağa dökelim. Tatlı suyu, tuzlu suya dönüştürelim. Şimdi susuzluğunuzu gidermek için onun bir miktarını içelim. Susuzluğunuzu giderdi mi? Hayır dediğini duyar gibiyim. Hatta tuzlu su susuzluğumuzu daha da artırdı değil mi?

Tuzlu su, tarım için de iyi değildir. Tuzlu suyla suladığımız vakit bitkiler, tuzun etkisiyle kavrulacaktır. Bu durum bitkilerin bir an önce kurummasına sebep olur.

İçtiğimiz suyu şöyle bir düşünelim. Sahi! Bütün sular tuzlu ve acı olsaydı ne yapardık?

İşte o zaman insan için her şey zor olurdu. Ekmeğimiz olmazdı. Et, süt ve peynirimiz de olmazdı.

Ya sular toprağın derinliklerine sızıp yok olsaydı ne yapardık? Nasıl yaşardık?

Gerçekten Allah çok merhametlidir. Tatlı ve lezzetli suyu yaratmıştır. Suyun kontrolünü de bizim elimize bırakmıştır. Çevremizdeki canlıları düşünelim. Susuz bitki kurur. Susuz hayvan ölür. Allah merhamet sahibidir. Susuzluğumuzu gidermemiz, yıkanmamız ve tarım yapabilmemiz için tatlı ve lezzetli suyu yaratmıştır. Hayvanlar onu içmek suretiyle bizim için et ve süt hazırlarlar.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Su yiyecek ekmeğimiz
- 2- Canlılar için su vazgeçilmez bir kaynaktır. Su olmasaydı ve biz meyve
- 3- Eğer su..... o zaman biz yiyecek et, süt ve peynir
- 4- Allah (c.c) bizleri seviyor ki yüzlerce nimeti
- 5- Biz de merhametli olan Allah'ı (c.c) şükrediyoruz.

ELMA AĞACI “ALLAHI TANIMA DERSİ” VERİYOR

O gün Neclalar sosyal bilgisi dersinde doğadaki dengesel dönüşümle ilgili bir konu işleyeceklerdi. Öğretmen, öğrencilerine:

— Tabiata bir bakın. Her şeyin bir denge içerisinde olduğunu göreceksiniz. Peki, bu dengenin biz insanlar için kurulduğunu biliyor musunuz? diye sordu.

— Hasan, öğretmenim neden Rabbimiz doğadaki her nimeti biz insanların hizmetine sunmuş. Biz nasıl bir varlığız ki bize rabbim bu kadar değer veriyor? dedi.

Öğretmen öğrencilere:

— Çocuklar bu günkü konumuz bu değil. Fakat Hasan'ın sorusunu da cevapsız bırakmak istemiyorum. Rabbim bizleri dünyaya gönderirken en şerefli yaratılan varlık olarak göndermiş. Onun için de her nimet hizmetimize sunulmuş. Şimdi gelelim hayatımızın bir parçası olan bitkilere. Şimdi bitkiler bizler için nasıl besin üretiyorlar hep birlikte görelim, dedi.

Öğretmen masanın üzerinde önceden hazırladığı bilgisayar düzeneğini açtı. Ekranda kocaman ve lezzetli bir elma figürü belirdi. Arkasından gösteri şöyle devam etti:

— Elmayı seviyor musunuz? Evet dediğinizi duyar gibiyim. Evet, elma faydalı ve lezzetli bir meyvedir. Severek yemiş olduğunuz bu güzel meyvede bulunan maddelere vücudumuzun ihtiyacı vardır. Allah (c.c) da bu ihtiyacımızı karşılamak üzere elma ağacını yaratmıştır. Elma

ağacı insanoğlunun yemesi için elma verir. Ağacın elma verebilmesi için birkaç şeye ihtiyacı vardır:

- 1- Su.
- 2- Toprakta bulunan madensel maddeler.
- 3- Havada bulunan karbonik gazlar.
- 4- Güneş ışınları ve enerjisi.

Elma ağacının kökü, su ve madensel maddeleri topraktan alır. Ağacın gövdesi ve dalları, içerisinde bulunan oldukça ince borular vasıtasıyla su ve madensel tuzları, ağacın gövdesine gönderir. Gövde, besin ve suyu yapraklara ulaştırır. Karbonik gazlar da çok zarif ve küçük gözleklerden yapraklara ulaşır.

Doğadaki denge döngü bununla da sınırlı değil. Güneş ışınları yaprakları ısıtır. Yapraklar; güneş ışınlarının yardımıyla, su, karbonik gazlar ve madensel maddelerden oluşan lezzetli bir sıvı meydana getirir. Lezzetli sıvıyı çok zarif ve ince borucuklar yoluyla ağacın bütün kısımlarına gönderirler. Elma ağacı, bu sıvının bir miktarını kendisi için sarf eder ve büyütür. Kalan miktarı ile bizlerin istifade etmesi için lezzetli ve güzel meyveler meydana getirir. Bu güzel meyveyi yemekle lezzet alıyoruz. Ayrıca bu güzel meyve vücudumuza güç ve enerji de veriyor.

Âlim ve kadir olan Allah, bu güzel meyvelerden istifade etmemiz için bizlere meyve veren sistemli ve uyumlu bir yaratılışla elma ağacını vücuda getirmiştir. Biz de bütün bu nimetleri veren âlim ve rahim olan Allah'a şükrediyoruz. O'ndan gelen emirleri kabul ediyor. Her zaman özgür ve mutlu yaşamak için O'nun emirlerini takip ediyoruz, dedi.

Gösteri bitmişti. İçeri de derin bir sessizlik oldu. Öğrenciler yiyip içtikleri nimetlerin büyüklüğünü ve onu yaratanın çok daha büyük olduğunu şimdi daha iyi kavramışlardı.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Elma ağacının elma yetişmesi için nelere ihtiyacı vardır?
- 2- Su ve madensel maddeler yapraklara nasıl ulaşıyorlar?
- 3- Karbonik gazlar nerede bulunmaktadır? Yapraklara nasıl nüfuz etmektedir?
- 4- Yapraklar hangi güçlerin yardımıyla elma meydana getiriyor?
- 5- Elma ağacındaki harikulade ahenk, irtibat ve uyumlu sistemi yaratan kimdir?
- 6- Her zaman özgür ve mutlu yaşamak için kimin emirlerini takip etmeliyiz?
- 7- Allah'ın (c.c) nimetlerini ne şekilde ve nasıl sarf etmeliyiz?

ALLAHI TANITAN GÜZEL KİTAPLAR

“Bitkilerin Yeşil Yaprakları”

Betül, üçüncü sınıfa gidiyordu. Oldukça iştahsız bir çocuktü. Annesi onu daha iyi besleyebilmek için sürekli peşinde koşuyordu. Betül, bu durumdan oldukça huzursuzdu. Kendi kendine insan neden beslenmek zorunda? Hiçbir şey yemesek yaşayamaz mıyız diye düşünmeye başlamıştı. İnsanın neden beslenmesi gerektiğini bilmiyordu. Bunları düşünürken televizyonda çizgi film izlemekteydi. Bir müddet sonra çizgi filminden sıkıldı. Zapping yapmaya başladı. Bir kanalda beslenmenin önemi diye bir alt yazı gördü. Başlık dikkatini çekti. Bu tür programlardan çok sıkılmasına rağmen konuşmacının anlattıklarını dinlemeye başladı. Programın konuğu olan diyetisyen konuşmasını şöyle sürdürdü:

— Hepimizin yemeğe ihtiyacı vardır. İyi beslenemezsek sağlıklı olmayız. Sağlıklı olamazsak da rızkımızı temin etmek için çalışamayız. Ağaçlar ve bitkiler bizler için yiyecek meydana getirmektedir. Bitkilerin yeşil yaprakları yiyecek üreten küçük birer fabrikadır. Çalışmakta ve bizim için yiyecek üretmektedirler.

Bitkiler kendi enerji ihtiyaçlarından daha çok yiyecek üretiliyorlar. Yaşamlarını devam ettirebilmek ve büyümek için enerjilerinin bir miktarını kendileri için sarf ederken geri kalan miktarını da bizim için biriktiriyorlar. Koyunların ve ineklerin de yiyeceğe ihtiyaçları vardır. Onlar yem ve yeşil ot yiyorlar. Bize ise süt, tereyağı, peynir, yoğurt ve et veriyorlar. Tavuklar yem yerler; bizim için et ve yumurta hazırlarlar.

İnsanların ve hayvanların bitkilere ihtiyaçları vardır. Hiçbir insan ya da hayvan bitkilerin yardımı olmaksızın kendi yiyeceklerini temin edemez. İnsanlar ve hayvanlar besin zincirini bitkiler olamadan tamamlayamaz-

lar. Hele hele insanın bitkilere ve hayvanlara ihtiyacı olmadan yaşaması mümkün değil. Hayvanların da bitkilere ihtiyaçları vardır. Ve bitkiler yiyecek üretmek için suya, toprağa, karbonik gaza ve güneş ışığına muhtaçtırlar.

Betül söylenenleri can kulağı ile dinliyordu. Programın konuğu nimetlerin arasından yeni bir pencere açarak konuşmasına devam etti.

— Şimdi bakalım, bitkilerin bizlere yiyecek yetiştirebilmesi için güneşi dünyanın üzerine doğup ışık ve enerji saçacak şekilde yaratan kimdir? Peki, ağaçları ve bitkileri böylesine sistemli ve ahenkli bir şekilde yaratıp, güzel yeşil yapraklarına yiyecek üretme gücünü veren kimdir?

O ilim ve kudret sahibi Allah'tır ki; her şeyi bilir ve her şeye kadirdir. O ilim ve kudret sahibi yaratıcı bizleri seviyor. Bütün ihtiyaçlarımızı bilen ve yaratan O'dur. Biz de O'nu seviyoruz. Verdiği nimetlere şükrediyoruz. Rehberliğini ve yol göstericiliğini kabul ediyor ve O'na itaat ediyoruz.

Zaten Allah'tan (c.c) başka kim bizim için çeşit çeşit nimetler sunucu olabilir ki...

Düşünün ve Cevaplayın

- 1 - Ekmek nelerden elde ediliyor?
- 2- Buğday başağının yem yapımı için nelere ihtiyacı vardır?
- 3- Güneş ışığı buğday başağının üzerine düşerse buğday tanesi meydana gelir mi?
- 4- Eğer yeşil yapraklar, bitkisel yiyecekleri meydana getirmeseydi ne gibi zorluklarla karşılaşırdık?
- 5- Bizim ihtiyaçlarımızı bilen ve dünyayı böylesine ahenkli ve sistemli yaratan kimdir?
- 6- Bizlere nimetler sunan Allah'a karşı vazifemiz nedir?

* * *

Hadi biraz da araştıralım! Sizlerin de bildiği gibi yapraklar aynı zamanda büyük bir hava temizleme-arıtma cihazıdır. Acaba bitkiler bunu nasıl gerçekleştirebiliyorlar?

BİYOLOJİ KİTABINDAN ALLAH'İ TANIMA DERSİ ALDIM

Meryem o yıl Anadolu lisesini kazanmıştı. Annesi eskiden beri okumaya meraklı bir kadın olduğu için kızının okulda gördüğü dersleri oldum olası merak ederdi. Okullar başlamıştı. Meryemler derslerde ikinci haftaya bile girmişlerdi. Annesi her zaman olduğu gibi Meryem eve gelince:

— Meryemciğim bugün öğleden sonra ne dersiniz vardı? diye sordu.

Meryem:

— Anneciğim sen benim derslerimle uğraşmaktan yorulmadın mı? Biliyorum sen öğrenmeden rahat edemezsin, söyleyeyim de rahatla. Sabahki dersleri zaten öğrenmiştin. Öğleden sonra da dersimiz biyolojydi. Konumuz da yemeğin sindirilmesi idi, dedi.

— Ne kadar güzel, lisedeyken en çok sevdiğim konudur sindirim sistemi. Çok iyi hatırlıyorum, sindirim sistemiyle ilgili öğretmen bana bir ödev vermişti. Ben de sınıfta sunum yapmak için kocaman bir poster hazırlamıştım, dedi.

Meryem'in gözlerinin içi parladı, aradığı fırsat karşısında duruyordu.

— Anneciğim biliyor musun öğretmenimiz bize bu gün yemek borusu, mide, bağırsağın vazifesi ve yemeğin nasıl sindirildiği ile ilgili sorular sordu. Hiç birimiz yeterli cevap veremedik, öğretmenimiz de bize kızdı. Yarın tekrar biyoloji dersimiz var. Öğretmen de o zamana kadar bize ödev verdi. Sorduğu sorular hakkında araştırma yapmamızı istedi. Sorduğu soruların cevaplarını, doğru ve eksiksiz olarak öğrenmemizi

istedi. Yarın konuyu arkadaşlarımıza biz anlatacağız. Anneciğim lütfen derslerimde bana yardımcı olur musun? dedi. Annesi:

— Tabi yardım ederim. Hadi daha ne duruyoruz. Hemen kitabını getir, neler yapacağımıza karar verelim, dedi.

Meryem, sorular hakkında araştırma yapmak üzere biyoloji kitabını getirdi. Annesi de kitaplıktan içerisinde çok sayıda şekil olan bir kitap getirdi. Şekillerden birini ona göstererek:

— Şu keseyi görüyor musun? Yediğimiz yemekler bu keseye dökülüyor. Onun adı “Mide”dir. Sence yediğimiz yemek hangi yolla mideye ulaşır?

Meryem şekli epeyce inceledikten sonra:

— Şu görünen borucuk yoluyla olmalı, dedi.

Annesi:

— Evet, doğru söyledin, onun adı “yemek borusudur.” Yemek borusu boğaz ile mideyi birleştiriyor. Bir diğer borucuk da boğazı akciğerle birleştiriyor. Nefes aldığımız zaman hava bu borucuk yoluyla akciğerlere gidiyor. Onun adını biliyor musun? dedim.

Meryem şekli eline aldı. Uzunca bir süre baktıktan sonra:

— Nefes borusu, dedi.

Annesi:

— Bu borucuk yemek sindirimi için, diğeri ise hava akışı yani soluk alıp vermek içindir, dedi.

Meryem bu iki borunun görevlerinin nasıl birbirinden ayrıldığını anlayamıyordu. Bu organların nasıl oluyor da görevlerinin farklılıklarını anladıklarını merak ediyordu.

— Peki, anneciğim yemek solunum yoluna yani nefes borusuna giderse ne olur?

Annesi:

— Yemek, nefes borusuna gitmemeli, aksi takdirde solunum yolu tıkanır ve boğuluruz, dedi.

Meryem'in merakı iyice artmıştı:

— O hâlde ben şimdiye kadar nasıl boğulmadım? Zira ben yemeğin nefes borusundan yutulmaması gerektiğini bilmiyordum, dedi.

Annesi:

— Kızım, yemeği yemen ve yutmanın hikâyesi çok ilginçtir. Şu şekle bak. Gırtlaktan dört yol var. Bir yol buruna, bir yol ağza, bir yol akciğerlere (nefes borusu) ve bir yol mideye (yemek borusu) gidiyor. Lokmayı yutmak istediğimiz zaman yalnızca yemek borusu açılıyor. Bu amaçla gırtlak kısmında iki küçük kapakçık bizim için düşünülmüş ve yaratılmıştır. O küçük kapakçıklardan birisi solunum yolunu kapatıyor, diğeri ise burun yolunu kapatıyor. Solunum yolunu kapatan kapakçığa "Solunum yolu kapakçığı", burun yolunu kapatan kapakçığa "Küçük dil" denilmektedir. Biz bu iki küçük kapakçığa çok ihtiyacımız var. Eğer onlar olmasaydı daha ilk lokmayı yutarken boğulurduk, dedi.

Annesinin anlattıkları Meryem'e çok ilginç gelmişti:

— Ne mutlu ki ben de solunum yolu kapakçığına ve küçük dile sahibiyim. Aksi takdirde boğulurdum, dedi.

Annesi:

— Meryemciğim! "Küçük dilin ve "solunum yolu kapakçığının" kendiliğinden ve hedefsiz olarak meydana geldiğine hiç ihtimal veriyor musun? dedi.

Meryem:

— Hayır, onların her birinin vazifesi ve fonksiyonu tamamen bellidir. Biri burun yolunu, diğeri ise solunum yolunu kapatıyor. O hâlde onların vazifesi ve eylemi gayet açıktır ve hedefsiz değildir. İlim sahibi bir güç onları bizim için yaratmıştır, dedi. Annesi:

— Aferin Meryem! Çok doğru söyledin. Bizi yaratan Rabbimiz bütün ihtiyaçlarımızdan haberdardır ve her şeyi bilmektedir. O bizim yemek

yememiz gerektiğini ve nefes almamız gerektiğini biliyor. Yeme ihtiyacımızı gidermemiz için “Solunum yolu” kapakçığına ihtiyacımız olduğunu da biliyor. Sonra lokmayı yutmak istediğimiz zaman solunum yolu kapakçığının kapanması gerektiğini ve yemeğin oraya kaçmaması gerektiğini de biliyordu. Bu amaçla solunum yolu kapakçığını bizim için yaratmıştır.

Yaratıcımız olan Allah (c.c), Âlim ve Kadir'dir. O bütün ihtiyaçlarımızı bilmektedir ve onları bizim için düşünmüş ve yaratmıştır. Mesela; midenin duvara benzeyen siperinde binlerce beze yaratmıştır. Bunun yanında yemeğin kolay sindirimi için üzerine dökülen ve yemeği maya hâline getiren özel bir sıvı hazırlamıştır. Midede mayalanan yemekler iyice çorba kıvamına getirilince sindirilme süreci başlar. Rabbimiz bunun için de bağırsakları yaratmıştır. Parçalanan yemek mideden bağırsağa geçmekte ve orada sindirilmektedir. Yemeklerin kolay sindirilmesi için safra kesesi ve pankreası yaratmıştır. Orada bulunan özel sıvılar yemeklerin üzerine dökülmek suretiyle hazmı kolaylaştırmaktadır. Aynı şekilde yemeğin kolay sindirimi için bağırsakların içinde binlerce küçük beze yaratmıştır. Oradan yemeğin üzerine akan özel sıvı hazmı kolaylaştırmaktadır. Yemek tamamen sindirildiği zaman, vücut için gerekli maddeler bağırsaktan kana dâhil olmakta ve vücudun tamamına ulaşmaktadır. Belirli bir düzen içerisinde işleyen “sindirim sistemi” kendiliğinden ve hedefsiz olarak oluşmamıştır. Şüphesiz Âlim ve Rahim olan Allah (c.c) onu bizim için gerekli görmüş ve yaratmıştır. Yemek yemek suretiyle güç ve enerji elde ediyor ve yaşamımızı sürdürebiliyoruz.

İlim ve merhamet sahibi Allah (c.c) bu güç ve enerjiyi sindirim sistemi yoluyla bizlere bağışlamıştır. Biz de O'na teşekkür etmek için yemekten aldığımız gücü O'na itaat yolunda harcamalıyız. O'nun emirlerine riayet etmeliyiz. Günahlardan ve kötü ahlaktan uzaklaşalım ki Allah (c.c) bizden hoşnut olsun. Bizler rabbimizi tanır ve şükretmeyi bilirsek O da bizler için inşallah dünya ve ahirette en iyi, en güzel nimetleri nasip eder.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Solunum yolu kapakçığının yaratılış hedefi nedir?
- 2- Küçük dilin yaratılış gayesi nedir?
- 3- Eğer bu iki kapakçık olmasaydı nasıl yemek yiyebilirdik?
- 4- Solunum yolu kapakçığı kendiliğinden ve hedefsiz bir şekilde mi oluşmuştur?
- 5- Vücudumuzun sindirim sistemi nelerden oluşmaktadır?
- 6- Yemek vücudumuzda nasıl sindirilmektedir?
- 7- Sizce sindirim sistemi düzensiz ve hedefsiz bir bütün müdür?
- 8- Peki, bu ahenkli ve düzenli sistemi kendimiz mi vücuda getirdik?
- 9- Uyumlu, irtibatlı ve hedefi olan bu sindirim sisteminden ne sonuç elde ediyoruz?
- 10- Allah'ın (c.c) nimetlerinden istifade edebilmek için ne yapmalıyız?
- 11- Lokmanın yutulma anında burun yolunun nasıl kapandığını biliyor musunuz?

ALLAH'IN ESERLERİ VE AYETLERİ

Sabah okula varmıştım. Arkadaşlar az ileride toplanmışlardı. Dün geceki olaydan haberdardılar. Zil çaldı ve sınıfa girdim. Öğretmen de az sonra sınıfa girdi. Ben gözyaşlarımı sildim durdum. Fakat gözlerim ve yüzümde gözyaşının tesiri belliydi. Çocuklar dün geceki hadise hakkında bildiklerini öğretmene anlattılar. Kardeşimi, hastaneye götürürlerken elleri ve yüzü mosmordu. Arkadaşlarım beni soru yağmuruna tuttular. Hangisine cevap vereceğimi bilemiyordum. Zaten cevap verecek takatim de yoktu. Yan sıradan birisi:

— Niçin Ahmed'in eli ve yüzü morarmıştı?

— Nefes darlığından ötürü, dedim.

Sorular peş peşe eklenmeye başladı.

— Nefes darlığı ne demek?

— ...?

— Niçin Ahmed'in nefesi daralmıştı? Acaba o iyileşecek mi? Onu nasıl iyileştirecekler?

— ...?

Sınıfın içi bir anda gürültü kirliliğine dönüştü. Herkes bir şeyler söylüyor, kimse kimseyi dinlemiyordu. Öğretmen sonunda müdahale etmek zorunda kaldı.

— Sevgili öğrenciler! Eğer bu sorularınızın cevabını öğrenmek istiyorsanız “Kan dolaşımı ve solunum” konusuna çabuk başlayalım. Yarınki biyoloji dersi için hanginiz bir adet koyun kalbi ve ciğerini okula getirebilir? dedi.

Sınıftan iki öğrenci okula koyun kalbi ve ciğeri getirmek üzere söz verdiler. Bir sonraki gün koyun kalbi ve ciğerini sınıfa getirdiler. Öğretmen koyunun kalbini bıçakla parçaladı. Ve onun muhtelif kısımlarını öğrencilere gösterdi. Kalbin ve ciğerin vazifesini onlara açıkladı. Bütün öğrenciler kalbin ve ciğerin fonksiyonunu anladılar. Bir türlü cevap vermede yetemediğim sorularına cevap almış oldular. Öğretmen bu derste neler anladığımızı defterlerimize yazmamızı istedi, ben defterime şöyle yazdım.

Kan Dolaşımı ve Solunum Sistemi

Bu derste vücudumuzun sırlarından bir kısmını tanıdık. Vücut sistemimizde bulunan ahenk, uyum ve düzeni daha iyi anladık. Allah'ın (c.c) kudretinin delillerine ve eserlerine şahit olduk ve Allah'ı daha iyi tanıdık.

Yazıma şöyle devam ettim: Hepimizin bildiği gibi kan vücuttaki damarlarda sürekli dolaşmaktadır. Kan dolaşımının faydaları saymakla bitmez. Kan tıpkı bir nehir gibi bedenin bütün hücrelerinin yanından geçiyor ve onlar için gıda ve oksijen taşıyor. Kanın en önemli işlevlerinden birisi de bedenin hücrelerinin tamamına oksijen ulaştırmasıdır. Eğer vücuttaki hücrelere oksijen ulaşmazsa ölümle karşı karşıya geliriz. Vücudun ısı ve enerjisi oksijen vasıtasıyla temin edilmektedir. Kanda oksijen taşıma görevini alyuvarlar üstlenmiştir. Kanın içerisinde hareket halindedirler. Vücudu tamamen dolaşmak suretiyle tüm hücrelerine oksijen ulaştırmaktadırlar. Gelin bir de kan dolaşımının sırrını çözelim. Kan dolaşımı kendi kendine mi oluşmaktadır? Tabi ki kendi kendine oluşmadı. Şüphesiz çok güçlü bir pompa bu işi yerine getirmektedir. Güçlü bir pompa düzenli bir şekilde çalışıyor ve kanın vücudun tamamında dolaşmasını sağlıyor.

Şimdi De Bu Güçlü Pompayı Tanıyalım

Kanın içerisinde bulunan alyuvarlar oksijen taşıyıcıdırlar. Kalp atışlarıyla vücudun en büyük atardamarına giriyorlar. Bu atardamar vücutta çok sayıda dal şeklinde bulunmaktadır. Ve her dal daha ince olan başka dallara bölünmektedir. En son ve en ince dallar kılcal damarlar-

dır. Kan, kılcal damarlar içerisinde hücrelerin yanından geçmektedir. Alyuvarlar taşıdıkları oksijeni hücrelere ulaştırmaktadırlar. Hücrelerin sağlıklı olması ve korunması da alyuvarların bir başka vazifesidir. Ayrıca alyuvarlar kandaki karbondioksiti hücrelerden alırlar. Alyuvarlar bu zehirli gazlardan dolayı kararır, morarmaktadırlar. Eğer bir kaç dakika bu hâlde kalsalar tamamen ölürler. Dolayısıyla bizler de ölümlerle karşı karşıya geliriz.

Alyuvarların vazifelerini yerine getirebilmeleri, tekrar kırmızılaşması ve sulanması için oksijene ihtiyacı vardır. Peki, nereden oksijen temin ederler? İşlevlerini yeniden nasıl başlatırlar?

Alyuvarlar kirli kanı topladıktan sonra kalbe doğru hareket ederler. Kararmış ve solmuş hücrelerin yenilenmesi için kalbe ve diğer damarlara ihtiyacımız vardır. Nitekim soluk alyuvarlar o damarlardan kalbe geri dönmektedir. Büyük yaratıcımız bu ihtiyacımızı biliyordu. Alyuvarların kalbe geri dönebilmesi için vücudumuzdaki toplardamarları yaratmıştır. Toplardamarlar hayret vericidir. Kanın hareket istikametinin yalnızca kalbe doğru olması için bu damarlardan küçük kapakçıklar öngörmüş ve yaratmıştır. Kalp kirli kan ve soluk alyuvarları bu “toplardamarlar” yoluyla kendi tarafına doğru çekmektedir.

Kirli kan kalbe ulaştığında taze ve temiz kanla karışıyor mu? Hayır, karışmıyor. Çünkü her şeyi bilen Rabbimiz kirli kanın taze kanla karışmaması ve her birinin özel bir yeri olması için kalbin ortasında kalın ve sağlam bir duvar yaratmıştır. Pıhtılaşmış ve solgun alyuvarların yolculuğu kalpte son bulmuştur. Ne var ki kalpte de oksijenden bir haber yok. Alyuvarların ölümü yaklaşmıştır. Eğer alyuvarlar ölürse çok geçmeden biz de öleceğiz. Alyuvarların şiddetle oksijene ihtiyaçları var. Temiz havaya ulaşmak ve oksijeninden istifade etmek istiyorlar. Her şeyden haberdar olan Yüce yaratıcımız kalpten akciğerlere doğru bir yol yaratmıştır. Nitekim alyuvarlar bu yol vasıtasıyla kendilerini temiz havaya ulaştırıyorlar. Akciğerlerde bulunan temiz havadan yani oksijenden istifade edebiliyorlar. Kalp atışlarının yaptığı basınç sonucu yorgun ve solgun alyuvarlar akciğerlere ulaşıyorlar. Akciğerlerin içerisinde bulunan temiz havayı, oksijeni alıyor ve karbondioksiti veriyorlar.

Alyuvarların kandaki sayısının ne kadar çok olduğunu biliyor musunuz? Alyuvarların sayısı kanda çok fazladır. Peki, kirli kanı taşıyan alyuvarların temiz havadan istifade edebilmesi için akciğerlerde bulunan hava boşluğu yeterli midir? Acaba bütün alyuvarlar akciğerlerde bulunan temiz havaya ulaşır, oksijen alıyor ve karbondioksit veriyorlar mı?

Evet, her şeyden haberdar olan ve her şeyi bilen yüce yaratıcımız, akciğerlerde milyonlarca hava kesesini gerekli görmüş ve yaratmıştır. Her nefes alışımızla birlikte bu hava kesecikleri temiz hava ile dolmaktadır. Aynı yerde alyuvarlar temiz havaya yaklaşır oksijen alarak kalbe doğru dönerek görevlerini yerine getirmektedirler. Alyuvarlar bu hareketle oksijen beklemekte olan vücudun hücrelerine oksijen ulaştırmak suretiyle vücudun ısı ve enerji ihtiyacını gidermektedirler. İlim ve merhamet sahibi Allah'tan başka kim alyuvarların sayısından haberdardır? Rabbim vücudun temiz hava ihtiyacını gidermek için akciğerlerde milyonlarca hava kesesini gerekli görmüş ve yaratmıştır. Solunum ve kan dolaşım sistemi uyum ve ahenk içerisinde olup bir hedef için yaratılmışlardır. Bu zarif ve düzenli sistemler kendiliğinden ya da rastgele mi oluşmuşlar? Şuursuz ve bilinçsiz olan madde; böylesine hedefli, düzenli ve zarif bir sistemi yaratabilir mi? İlim ve kudret sahibi Allah'tan (c.c) başka kim bu sistemi vücuda getirebilir?

Son derece düzenli ve ahenkli olan bu solunum ve kan dolaşım sistemlerini izleyince onların yaratıcısının azametini daha iyi anlıyoruz. Sayısız nimetleriyle aşına oluyor ve O'nu daha iyi tanıyoruz. O'na daha çok ibadet ediyor ve hamdediyoruz.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Vücutta kanın dolaşmasının ne faydaları vardır?
- 2- Alyuvarlar vücutta neler yapıyorlar?
- 3- Kan vücutta nelerin vasıtasıyla dolaşıyor?
- 4- Kararan ve solan alyuvarlar hangi yolla kalbe dönüyorlar?

- 5- Kirli kan taze kanla karışıyor mu?
- 6- Alyuvarlar nereden oksijen alıyorlar?
- 7- Alyuvarlar akciğerlerde bulunan temiz havadan istifade edebiliyorlar mı?
- 8- Eğer oksijen hücrelere ulaşmazsa ne olur?
- 9- Alyuvarların kalbe dönüş yolları olmasaydı ne olurdu? Alyuvarlar hangi yoldan kalbe geri dönüyorlar?
- 10- Oksijen akciğerlere nasıl dâhil oluyor?
- 11- Eğer akciğer ve solunum sistemimiz olmasaydı ne olurdu? Kan nasıl temizlenmektedir?
- 12- Eğer havada oksijen olmasaydı ne olurdu? Alyuvarlar oksijeni nereden alırlardı?
- 13- Kan dolaşım sistemi ve solunum sistemi kendiliğinden mi vücuda geldiler?
- 14- Vücuttaki sistemler arasında görülen irtibat, ahenk ve uyumdan ne anlıyorsunuz?
- 15- Allah'ın (c.c) bizlere lütfettiği bunca nimet karşısında bizim vazifemiz nedir?

ÂLİM VE KADİR OLAN ALLAH

Hamiyet hanımlar her yıl yaz aylarında bir haftalığına doğa tatili yapmayı severlerdi. Doğanın büyüleyici gücü ona hep cazip gelirdi. Karadeniz bölgesini çok merak etmelerine rağmen şimdiye kadar bir türlü gitmek nasip olmamıştı. Bu yıl ki tatillerini ailece, Karadeniz bölgesi için kullanmaya karar verdiler. Uzun bir yolculuktan sonra tatil yapacakları mekâna ulaştılar. Yeşilliği ile göz dolduran Karadeniz bütün ihtişamıyla gelen ziyaretçilere kapılarını açıyordu. Hamiyet hanımlar otellerine yerleştikten sonra her zaman yaptıklarını yaptılar. Hep birlikte doğa yürüyüşüne çıkmışlardı. Yol boyunca birbirinden güzel bitkilerle tanıştılar. Onlar, bitkileri insanın hizmetine sunulmuş faydalı varlıklar olarak görüyorlardı. Zehra:

— Babacığım bizler ne kadar şanslıyız değil mi? Şu yerdeki çay da, ağaçtaki fındık da, şu tüyler içerisindeki kivide bizim için üretim yapmakta, dedi

— Tabi kızım, düşünsene bir kere. En basitinden, bitkiler temin ettikleri gıdanın çoğunu biz insanlar için biriktirirler. Elma, vişne, kiraz ve portakal ağaçları gibi meyve ağaçları biriktirdikleri gıdaların çoğunu meyve olarak verirler. Havuç, patates ve soğan gibi bitkiler fazla gıdalarını bitki kökünde toplarlar. Buğday, nohut, fasulye ve mercimek türü bitkiler de fazla gıdaları çekirdeklerde depolamaktalar.

Zehra can kulağı ile babasını dinliyordu.

— Babacığım, insan ne kadar şükretse azdır. Yeşil yapraklı bitkiler olmasaydı yiyecek sebze ve meyve nasıl elde edilirdi? Sonra bitkilerin yeşil yaprağındaki küçük gözenekler olmasaydı havadaki karbondioksit gazı yapraklara nasıl dâhil olacaktı?

— Zehracığım bizler ne kadar günahkâr olsak da rabbim bizlere acıyor. Bizim daha temiz bir dünyada yaşamamız için Rahim olan Allah (c.c) bitkiler üzerinde yeşil yapraklar yaratmış. Yiyecek meyve ve sebze üretmesi için yapraklar üzerinde küçük gözenekleri gerekli görmüş ve yaratmıştır. Düşünenler için bitkilerde çok ibretler vardır. Mesela bitkiler sadece kendi ihtiyaçları oranında gıda üretselerdi biz ne yedik? Hayvanlar ne yerlerdi?

Ne var ki Rahim olan Allah (c.c) bitkileri öyle bir şekilde yaratmıştır ki kendi ihtiyaçlarından daha fazla yiyecek meyve ve sebze üretmektedirler. Eğer güneş ışınları bitkilere ulaşmasaydı bitkiler hangi güçle meyve ya da sebze verebilirlerdi? Âlim ve Kadir olan Allah (c.c) güneşi öyle bir şekilde yaratmıştır ki ışınları yeterli miktarda bitkilere ulaşmaktadır. Böylece bitkilerin yaprakları güneş enerjisi ve ısı vasıtasıyla meyve ve sebze vermektedirler.

Allah her şeyi bilir ve her şeye gücü yeter. O bizlerin kendi kendimize meyve ve sebze üretemeyeceğimizi ve bu besin maddelerine muhtaç olduğumuzu biliyordu. Bu nedenle bizlerin yiyecek üretme fabrikası niteliğinde olan ve üzerinde küçük gözenekler bulunan yeşil yapraklı bitkiler yarattı. O bu küçük fabrikaların güneş ışığı ve enerjisine ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Eğer Âlim olan Allah (c.c) olmasaydı nelere muhtaç olduğumuz bilinmezdi.

Eğer Alim olan Allah (c.c) olmasaydı yaşamımızın devamı için gerekli olan şeyler bilinmezdi.

Eğer Rahman ve Rahim olan Allah (c.c) olmasaydı bütün bu nimetler bizlere bağışlanmazdı.

O hâlde anlıyoruz ki:

Allah (c.c) ilim sahibidir!

Allah (c.c) kudret sahibidir!

Allah (c.c) rahmandır yani esirgeyendir!

Allah (c.c) rahimdir yani bağışlayandır!

Madde Nedir?

Fen ve teknoloji dersindeydik. Öğretmenimiz:

— Maddenin ne olduğunu biliyor musunuz? dedi.

Songül'ün ısrarla parmak kaldırdığını gören öğretmenimiz ona söz hakkı verdi. Ayağa kalkan Songül hiç düşünmeden:

— Kitap, kalem, masa, taş, ağaç, toprak, güneş ve benzeri şeylere madde denir. Maddenin bir de bilimsel tanımı vardır öğretmenim; uzayda yer kaplayan her şeye madde denir. Hatta havada maddedir. Her bir maddenin mekâna ihtiyacı vardır. Yani maddenin bir yerde var olması için bir mekânı işgal etmeksizin vücuda gelmesi düşünülemez. Her hangi bir madde bir vakitte birden fazla mekânda bulunamaz. Bir yerde yer aldığı zaman başka bir yerde yoktur. Biz okulda bulunduğumuz zaman evde değiliz ve evde bulunduğumuz zaman da okulda değiliz. Okulda bulunduğumuz zaman evde olan işleri göremiyoruz. Evde olduğumuz zaman da okulda olan işleri göremiyoruz. Madde gözle görülebilir, elle tutulur. Hava ve ışık da dâhil olmak üzere gözlerimizle gördüğümüz şeyler ve diğer uzuvlarımızla hissettiğimiz şeylerin hepsi maddelerdir, dedi.

Öğretmen, Songül'ün cevabını çok beğendi. O gün öğretmenimiz bizlere maddeyle ilgili birçok bilgi verdi. Bizler de konuyla ilgili örnekler verdik.

Allah Madde Midir? Gözle Görülebilir Mi?

O gün fen ve teknoloji dersinden sonra din kültürü dersimiz vardı. Öğretmenimize arkadaşlarım Allah'ın bir maddesi var mıdır diye sordular. Öğretmenimiz:

— Çocuklar, Allah mutlak kemal sahibidir. Hiçbir yere ihtiyacı yoktur. Âlimdir ve sonsuz kudret sahibidir. Hiç kimseye muhtaç değildir. O hâlde Allah madde değildir. Eğer madde olsaydı mekâna ihtiyacı olurdu; fakat Allah mekâna muhtaç olmaktan münezzehtir. Mekânı yaratan Allah'tır. Allah madde değildir. Zira eğer madde olsaydı orada ve bu-

rada bulunurdu. Yaratamaz ve başka yerdeki şeyleri göremezdi. Herkesi ve her şeyi yaratan O'dur. Allah için bu yer o yer, bu mekân veya o mekân yoktur. Bütün mekânlar O'nun için ayındır ve var olan her şeyden haberdardır. Allah madde değildir ki gökte veya yerde mekânı olsun. Allah madde değildir ki gözle görülsün veya elle dokunulsun.

Allah ışık da değildir. Zira bu ışıkların tamamı maddedirler ve mekâna muhtaçtırlar. Fakat Allah hiçbir şeye muhtaç değildir. O mekânı yaratmıştır. O göz ve eli yaratmıştır. O ışığı yaratmıştır. Sonsuz kudreti ile her şeye ve herkese yakındır. Var olan her şeyden ve herkesten haberdardır, dedi.

Hepimiz o gün Allah'ın bir madde olmadığını çok iyi anlamıştık. Allah'la ilgili merak ettiklerimizi öğretmenimize sorduk. Öğretmenimiz o gün, beynimize Allah inancını tamamen yerleştirdi. Allah ondan razı olsun.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Etrafınızda bulunan maddelerin adlarını sayınız.
- 2- Masa madde midir? Masanın hiçbir mekânda bulunmaması mümkün müdür?
- 3- Sandalye aynı anda iki mekânda bulunabilir mi?
- 4- Mekâna ihtiyacı olmayan bir madde tanıyor musunuz?
- 5- Allah madde midir? Allah'ın mekâna ihtiyacı var mıdır?
- 6- Allah gözle görülebilir mi?

HER VAR OLAN GÖZLE GÖRÜLÜR MÜ?

Sadık resim yapıyordu. Güzel bir güvercin çizmiştir. Sadık'ın akli ve şuuru var mıdır? Onun aklını ve şuurunu görebilir misiniz? Sadık'ın aklını ve şuurunu gözle göremiyoruz o hâlde onun akli ve şuuru yoktur, diyebilir miyiz? Kesinlikle dersiniz ki akıl ve şuuru gözle göremeyiz. Fakat onun eserlerini ve nişanelerini gözle görebiliriz. Aklının ve şuurunun eserlerine ve nişanelerine tanık olunca anlıyoruz ki onun akli ve şuuru vardır.

Evet, cevabınız tam olarak doğrudur. Akıl ve şuur gözle görülmez. Zira akıl ve şuur madde değildir ki gözle görülsün. Göz ve diğer duyu organları yalnızca maddelerin özelliklerini ve eserlerini idrak ediyorlar. Birçok madde var ki onları gözle göremiyoruz, fakat eserlerini görmek suretiyle varlığını anlıyoruz. Allah da madde değildir, gözle görülmez ve diğer duyu organlarıyla idrak edilemez. Fakat dünyanın harikulade yaratılışına bakıyor ve anlıyoruz ki bu O'nun kudretinin nişanesi ve eseridir.

Böylece hem onun varlığını hem de dünyayı yarattığını ve idare ettiğini anlıyoruz.

MUVAHHİDLERİN ÖNDERİ HZ. İBRAHİM (A.S.)

Esmâ pasif bir öğrenciydi. Sınıfta varlığı ile yokluğu belli değildi. Buna rağmen Esmâ'ya bir ödev verildiği zaman onu yerine getirirdi. Din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeni Esmâ'yı çok severdi. Diğer öğretmenler öyle düşünmese de Yıldız Hanım, onda bir ışık görüyordu. O gün ders bitiminde Esmâ'ya Hz. İbrahim'in hayatıyla ilgili bir sunu ödevi verdi. Esmâ ödevini araştırmak üzere Neslihan'la birlikte kütüphaneye gittiler. Kütüphane görevlisi onlara yararlanabilecekleri bir kitap verdi. Kitapta şunlar yazıyordu:

Hız. İbrahim (a.s) zamanında halk cahil ve bilinçsizdi. Önceki peygamberlerin emirlerini unutmışlardı. Tevhid inancını bilmiyorlardı. Bir olan Allah'a tapmak yerine putlara tapıyorlardı. Yani ağaç, taş, altın ya da gümüşten insan veya hayvan şeklinde putlar yapıyorlardı. Sonra o cansız ve güçsüz putlar karşısında secde edip, toprağa kapanıyorlardı. Ayrıca onlar için adak adayıp, kurban kesiyorlardı.

Esmâ'yla Neslihan bunları okuyunca birbirlerine bakakaldılar. Neslihan:

— Geçmişte yaşayan insanlar ne kadar cahillermiş değil mi? Bu yaşta biz bile cansız varlıkların hiç kimseye faydasının olmadığını bilebiliyoruz, dedi.

Esmâ:

— Gerçekten doğru söylüyorsun. O zaman ki insanların akılları çalışmıyormuş galiba. Baksana her şeyi yaratan Rabbim varken kendine faydası olmayan şeylerden medet ummuşlar.

Neslihan:

— Esmâ, devamını merak ettim. Geri kalanını da okuyalım, dedi.

Birlikte okumaya devam ettiler. Bir grup insan güneşe tapıyor, bir grup insan aya tapıyor ve bir diğerk grup da yıldızlara tapıyorlardı. O dönemin cahil halkının bir grubu da zorbalardan ve zalimlerin hayranıydılar. Halka zulmeden zalimleri ilah derecesinde görüyorlardı. Onlara itaati vacip ve gerekli biliyorlardı. Hiç düşünmeden onların emirlerine göre amel ediyorlardı. Onların karşılarında toprağı kapanıp kendilerini zelil ediyorlar ve onlar için kulluk ve teslimiyetlerini ilan ediyorlardı.

Allah (c.c), onları doğru yola iletmek için içlerinden Hz. İbrahim'i (a.s) seçti. Allah önce ona doğru yaşamın yolunu öğretti. Halkla konuşmasını ve bir olan Allah'a ibadet yolunu göstermesini emretti. Hz. İbrahim (a.s) halkına:

— Bu putların ne kudreti var ki onları seviyor ve tapıyorsunuz? Bu putlar ne yapmışlardır? Sizi görmüyorlar. Sesinizi işitmiyorlar. Size bir faydaları da yok. Size bir zarar da veremiyorlar! Niçin kendinizi onlar karşısında zelil ediyorsunuz? Niçin onlar karşısında toprağı kapanıyorsunuz? Niçin onlara ibadet ve itaat ediyorsunuz? buyuruyordu.

Halk Hz. İbrahim'in (a.s.) sözlerini dinliyorlar; fakat bu konular üzerinde derinlemesine düşünmüyorlardı. Hz. İbrahim'e:

— Babalarımız ve ceddimiz putperesttiler. Dostlarımız ve arkadaşlarımız da putperesttirler. Biz atalarımızın dinini takip ediyoruz ve onların dini üzere yaşıyoruz, diyorlardı.

Hz. İbrahim (a.s.) onlara:

— Ceddiniz hata yaptılar. Babalarınız da hata yaptılar ki putperesttiler. Peki, sizin aklınız ve şuurunuz yok mu? Siz anlamıyor musunuz? Siz bu putların bir iş yapmadığını görmüyor musunuz? Niçin kendinizi zorbalardan ve zalimlerin karşısında zelil ediyorsunuz? Onlar da sizin gibi bir yaratık ve Allah'ın kullarıdır, dedi.

Sonra Hz. İbrahim onlara şu nasihatlerde bulundu:

— Ey insanlar! Ben Allah'ın elçisiyim. Onun mesajını size getirdim. Mutluluk ve özgürlük mesajı! Sözlerime kulak verin ki dünya ve ahirette saadete erişesiniz.

Ey insanlar! Sizin yaratıcınız ve sahibiniz olan Allah (c.c) sizi yaratmıştır. Yeryüzünü ve gökyüzünü O yaratmıştır. Dünyadakileri idare etmektedir. Bütün güçlerin kaynağı O'dur. Dünyanın idaresini hiç kimseye bırakmamıştır. Dünyayı idare etme hususunda da hiç kimseden yardım almamıştır. O birdir, kahhar ve kadirdir. Ben sizin sevdiğiniz bu putlardan nefret ediyorum; onları sevmiyorum ve itaat de etmiyorum.

Allah'ı seviyorum ve yalnızca O'na ibadet ediyorum. Zira Allah beni yaratmıştır. Dertlerimin dermanı, hayatım ve ölümüm, dünya ve ahiretim tamamen O'nun elindedir. Kıyamet günü de Allah'ın bana karşı şefkatli ve merhametli olacağından ümitliyim.

Ey insanlar! Bir olan Allah'a (c.c) itaat edin; zira bütün kudretler Allah'tandır. O Allah ki her zaman kahhar ve kadirdir. Sizin yegâne yar ve yardımcınız Allah'tır. Sizin kılavuzunuz Allah'ın (c.c) mesajıdır. O'na yönelin ve yalnızca O'na ibadet ediniz. Tapınmak yalnızca Allah'a mahsustur. O'ndan başka itaate layık ve tapılacak güç yoktur.

Hz. İbrahim sözlerini bu şekilde bitirmişti. Hz. İbrahim'in söyledikleri bu iki kıvı da büyülemişti. Esmâ yarınkı konusunu anlatmak için şimdiden heyecanlıydı.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Hz. İbrahim zamanındaki halk neye tapıyorlar ve kime itaat etmeyi gerekli görüyorlardı?
- 2- Allah (c.c), Hz. İbrahim'i ne ile görevlendirdi?
- 3- Hz. İbrahim insanlara puta tapmamaları gerektiğini nasıl açıkladı?
- 4- Halk, Hz. İbrahim'in sözleri hakkında ne düşünüyorlardı?
- 5- İnsanın bir başka insana tapması doğru mudur?
- 6- Hiç puta tapan gördünüz mü?

- 7- Hz. İbrahim'in tevhid'e ve sadece Allah'ı sevmek gerektiğine dair sunduğu delil ne idi?
- 8- Neden Allah'tan başkasına tapılmamalı ve itaat edilmemeli?
- 9- Kime muvahhid denir? Muvahhid insan kimden korkar ve kime umut bağlar?
- 10- Zalimlere boyun eğenler gerçek muvahhid sayılırlar mı?

2. Bölüm

MEAD
(AHİRETİ TANIMAK)

ALLAH KATINDA İYİLİK VE KÖTÜLÜK BİR MİDİR?

Sizler iyinin ve kötünün manasını iyi bilirsiniz. Kötü insanı iyi insandan ayırt edersiniz. İyi insan; ahlaklı, adaletli, doğru sözlü, şahsiyetli, dürüst, edepli ve güvenilirlerdir. Buna karşılık ahlaksız, yalancı, şahsiyetsiz, zalim, edepsiz ve hain olan birini de kötü insan bilirsiniz. Şimdi kendi kendinizi bir tartın. İyi ve kötü insanlar sizin nezdinizde eşit midir?

Şüphesiz bütün insanlar iyi insanları sever; kötü insanlardan nefret eder. Allah da iyi insanları sever ve kötü insanlardan nefret eder. Allah; peygamberleri, halkı iyi işlere davet etmeleri ve kötülüklerden uzaklaştırmaları için göndermiştir.

Şu soruları yanıtlayalım:

İyi insanlar Allah katında ödüllendirilecekler mi?

Kötü insanlar yaptıkları kötülüklerle karşılık cezalandırılacaklar mı?

İyilik ve kötülük yapan insanlar bu dünyada amellerinin semeresini alacaklar mı?

İyi ve kötü insanlar nerede birbirinden ayırt edilecekler?

İnsanlar nerede amellerinin karşılığını tam olarak görecekler?

Ahiret Âlemi

Allah (c.c) ahiret âlemi adında bir başka âlemi yaratmıştır. O âlemde iyiler ve kötüler birbirinden ayrılacaklar ve amellerinin karşılığını ek-

siksiz olarak göreceklerdir. Ahiret âlemi olmasaydı insanlar neye dayanarak iyilik ederlerdi? Cehennem olmasaydı, insanoğlu günah ve kötülüklerden nasıl sakınırdı? Ahiret âlemi olmasaydı peygamberlerin daveti faydasız ve sonuçsuz kalırdı. İyi olmanın ve kötü olmanın anlamı olmazdı. Ahiret âlemi olmasaydı hayatımız sonuçsuz; yaratılışımız da anlamsız ve faydasız olurdu.

Acaba âlim ve kadir olan Allah (c.c) bizleri bir kaç gün yaşamamız için mi yaratmıştır? Bu dünyada; yeriz, içeriz, giyiniriz, uyuruz ve ölürüz ve başka.... hiç!... Bu ki sonuçsuz ve faydasız bir şeydir. Allah (c.c) ise asla faydasız bir iş yapmaz. Allah Azze ve Celle Kur'an-ı Kerim'de; *"Biz sizi boşuna yaratmadık; Dünyada yaşamamız iyi işler yapmanız, liyakatli ve kâmil olmanız için sizi yarattık. Daha sonra sizi bu dünyadan başka bir âleme göndeririz. Ta ki o âlemde dünyadaki amellerinizin karşılığını eksiksiz olarak göresiniz."* buyuruyor.

Ahiret âleminde iyiler ve kötüler birbirinden ayırt edilecektir. İyi işler yapan dindar insanlar cennete gidecekler. Orada mutlu ve huzurlu bir şekilde yaşayacaklar. Allah onlardan razıdır. Onlarda Allah'ın sonsuz nimetleri içinde mutlu yaşamaktan hoşnut ve razıdırlar. Kötü ve zalim insanlar ise cehenneme gidecekler. Dünyada işledikleri çirkin işlerinin cezasını göreceklerdir. Allah o zalimlere gazap edecektir. Onlar şiddetli sıkıntı ve azaba duçar olacaklar. Ahirette de oldukça çetin bir yaşam ile karşılaşacaklardır.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Kimler iyidir ve kimler kötüdürler? Onların özelliklerini sayınız?
- 2- Acaba iyi insanlar ve kötü insanlar sizin nazarınızda eşit midir?
- 3- Sence iyi ve kötü insan Allah nezdinde aynı mıdır?
- 4- Peygamberler halkı nelere davet ediyorlardı? Hangi işlerden uzak durmaya davet ediyorlardı?

- 5- Eğer iyilik ve kötölük Allah katında eşit olsaydı peygamberlerin gönderilmesinin faydası olur muydu? Niçin?
- 6- İnsanlar bu dünyada kötü davranışlarının cezasını eksiksiz olarak görüyorlar mı?
- 7- Nerede kötü amellerin cezası eksiksiz olarak görülecektir?
- 8- Eğer ahiret âlemi olmasaydı iyiliğin ve kötölüğün bir anlamı olur muydu?
- 9- Sence ahiret âlemi olmasaydı yaşantımızın ne faydası olurdu?

ÇİÇEK TOPLAMA YARIŞI

Akrabalarımızdan bir kısmı Malatya çevresindeki köylerden birinde yaşıyorlar. Bazen tatillerde biz de akrabalarımızı ziyarete gideriz. Köy, temiz hava ve bol su açısından son derece güzel bir özelliğe sahip. Geçen bahar akrabalarımızı ziyarete gitmiştik. Köyün yakınındaki dağa gezmeye gittik. Dağın eteğindeki manzara müthişti. Göz alabildiğine her yer kırmızı ve sarı çiçeklerle kaplanmıştı.

O gün aile fertlerinden bir grup çocuk amcamın evinde toplanmışlardı. Kurban bayramıydı. Odayı rengârenk güzel çiçeklerle donatmak istiyorduk. Babam bize çiçek aramaya gitmemizi önerdi. Hatta çiçek toplayıp dönmemiz için bir yarış bile düzenledi. Yarışı düzenleyen babam olduğu için onu soru yağmuruna tutuyorduk. Hepimiz yarışmanın ne şekilde olacağını merak ediyorduk. Babam bizleri karşısına aldı:

— Şimdi hep birlikte dağın eteğine gidin. Orada çiçek boldur. Oradaki çeşit çeşit çiçeklerden toplayın ve dönün. Her kim daha fazla çiçek getirirse çok iyi bir ödül alacak, dedi.

Herkes yarışma için hazırlandı. Saat sabahın yedisiydi. Erken olmasına rağmen hiç birimizin gözünde bir gram uyku yoktu. O saatte yarış içerisinde dağın eteklerine doğru hareket ettik. Çocuklardan bir kaç köyün kenarında kaldılar. Bize:

— Yol çok uzak. Biz oraya kadar gidemeyiz, yoruluruz. Siz de kalın burada, oyun oynayalım, dediler.

Fakat biz onların sözüne kulak vermedik ve yola devam ettik. Yolda yürürken çiçeklere daha çabuk ulaşmak için birbirimizin önüne geçiyorduk. Yol yokuştur. O nedenle çocuklardan bazıları daha yukarı gelmediler. Bize:

— Biz burada çiçek toplayacağız, dediler.

Ben:

— Burada fazla çiçek yok. Bizimle gelerseniz daha çok çiçek toplarsınız, dedim.

Yukarı gelmeyi hiç biri kabul etmedi. Ben, kardeşim ve amcamın oğlu çabucak dağın eteğine ulaştık. Kardeşim de daha önce burayı hiç görmemişti. Bana:

— Sahi burası sarı ve kırmızı çiçeklerle dolu, ne kadar güzel ve harika bir yemiş, dedi.

Ben de söylediğini başımla tasdikledim. Üçümüz orada ortak bir karar aldık. Çiçekleri ortaklaşa toplayacaktık. Ortaklık gayet iyi gidiyordu. Ben ve amcamın oğlu süratle çiçek topluyor ve kardeşimin kucağına biriktiriyorduk. Kardeşimin kucağı çiçeklerle dolmuştu. Saate baktık. Yarışmanın bitme vakti yaklaşmıştı. Eve doğru hareket ettik. Diğer çocuklar da dönmüşlerdi; fakat hepsi aynı oranda çiçekle dönmemişlerdi. Çok çiçek toplayanlar mutlu ve güler yüzlüydüler. Babamdan büyük bir ödül alacaklarını biliyorlardı. Daha az çiçek toplayanlar da mutluydular; fakat çok toplayanlar kadar değildi. Onlar da birinci olamayacaklarını ve en büyük ödülü alamayacaklarını biliyorlardı. Bunun yanı sıra eli boş dönenler ise son derece utangaç ve mahcuptular. Herkesin ne kadar çiçeği varsa babama teslim etti. Ödüllerini aldılar. Tembellik edip babamın emrini yerine getirmeyenler ise ödül alamadılar ve de çok utandılar. Babam da onların bu sorumsuzca yaptıkları hareketinden hoşlanmadı. Hatta onlara karşı güvenleri sarsıldı. Onlar babamın karşısında mahcup ve utangaç bir vaziyette:

— Keşke biz de çiçek toplamak için çaba harcasaydık, dediler.

Babama yalvarmaya başladılar:

— Ne olur tekrar yarışma olsun!

Fakat yarışma sona ermişti ve onların elleri bomboş kalmıştı...

Ceza Günü

Yarışmanın sonunda babam hepimizi topladı. Babamın da içerisinde bulunduğu geniş bir halka oluşturdu. Bizlere:

— Sevgili çocuklar! Benim yarışma düzenlemede başka bir hedefim vardı. İşte gördüğünüz gibi bu dünya da bir yarış meydanıdır. Hepimiz bu dünyada yarışıyoruz. Karşılığını da kıyamet günü ödül ya da ceza olarak alacağız. Müslümanın yarışı iyi işler ve salih amel üzerindedir. Bu dünyada yaptığımız iyi ve kötü işlerin mutlaka ödül ve cezası vardır. Allah katında iyi ve kötü insan bir değildir. Bizim işlerimiz, çabamız ve yaratılışımız boşuna değildir.

İnsanlardan bir grubu Allah'ın emirlerine harfiyen itaat ederler. Bu dünyada faydalı işler yaparlar. Onlar sürekli Allah'ı hatırlarlar. İyi ve dürüst insanlarla dost olurlar. Onlar iyi insanların önderliğinde güzel işler yaparlar. Hayırda daima öne geçerler. Arkadaşlarına ve komşularına yardım ederler. Halkın imdadına yetişirler. Zalimlere karşı mazlumları himaye ederler. İşte bu iyi insanlar ahiret âleminde en iyi ödül ve mükâfatı alacaklardır. Allah onlardan razıdır. Onlar da Allah'tan aldıkları mükâfat ile hoşnuturlar. Sonuçta onlar cennete girecekler. Cennetin en güzel bağlarında sadık dostlarıyla güzel ve mutlu bir hayat süreceklerdir. İyi insanlar cennette Allah'ın sayısız nimetlerinden tadacaklar ve yüce yaratıcının muhabbetinden istifade edeceklerdir.

Babamın söylediklerini can kulağı ile dinliyorduk. Bir ara gözüm çiçek toplamayan çocuklara kaydı. Hepsi boyunlarını önlerine eğmişler babamın anlattıklarını dinliyorlardı. Onları öyle görünce içimde bir acıma hissi uyandı. Kendi kendime “Böyle olacağını bilselerdi onlar da çiçek toplarlardı. Galiba yarışın büyüklüğünü kavrayamadılar.” diye düşündüm. Babam anlatmaya devam ediyordu.

Bir başka grup yine bu dünyada iyi ameller yapacaklar. Hayır işlerinde ön planda olacaklar. Allah'ı hep yad edecekler. Fakat bunlar birinci grup gibi gayretli olmadıklarından, o derece ilerleme kaydedememişlerdir. Bunlar da kıyamet günü sevap ve mükâfat alacaklar ve cennete de dahil olacaklar. Fakat bunların sevabının derecesi birinci grup gibi değildir.

Üçüncü grup ise zalim ve dinsizdirler. Allah'ın ve peygamberlerin emirlerini kabul etmezler. Allah'ı hiç hatırlamazlar. İyi işler yapmazlar. Onlar kötü amel sahibi, ahlaksız ve günahkârdırlar. İnsanlara eziyet ederler. Bu gruptaki insanlar bomboş ellerle ahiret âlemine göçeceklerdir. Beraberlerinde iyi işler ve salih amel götürmemişlerdir. Çirkin davranışlarından ve kötü amellerinden dolayı utanacaklardır. İyi insanlar kıyamet günü ödüllendirilirken onlar üzgün ve pişman durumda şöyle derler:

“Keşke! Dünyaya yeniden dönebilsek, iyi işler yapsak!”

“Keşke! İnsanlara zulmetmeseydik.”

Ama ne yazık ki geri dönüş mümkün değil.

İşte onlar o dehşetli günde dehşetli bir cezaya çarptırılacaklar. Cehennemine gidecek ve kötü amellerinin cezasını çekeceklerdir, dedi.

Babam bunları anlattıktan sonra hepimizde bir durgunluk oldu. Kardeşim:

— Baba şimdi biz sana çok çiçek getirdik ya cennete mi gidiyoruz? dedi.

Kardeşimin bu sözünün üzerine hepimizi bir gülmektir aldı. Zavallı kardeşim niçin güldüğümüzü bile anlamamıştı. Kendisiyle dalga geçtiğimizi zannetti. Babam kardeşimin ağlamaması için “sen zaten cennetliksin.” diyerek ortamı yumuşattı. Babamın anlattıkları hepimize yeterince tesir etmişti.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Sence işlerimiz, çabamız ve yaratılışımız hedefsiz ve boşu boşuna mıdır?
- 2- “Bu dünya yarış meydanıdır.” sözünden ne anlıyorsunuz?
- 3- Uyanık ve basiretli insanlar dünyada nelerin peşindedir? Hangi işlerde yarışır?

- 4- Hangi insanlar ahiret âleminde en iyi neticeyi ve en güzel ödölü alacaklardır?
- 5- Sizin davranışlarınız nasıldır? Dostlarınız ne tür özelliklere sahiptir?
- 6- Kimler kıyamet gününde utanacak ve mahcup olacaklar? Niçin üzülecekler?
- 7- Kötü niyetli insanların dünyada amelleri nasıldı?
- 8- Birinci grubun mükâfatı ile üçüncü grubun mükâfatı arasında ne fark var?

KIYAMETE DOĞRU

Önce “Berzah Âlemi”, Sonra “Kıyamet”

Emine'nin annesi her Cuma evlerinin yakınındaki mescide sohbetlere giderdi. Bu sohbetlere Emine de katılmak istiyordu. Annesi bir türlü izin vermiyordu. O gün annesi Emine'nin ısrarlarına daha fazla dayanamadı. Hazırlanıp birlikte sohbetlere gittiler. Mescit bir hayli kalabalıktı. Ön saflarda yer bulamadılar. Onlar da boş buldukları en yakın yere oturdular. Biraz sonra hoca sohbetlere başladı. O günkü sohbetin konusu “kıyamet”ti. Hoca şefkat dolu bir ses tonuyla:

— Muhterem kardeşlerim, bizler ölmekle yok olmuyoruz. Sadece bu dünyadan başka bir âleme gidiyoruz. O âlem “ahiret âlemidir.” Ahiret âleminin başlangıcında berzah âlemine, sonra kıyamete gideceğiz. Berzah âlemi öyle bir âlemdir ki dünya ve kıyamet arasındadır.

Allah (c.c) Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: **“Ölenlerin önünde kıyamete kadar bir berzah vardır.”**

Ve bir başka ayette şöyle buyuruyor: **“Sakin Allah yolunda öldürülenlere ölümler demeyiniz. Hayır, onlar diridirler ve rableri katında rızıklandırılmaktadırlar.”**

Allah Tebarek ve Teala sevgili peygamberi Hz. Muhammed (s.a.a) vasıtasıyla bize bildirmiştir ki: “İnsan öldükten ve dünyayı terk ettikten sonra berzah âlemine gider ve çeşitli kısa sorularla karşı karşıya gelir. Ona sorulur: “Allah'a inancın var mı? Kimin emirlerine itaat ediyordun? Allah'ın mı yoksa Allah'tan başkasının mı? Peygamberin kimdir? İmamın kimdir? Dinin nedir? Dünyada Allah'a kulluk eden, mütebedeyin ve imanlı olan kimseler kolaylıkla bu sorulara cevap verecekler.

İmanlarını aşikâr edecekler. Sorulan sorulara doğru cevap veren bu insanlar kıyamete dek berzah âleminde huzurlu ve rahat bir yaşam sürdürecektir. Cennetin nimetlerinden birer numune olan nimetlerden istifade edecekler.

Buna karşılık dünyada Allah'ı ve Peygamber'i kabul etmeyenler, onların emrine itaat etmeksizin zalim ve dinsiz bir şekilde yaşayanlar, berzah âleminde Allah'ı ve Peygamber'i ikrar edemezler. Böylece küfürleri ve dinsizlikleri açığa çıkar. Bu çeşit insanlar berzah âleminde çetin bir azapla karşı karşıya geleceklerdir. Berzah âleminin azabı onlar için adeta cehennem azabının bir numunesidir.

Berzah âleminde insanın hakikati zahir olur, imanı ya da küfrü açığa çıkar. Dünyada Allah'a, peygamberlerine ve ahiret gününe gerçekten inanan ve hayırlı işler yapan kimselerin imanları açığa çıkar. Sorulara kolaylıkla cevap verirler. Buna karşılık Allah'a gerçekten iman etmeyen, zalim ve kötü karakterli insanların berzah âleminde küfürleri açığa çıkar. İşte onlar sorulara doğru cevap veremezler. Kâfir ve günahkâr olan bu kişiler cehennem azabının bir örneği olan azapla berzah âleminde karşılaşır. Kötü amellerinin ceza serisi berzah âlemiyle birlikte başlar.

Yüce İslam Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.a): *“Ev içerisinde kötü ahlaklı olan kimseler berzah âleminde azap göreceklerdir.”* buyurmuşlardır. Yine Emîrül-Müminin Hz. Ali (as): *“Dedikoduculuk yapanlar ve başkalarının küçük kusurlarını bağışlamayanlar berzah âleminde azap göreceklerdir.”* buyurmuştur.

O gün sohbet sona ermişti. Emine'nin içi dışına sığmıyordu. Yaşı küçük olmasına rağmen Emine sohbetten etkilenmişti. Eve gelinceye kadar hocanın anlattıklarını annesine bir kez daha anlattı. Emine bununla da yetinmedi, akşam olunca sohbeti babasına da anlattı.

Berzah Âleminde Soru ve Cevap

Cuma yine gelip çatmıştı. Sohbetin cuma günü olması bu günü farklı kılıyordu. Emine artık sohbetleri kaçırmak istemiyordu. Sohbet hocası-

na da içi çok ısınmıştı. Bu gün Emine'nin bir türlü günü geçmemişti. Sabahdan beri annesine sohbet ne zaman başlayacak deyip duruyordu. Sohbet vakti gelince annesi Emine'nin elinden tuttu, birlikte sohbeta gittiler. Bu kez erken gittikleri için ön sıralarda yer bulmuşlardı. Hoca, Emine'yi sevdi. Ona kocaman bir çikolata verdi. Bu durum Emine'yi fazlasıyla mutlu etmişti. Hoca cemaate yöneldi. Yine aynı yumuşak ses tonuyla şöyle dedi:

— Sevgili kardeşlerim, bu gün sohbetimizi kaldığımız yerden devam ettireceğiz. Sanırsam geçen hafta berzah âleminde kalmıştık. Berzah âleminde soru ve cevap olayı bir gerçektir. Berzah âlemine giden kimselerden mutlaka soru sorulur. Onlar da mutlaka cevap verirler. Ne var ki berzah âleminin soru ve cevapları dünyadaki soru ve cevaplar gibi değildir. Berzah âlemindeki kimseler soruları işitir ve cevap verirler. Fakat dünyada işittikleri kulak vasıtasıyla ve konuştukları dil vasıtası ile değil. Berzah âlemine özgü bir dil ve kulak ile konuşur ve işitirler. Soru ve cevap hadisesinin her zaman sahip olduğumuz dudak, dil, ağız ve kulak ile gerçekleşmesi zaruri değildir. Örneğin rüyanızda dostlarınızla konuşursunuz, onların sözlerini işitirsiniz. Onlarla sohbet edersiniz. Acaba ağızınızla mı? Dilinizle mi? Kulağınızla mı?... Kesinlikle hayır.

Bazen rüyada şimdiye dek göremediğimiz yerlere gideriz. Uyandıktan çok sonraları gezdiğimiz bir yerde, o yeri daha önce gördüğümüzü hissederiz. Sahi rüyada hangi bedenle o tarafa bu tarafa gideriz? Rüyada hangi gözle görürüz ve hangi kulakla duyarız? Acaba bu göz ve kulakla mı? Acaba bu bedenle mi?... Kesinlikle hayır. Zira o an beden hareketsiz ve gözler kapalıdır.

Buna benzer rüyaları siz veya herhangi bir yakınınız görmüş olabilirsiniz. Rüya örneğinde de açıkladığımız gibi berzah âlemi tartışılmaz bir realite ve hakikattir. Bu âlemin soru ve cevapları da rüya örneğindeki tarzda gerçekliğe ve hakikate sahiptir.

Sohbet bitmişti. Emine, hocanın anlattığı rüya kısmına takılmıştı. O da geçen yıl tatile gittikleri yeri daha önce rüyasında görmüştü. İyi de hoca rüyaların gerçek olabileceğini nereden biliyordu? Yoksa onun da başına böyle bir şey mi gelmişti?

O gün Eminelerin ailesi hocanın anlattıkları konu üzerine uzun uzun sohbet ettiler.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Dünyada Allah için yaptığımız işlerin neticesini nerede göreceğiz?
- 2- Ahiret âleminin başlangıcında hangi âleme gideceğiz?
- 3- Allah (c.c) Kur'an da berzah âlemi hakkında ne buyuruyor?
- 4- Bir kimse dünyada Allah'a, ceza gününe ve peygamberlere gerçekten iman etmişse berzah âleminde nasıl yaşayacaktır?
- 5- Berzah âleminde insana neler soruluyor?
- 6- Berzah âleminde hangi insanların imanı açığa çıkacaktır?
- 7- Berzah âleminde kimlerin küfrü ve kötülükleri açığa çıkacak?
- 8- Berzah âleminde yalan söylenilebilir mi? Niçin?
- 9- Kimler berzah âleminde azapla karşılaşacaklar?

ÖLENLER NASIL DİRİLECEKLER?

Hız. İbrahim (a.s), Allah'ın (c.c) peygamberiydi. Allah'a, ahiret âlemine ve kıyamet gününe imanı vardı. Ölenlerin ahiret âleminde dirileceklerini ve hesap vermek üzere hazır olacaklarını biliyordu. İmanının artması için, Allah'tan ölülerin diriltilmesini kendine göstermesini diledi. Allah'a şöyle niyazda bulundu:

— Allah'ım! Ölüleri ne şekilde dirilteceğini bana göster.

Allah (c.c) vahiyle:

— Ölülerin diriltileceğine inanmıyor musun? diye sordu.

Hız. İbrahim (a.s):

— Allah'ım! Elbette inanıyorum fakat istedim ki kalbim mutmain olsun, dedi.

Allah (c.c), İbrahim'in (a.s) isteğini kabul etti ve ona:

— Dört tane kuş seç. Onları öldür. Her birini parça parça et. Etlerini, tüylerini ve ezilmiş etlerini ve kırılmış kemiklerini bir kaç kısma ayır. Her parçasını bir dağın üzerine bırak. O zaman dağların arasında dur ve her kuşa kendi adıyla seslen. Onlar Allah'ın izniyle ve senin emrinle dirilecekler ve sana doğru hareket edip uçacaklardır. Bil ki Allah'ın her şeyi bilir; her şeye gücü yeter, buyurdu.

Hız. İbrahim (a.s) Allah'ın (c.c) emrini uyguladı. Dört tane kuş yakaladı. Bir güvercin, bir karga, bir horoz ve bir tavus kuşunu getirdi. Onları öldürdü. Etlerini parça parça ettikten sonra birbiriyle karıştırdı. Sonra tüylerini yolup etlerini ezdi ve kemiklerini kırdı. Birbirine tamamen karışmış et parçalarını bir kaç kısma ayırıp ayrı ayrı yerlere, dağın eteğine bı-

raktı. O zaman dağların arasında durdu. Dağlara doğru baktı. Yüksek sesle tavus kuşuna seslendi: “Ey tavus kuşu! Bana doğru gel.” Dağın muhtelif yerlerinde ayrı ayrı bırakılan tavus kuşunun etleri farklı yönlerden Hz. İbrahim’e (a.s) doğru hareket edip onun yanında birleşteler. Tavus kuşunun başı, boynu, bedeninin tamamı, ayakları ve kanatları tamamen birleşmek suretiyle ölmeden önceki şeklini aldı.

Tavus kuşu dirilmişti. Kanatlarını hareket ettirdi ve Hz. İbrahim’in (as.) karşısında yoluna devam etti. Güvercin, karga ve horoz da aynı şekilde dirildiler. Hz. İbrahim (a.s) ölülerin dirilmesi sahnesine bütün vücuduyla şahit olmuştu. İmanı ve yakini kemale ulaştı. Allah’ın (c.c) kudretini daha iyi anladı ve kalbi mutmain oldu. O, ölülerin dirilmesinin nitelik ve niceliğini kıyamet gününden evvel anlamış oldu.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Hz. İbrahim (a.s) Allah’tan ne istekte bulundu?
- 2- Allah’tan istekte bulunmasının amacı neydi?
- 3- Allah (c.c), Hz. İbrahim’in (a.s) isteğine ne cevap verdi? Ona neyi emretti?
- 4- Hz. İbrahim (a.s) Allah’ın emrine ne şekilde itaat etti?
- 5- Allah, kuşları nasıl diriltti?
- 6- Hz. İbrahim’e (a.s) kuşları diriltme kudretini veren kimdi?
- 7- Hz. İbrahim (a.s) bu tecrübe sonucu nasıl bir netice elde etti?

NASIL...?

Bir işi nasıl öğreniyorsunuz?

Bir işi yapmaya nasıl alışıyorsunuz?

Bir işi tekrar etmek ruhunuzda ve benliğinizde nasıl bir iz bırakıyor?

Bir işi birkaç kez tekrarladığınız zaman ruhunuzda ve benliğinizde eser bırakır. Yavaş yavaş onu alışkanlık hâline getirir ve huy edinirsiniz. Böylelikle artık o işi rahatlıkla yapabilecek duruma gelirsiniz. Örneğin yazı yazdığınız zaman onu yazmak sizin üzerinizde eser bırakır. Eğer dikkatle ve özenle yazarsanız bu titizlik sizde tesir bırakır. Titizlik yazınızın güzel olmasını sağlar. Buna karşılık eğer yazarken dikkat etmez ve özenmezseniz bu dikkatsizlik sizin üzerinizde olumsuz etki bırakır. Sonuçta yazınız çirkin olur.

Yaptığımız bütün işler aynı şekilde ruhumuzda ve benliğimizde tesir bırakır. İyi işler iyi eser bırakır, kötü işler kötü eser bırakır.

Hayat Karnemiz

Yaptığımız iyi işler ruhumuzda olumlu izler bırakır. Bu izler temiz ve nurani bir şahsiyet olmamızı sağlar. İyi ve faydalı işler yapmakla Allah'a meylederiz ve O'na yakınlaşırız. Bu işlerin manevi güzelliklerinden lezzet alırız.

Doğru inanç, güzel ahlak ve beğenilen davranışlar ruhumuzu ve benliğimizi tekâmüle ulaştırır. Onurlu ve mutlu bir insan olmamızı sağlar. Kötü ve çirkin alışkanlıklar da insan üzerinde olumsuz tesir bırakır. Ruhumuzu ve benliğimizi kirletir, karartır. Kirlenen ruh insanı Allah'ı hatırlamaktan alıkoyar. Kirli bir ruh, insanı kötü işlere sürükler. Yanlış

inançlar, kötü ahlak ve beğenilmeyen davranışlar insan ruhunun çöküş sebebi olur. Bu çöküş insanın manevi tekâmülüne engel teşkil eder.

Bizim yaratılışımız boşuna değildir. İşlerimiz de faydasız ve hesapsız değildir. İyi olsun kötü olsun bütün işlerimiz bizde eser bırakmakta ve bu eserler kalıcı olmaktadır. Bütün işlerimizin neticesi ve eserleriyle ahiret âleminde karşı karşıya geleceğiz. Cennet ve cennetin güzel nimetleri sahih bir inanç ve iyi ameller sonucu elde edilir. İnsan, cehennem ve şiddetli azapla batıl inançlar ve kötü ameller sonucu karşılaşır.

İyi olsun kötü olsun tüm işlerimiz hayat karnemize not edilmekte. Not edilen her şey kalıcı ve sürekli. Bizler yaptığımız davranışları unutmamız mümkündür. Fakat onlar asla yok olmuyor. Allah katında kaydedilmiş olarak kalıyor.

Ahiret âleminde gaflet perdeleri kalkacak ve bütün amellerimizle baş başa kalacağız. Allah (c.c) Kur'an'da şöyle buyuruyor: "İnsan hesap vermek üzere getirildiğinde amel defterine bakar. Kendi amellerini müşahede eder. Hayretle sorar. Bu nasıl karnedir ki bütün amellerim not edilmiş ve muhafaza edilmiştir. Nasıl olmuş da hiç bir amelim eksik yazılmamıştır." O anda Allah tarafından şöyle hitap olunur: "*Bu ameller dünyada senle birlikteydiler; fakat sen onlardan habersizdin. Şimdi ruhun bu gafletten uyandı, onları görmektesin.*"

Yine Kur'an-ı Kerim'de Allah (c.c) buyuruyor ki:

"Her kim iyi bir amel işlerse kıyamet günü onu görür. Her kim çirkin ve beğenilmeyen bir amel işlerse kıyamet günü onu görür."

Şimdi anlıyoruz ki, iyi olsun kötü olsun hiçbir amelimiz ve davranışımız yok olmuyor. Onlar hayat karnemize işleniyor. Ahiret âleminde eksiksiz olarak karşımıza çıkıyorlar. Acaba ahlak, davranış ve amellerimizin oranını diğer insanlardan ayırt edebilir miyiz? Sizce, aklımız Allah'a itaat edelim ve emirleri doğrultusunda iş yapalım diye hükmetmiyor mu?

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- İyi işler ve iyi ahlak ruhumuzda nasıl bir etki bırakır?
- 2- Kötü işler ve çirkin ahlak bizde nasıl bir etki bırakır?
- 3- Yaptığımız iyi ve kötü işlerimiz yok oluyor mu?
- 4- Hangi şeyler mutluluğumuza ve olgunlaşmamıza yardımcı olur?
- 5- Cennet nimetleri neyin sonucunda oluşurlar?
- 6- Cehennem azabı neyin sonucunda oluşur?
- 7- Yaptıklarımız nerede kaydolur?
- 8- Nerede yaptıklarımızı müşahade edeceğiz?
- 9- Yüce Allah, amellerimiz hakkında ne buyuruyor?
- 10- Amellerimizin kaydedildiğini ve korunduğunu bildiğimize göre hangi işleri yapmalı ve nasıl yaşamalıyız?nasıl

3. Bölüm

NÜBÜVVET (PEYGAMBERİ TANIMAK)

YOL VE HEDEF SEÇİMİNDE DÜŞÜNMEK

Hayatta başarılı olmak için ne tür bir yol seçersiniz? Her iki cihanda sadete erişmek için nasıl bir programa sahipsiniz? Kâmil ve iyi bir insan olmak için ne tür programınız var? Başkalarına bakıp onlar hangi yola gidiyorsa siz de aynı yola mı gidiyorsunuz? Doğru bir yaşam metodu seçmeyi düşünmüyor musunuz?

Bu soru genellikle şöyle yanıtlanır: “Kendime iyi bir yaşam programı düzenledim.” Acaba bu dünyadaki ve ahiret âlemindeki tüm ihtiyaçlarınızdan haberdar mısınız? Birçok şeyden habersiz ve gaflet içinde ne şekilde iyi ve kâmil bir yaşam programı düzenleyebilirsiniz.

Şöyle dediğinizi duyar gibiyim: “Akıllı insanlar ve bilim adamları bizim için yaşam programı düzenlerler.” Acaba onlar sizlerin dünyevi ve uhrevi gerçek ihtiyaçlarınızdan haberdar mıdırlar? Sizce onların ahiret âleminde haberleri var mıdır? O hâlde kim “İnsanın mutluluk ve tekâmül programını” organize edebilir? İnsan mı yoksa insanın yaratıcısı mı?

İnsanın her hâlini bilen elbette insanın yaratıcısı olan Allah'tır. Zira O insanı yaratmıştır. İnsanın yaratılış sırlarına vakıftır. Sadece O, insanın dünyadaki ve ahiretteki yaşamı için gerekli olan ihtiyaçlarını bilmektedir.

Bu nedenle yalnızca Allah, insanın hayatına ve tekâmülüne ait eksiksiz bir programı öngörüp, düzenleyebilir. O hâlde en iyi mutluluk ve tekâmül programı bu programdır. Yüce Allah (c.c) onu tanzim edip peygamberler vasıtasıyla insanlara göndermiştir.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Şimdi dünya ve ahiret saadetiniz için bir program düzenleyebilir misiniz?
- 2- Peki diğer insanlar kendilerine uygun bir program düzenleyebilirler mi?
- 3- İnsanoğlunun yapısına uygun, dünya ve ahiret saadetine cevap verecek bir programı kim düzenleyebilir?
- 4- Allah, insanların mutluluk programını kimler vasıtası ile göndermiştir?

İNSANIN GERÇEK TEKÂMÜLÜ

Eğer bir buğday tanesini toprağa atar ve su verirsiniz ne tür bir değişiklik meydana gelir? Hangi yolları kat eder? Belirlenmiş bir hedefe doğru yolu var mıdır?

Buğday tanesi başlangıçtan itibaren belirlenmiş bir hedefe doğru ilerliyor ve o hedefe doğru hareket ediyor. Hedefine ulaşmak için olgunluk ve ilerleme kaydediyor. Yani buğday tanesi başlangıçta toprağa kök salıyor, sonra bitki sapı meydana getiriyor, yeşeriyor ve tedricen büyüyor, başak veriyor. Bir buğday tanesi böylelikle çok sayıda başağa dönüşüyor. Başak hormonlarında olgunlaşan bu başaklardan binlerce insan istifa ediyor. Bütün bitkiler de tıpkı buğday tanesi gibi olgunluk ve tekâmül yolunu kat ediyor ve kendileri için belirlenmiş olan hedeflerini takip ediyorlar.

Bir elma çekirdeğini toprağa karıştırır ve su verirsiniz başlangıçta bilirsiniz ki bu küçük çekirdeğin bir hedefi vardır. Belirlediği hedefe doğru hareket edecek, olgunluk ve tekâmül kaydedecektir. Yani bu küçük çekirdek toprağa kök salar, fidan olur, yeşerir ve tedricen büyür. Her geçen gün daha da olgunlaşır. Sonuçta çiçek açar ve bu güzel çiçekler çok geçmeden elmaya dönüşür. Küçük elma çekirdeği, bu şekildeki olgunluk ve tekâmül süreci ile çaba ve hareket serisinin ürünlerini insanın hizmetine sunmaktadır. Bütün varlık âlemini yaratan, ilim ve kudret sahibi Allah (c.c), elmaya tekâmül yolunu açmış, elmanın ilerleyeceği çizgiyi göstermiş ve kemale ulaşma vesilelerini de onlar için hazırlamıştır. Örneğin bitkilerin de tıpkı buğday tanesi ve elma çekirdeği gibi olgunluk ve tekâmül için suya, toprağa, güneş ışınlarına ve havaya ihtiyaçları vardır. Allah (c.c) onların bu ihtiyaçlarını dikkate alarak su, toprak, güneş ışınları ve havayı onların istifade etmesi ve olgunlaşması için yaratmıştır.

İnsan da mutlaka olgunluk ve tekâmül kaydeder. Fakat ne şekilde? Ne tür bir programla? Kim insanın benliğinin ve ruhunun nelere ihtiyacı olduğunu ve nasıl olgunluk ve tekâmül bulacağını biliyor?

Bütün bunları elbette insanın yaratıcısı olan Allah biliyor. Zira insanın yaratılış sırlarını bilen, geleceğinden ve ahiretinden haberdar olan yalnızca O'dur. Bu nedenle bütün mevcudatı yaratan ve tekâmül ettiren Allah (c.c), insanın tekâmülü için de kapsamlı bir program öngörmüş ve peygamberler vasıtasıyla insanlara göndermiştir.

Sonuncu ve en kapsamlı tekâmül programını ise son peygamberi Hz. Muhammed (s.a.a) aracılığıyla bütün insanlar için göndermiştir. Bu tekâmül programının adı İSLAM DİNİ'dir.

Deneyin ve Düşünün

Bir miktar buğday tanesini bir kaba koyunuz ve üzerine su dökünüz. Bakınız buğday tanesi ne tür bir yolu takip ediyor? Hangi hedefe doğru hareket ediyor?

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- "Buğday tanesi ve diğer bitkilerin bir hedefi vardır." cümlesinden ne anlıyorsunuz?
- 2- Bitkilerin kendi tekâmül ve olgunlaşmaları için nelere ihtiyaçları vardır?
- 3- Bitkilerin tekâmül ve olgunlaşma vesilesi olan nesnelere sadece onlar için mi yaratılmıştır?
- 4- İnsanların tekâmül ve olgunlaşma programını kim düzenleyebilir?
- 5- Allah insanların tekâmül ve saadet programlarını kimler vasıtasıyla göndermiştir?
- 6- Sonuncu tekâmül programının adı nedir?

YOL GÖSTERİCİ (REHBER) NASIL OLMALIDIR?

Küçük bir çocuk evinin yolunu kaybetse onu kime ısmarlarsınız? Peki, küçük çocuğun evini bilmeyen birisi onu evine ulaştırabilir mi? Siz dürüst ve güvenilir olmayan birine itimat eder misiniz? Acaba evin yolunu bilmeyen ya da yolları şaşırın birini çocuğa yol göstermesi için seçer misiniz?

Sizce de öyle değil mi? Yol gösterici; yolu iyi bilmeli, dürüst ve güvenilir olmalı ve yol gösterirken hata yapmamalı. Bizler yol gösterecek olanı böyle biliriz. Peygamberler de güvenilir ve dürüsttüler. Allah onları insanlığın yol göstericiliği için seçmiştir. Dünya ve ahiret hayatının yollarını onlara öğretmiştir. İnsanlığı yol göstermesi için onlara teslim etmiştir.

Peygamberlerin Özellikleri Nasıl Olmalıdır?

Dostlarınızdan birine sözlü bir mesaj göndermek istediğiniz zaman ne yaparsınız? Mesajınızı arkadaşınıza iletmesi için kime söylersiniz? Yalancı ve güvenilmez birini mesajı iletmesi için seçer misiniz? Peki, mesajımızı iletmesi için unutkan ve sürekli hata yapan birini seçer miyiz?

Buradan da anlıyoruz ki mesajı götüren; doğru sözlü ve dürüst olmalı. Bizden gidecek mesajı unutmamalı, iştirken ve götürürken hata yapmamalı.

Allah da (c.c) mesajını ulaştırmak için doğru sözlü ve dürüst bir insan seçiyor ve mesajını ona söylüyor. Peygamber, Allah'ın mesajını doğru anlıyor ve tam ve eksiksiz vaziyette halka ulaştırıyor.

Uyanıklık ve Basiret, Günahın Nefret Etmenin Sırrı

Nejla'nın annesi çamaşır yıkıyordu. Nejla da annesine yardım ediyordu. Her zaman olduğu gibi yine işle birlikte ana kız sohbet dalmışlardı. Nejla annesine:

— Anneciğim insanlar ne kadar garip değil mi? Dışlarındaki pislikleri temizlemek için maddi olarak ne çok masraf ediyorlar. Hâlbuki temizlenmesi gereken asıl manevi pisliklerini temizlemek için hiç çaba harcamıyorlar, dedi.

Annesi:

— Doğru söylüyorsun kızım. Leğendeki kirli suya bir bak. Kim bu leğendeki kirli sudan bir miktar içer? Bu kirli suyun bir miktarını, leğende çamaşır yıkandığını görmeyen ve yahut çamaşırın kirli suyunu bilmeyen birine verseler onun bile bu suyu içmesi mümkün değildir? Kaldı ki leğendeki kirli suyu gören ve haberi olan insan o suyu içsin. Leğendeki görünen maddi kirdir. Bu kirden her insan kaçır. Kaçmasa kirli suyu içmeye kalksa herkes onun aklından şüphe eder. İnsan leğendeki şu sudan çok daha kirli olan manevi kirlere kayması kolay oluyor. Hatta insanoğlu bile bile boyuna kadar günaha batabiliyor.

Nejla:

— İnsan aklını kullanmayı bilmeli değil mi anne? Pislği gören veya fark eden uyanık, basiretli bir insan kendini o pislikten uzaklaştırır. Hatta ondan nefret eder, dedi.

Annesi:

— Peygamberler de senin dediğin gibi günahın nefret ederler. Günahın kaçır sadece peygamberler değildir. Peygamberlerin gösterdiği yoldan giden her insan pislikten kaçır. Senin de bildiğin gibi peygamberler günah yapma gücüne sahiptirler. Ama asla günah işlemezler. Çünkü günahın pislğini ve çirkinliğini görmektedirler.

Bu uyanıklık ve basireti onlara Allah (c.c) bağışlamıştır.

Peygamberler Bilinçli ve Masum Yol Göstericilerdir

Allah (c.c) kendi mesajını kullarına ulaştırması için içlerinden dürüst ve güvenilir bir insanı seçer. Peygamberler, sözleriyle ve davranışlarıyla; insanları dosdoğru hidayete götüren dinin kâmil insan örneğiydi. Peygamberler insanlar içindeki en iyi ve en kâmil kimselerdir. Ayrıca onlar; ilim, ahlak ve davranış açısından bütün insanların üzerindedirler. Allah onları, insanların kendilerini örnek alması için terbiye etmiş ve seçmiştir. Onlar insanların önderleridir.

Peygamberler dünya ve ahiret saadetinin yolunu iyi bilirler. Allah onlara öğretmiştir. Peygamberler, Allah'ın gösterdiği bu yolu kat etmektedirler. Aynı zaman da halkı da bu saadet yoluna davet etmektedirler. Peygamberler, Allah'ı çok iyi tanır ve severler. Allah'ın yardımıyla ahiret âleminin, cennetin ve cehennem durumundan tamamen haberdardır. İyi ahlak ve iyi amelleri, kötü ahlak ve kötü amelleri çok iyi tanır. Günahın pisliğini ve çirkinliğini görürler. Günahın insan ruhunu kirlettiğini ve kararttığını bilirler. Âlim ve Kadir olan Allah (c.c) bu idrak ve bilinci peygamberlerin iradesine bırakmıştır. Peygamberler bu idrak ve basiretle günahın çirkinliğini ve pisliğini görürler. Allah'ın günahkâr insanları sevmediğini, onlardan razı olmadığını bilirler. Bu nedenlerle peygamberler, asla günah işlemezler ve günahı nefret ederler.

Peygamberler eksiltmeden ve artırmadan Allah'ın mesajlarını insanlara ulaştırırlar. Hatası ve unutkanlığı yoktur. İnsanlar günah ve hatası olmadığı için onlara güvenirlere. Peygamberlerin, sözlerini ve davranışlarını kendilerine örnek alırlar. Bu niteliğe sahip insanlara "masum" diyoruz. Allah'ın peygamberlerinin tamamı masumdurlar. Yani günah işlemezler, hata ve unutkanlıkları yoktur. Tam anlamıyla dürüst ve güvenilir insanlardır.

Peygamberler, insanların bilinçli ve masum yol göstericileridir. Allah'ın mesajını insanlara ulaştırırlar. İnsanları Allah'a yöneltirler. Ahiret âlemi olan ebedi saadete doğru peşlerindeki insanları da sürükleyebilmek için mücadele ederler.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Yol gösterici olan kimse hangi sıfatlara sahip olmalıdır?
- 2- Allah, insanların hidayete ermesi için nasıl bir insan seçmiştir?
- 3- Peygamber hangi sıfatlara sahip olmalıdır?
- 4- Niçin Allah'ın peygamberleri günah işlemez ve günden nefret ederler?
- 5- Bu özel bilinç ne şekilde peygamberlerin masum olmasını sağlar?
- 6- "Dinin kemal örneği" sözünden ne anlıyorsunuz?
- 7- Dinin kemal örneği kimdir?
- 8- Günah işleyen bir kimse dinin kemal örneği olabilir mi?

ONU NASIL TANIRSINIZ? ONDAN NE İSTERSİNİZ?

Hasan'ın çantası Fatmaların evinde kalmıştı. Hasan'ın arkadaşı olduğunu söyleyen bir kişi Fatmalara Hasan'ın yanından geldiğini söyledi. Onlara

— Beni Hasan gönderdi. Çantası sizdeymiş. Onu sizden almamı istedi, dedi.

Fatma, gelen bu kişiyi daha önce hiç görmemişti. Siz Fatma'nın yerinde olsaydınız ne yapardınız? Hiç tanımadığınız bu kişiye hemen güvenip çantayı ona verir misiniz? Tanımadığınız bu kişiye güvenmek için onu nasıl sınava tabi tutardınız? Onu gerçekten Hasan'ın gönderdiğini nasıl anlayabilirsiniz?

Fatma, karşısındaki bu kişiye güvenemedi. Gelen yabancıнын doğru söyleyip söylemediğini anlamak için küçük bir sınava tabi tuttu. Ona:

— Çantaya özgü bir işaret belirt. Eğer söylediğin doğru ise çantayı götürürsün, dedi.

Yabancı biraz düşündü. Sonra:

— Hasan bana çantasının salonda olduğunu, içerisinde bir Matematik kitabı, bir Din Bilgisi kitabı, bir adet mavi renk dolmakalem, bir adet küçük kırmızı renkli kurşun kalem ve bir adet saatinin olduğunu söyledi, dedi.

Fatma, Hasan'ın çantasını açtı. Yabancıнын söylediği doğrudu. Hiçbir şüphe duymadan çantayı yabancıнын eline verdi. Çantanın Hasan'ın eline ulaşacağından emindi.

Arkadaşı getirdi çantayı Hasan'a verdi. Çantayı verirken de Fatma'nın kendisini sınıdığını anlattı.

Hasan:

— Fatma tanımadığı kişilere pek güvenmez. Onları sınava tabi tutmaktan da çekinmez. Emniyetli bir kızdır, dedi.

Yabancı:

— Fatma beni öyle sınavınca aklıma peygamberlerin halkın karşısındaki durumları geldi, dedi.

Hasan:

— Bu durumla peygamberler ne alaka, anlamadım.

Arkadaşı:

— Peygamberi Allah (c.c) göndermiştir. Peygamber halkın kendisini tanıyabilmeleri ve davetini kabul etmeleri için Allah tarafından özel bir takım işaretler getirmiştir. Eğer peygamber, Allah tarafından özel bazı işaretler getirmeseydi insanlar onu nasıl tanırlardı? Onun gerçekten peygamber olarak Allah tarafından gönderildiğini nasıl anlarlardı. Eğer Allah (c.c) gönderdiği elçilere "MUCİZE" adlı özel bazı işaretler vermeseydi, insanlar onları kabul etmezlerdi. Onlar da bu kutsal görevi yerine getiremezlerdi. Düşünsene bir kere bir insan çıkacak ben Allah'ın gönderdiği peygamberim diyecek. İnsanlar onun davetini nasıl kabul ederlerdi? Öyle değil mi? dedi Hasan'ın arkadaşı.

Hasan:

— Bir kitapta şöyle okumuştum. Peygamberlerin özel işaretlerine "Mucize" adı verilir. Mucize insanların yapabilmekten aciz olduğu ve güçlerinin asla yetmediği işlerdir. Öyle ki o işi Allah (c.c) ve gönderdiği elçiler dışında kimse yapamaz. Mesela bir kimse ben "Allah'ın peygamberiyim ve Allah'la özel irtibatım var." diyor ve mucize gösteriyorsa hakkı arayan insanlar onun gerçekten Allah'ın gönderdiği peygamber olduğunu anlar. Allah ile özel irtibatı bulunduğundan, emin olur. Ona itimat edilir olduğunu anlıyorlar.

Hak arayan insanlar da böylelikle ona itimat eder. Sözlerine inanır ve davetini kabul ederler. Allah'tan başka kimsenin yapamayacağı şeyleri gerçekleştiren bu kişi mucize sahibidir. O hâlde Allah ile irtibatı olan gerçek bir peygamberdir.

Hasan'ın arkadaşı:

— Doğru söylüyorsun. Basiretli ve hak arayan insanlar peygamberleri mucizeleri ile tanırılar. Onların Allah'ın (c.c) elçileri olduklarını böylelikle anlarlar.

Kur'an'da Peygamberlik Alameti

“Dinimi Öğreniyorum” adlı kitabın ilk cildinde peygamberlerin mucizelerini tanıdınız. Hz. Musa (a.s) elini yakasının altına götürür, dışarı çıkarıldığı zaman güzel bir yıldız gibi parlardı. Musa'nın (a.s) asası Allah'ın izni ile öfkeli bir yılan olurdu. Aynı asa Allah'ın izni ile denizin suyunu ortadan ikiye yarıyordu.

Allah (c.c) bu işaretleri, onlarca delilleri ve diğer mucizeleri Kur'an-ı Kerim'de beyan etmiştir. Hz. İsa'nın (a.s) doğuştan kör olan birini Allah'ın izniyle ilaç olmaksızın iyileştirdiğini, ölüleri Allah'ın izin ile dirilttiğini, çamurdan bir kuş heykeli yaptığını ve Allah'ın izni ile kuş heykelinin canlanıp uçtuğunu hatırlatmıştık. Hz. İsa (a.s) sırlara vakıftı. Örneğin bir şahsın evde yediği veya sakladığı bir şeyi haber verirdi. O bebek iken beşikte insanlarla konuşurdu. Nemrud'un ateşi Allah'ın emri ile Hz. İbrahim (a.s) için serin ve selamet oldu. Ona bir zarar vermedi. Sevgili Peygamberimizin de çok sayıda mucizeleri vardır. Onun en büyük mucizesi Kur'an-ı Kerim'dir. Sevgili Peygamberimizin mucizelerine daha sonra değineceğiz. Şimdi mucizenin nasıl ve hangi güçle gerçekleştiğine bir bakalım.

Allah (c.c) sonsuz kudreti ile istediği her işi yapabilir. Allah'tan başka kim kuru bir ağaç dalından öfkeli bir yılan yaratabilir? Allah'tan başka kim basit bir işaretle denizi yarabilir? Allah'tan başka kim doğuştan kör alan birine şifa verip gözünü açabilir. Allah'tan başka kim cansız bir heykeli canlandırır ve ona tüy, kanat, göz ve kulak bağışlayabilir? Allah'tan başka kimin gaipten haberi vardır?

Hak peygamberler de Allah'ın kendilerine bağışladığı kudretle ve Allah'ın izni ile böyle işleri başarmışlardır. Böylelikle hakkı arayan insanlar bu mucizelere tanık olmak suretiyle onların Allah'la özel irtibatları olduğunu anlamışlardır. Bu zatların Allah'ın güvenilir ve seçkin kulları olduğunu ve Allah tarafından mesaj getirdiklerini anlamışlardır.

Mucize öyle bir manevi güçtür ki; Allah'tan başka ve Allah'ın özel olarak seçtiği kimselerden başka hiç kimse yapamaz. Allah bir kimseyi peygamberlik için gönderdiği zaman özel bir takım işaret ve mucizeleriyle birlikte gönderir. Mucizeler, Allah'ın elçilerinin çevresindeki kişilere peygamberliğinin kanıtı için en büyük delillerdir. Eğer peygamberler Allah tarafından açık delillerle ve mucizelerle gelmeseydiler, insanlar onları nasıl tanırlardı? Onların Allah'ın gerçek elçileri olduklarını nasıl anlarlardı?

Sorular

- 1- Peygamberi tanımak için özel bir takım işaret ve delillere ihtiyaç var mı? Neden?
- 2- Peygamberlik alametinin ismi nedir?
- 3- Hakkı arayan insanlar hak peygamberi nasıl tanırlar?
- 4- Mucize gibi bir kudreti peygamberlere veren kimdir?
- 5- Peygamberim diyen bir kişinin Allah'ın gerçek peygamberi olduğunu nasıl anlıyorsunuz?
- 6- Mucize kimin kudreti ve isteğiyle gerçekleşiyor?

PUTKIRAN GENÇ

İbrahim'in beklediği gün gelmişti. Genç İbrahim bir gün balta ile puthaneye gidip bütün putları paramparça etmeye karar verdi. Bu genç adam çok tehlikeli bir karar aldığını biliyordu. Eğer kendisini putları kırarken görürlerse ya da kırılan putların sesini duyarlarsa kendine hücum edeceklerini belki de öldüreceklerini biliyordu. Fakat genç İbrahim dakik ve uyanıktı. Putları kıracağı zamanı çok iyi seçmişti.

O gün şehrin tüm halkı bayram kutlaması için şehrin dışına sahraya gitmişlerdi. Genç İbrahim'i de sahraya götürmek istemişlerdi. Fakat o rahatsız olduğunu söyleyip şehirde kalmak istediğini belirterek onlarla gitmemişti. Halkın tamamı sahraya gitmişlerdi. İbrahim de keskin bir balta ile puthanenin yolunu tuttu. Yavaşça içeriye girdi. Orada kimsecikler yoktu. İrili ufaklı muhtelif şekillerde putlar ve heykeller bulunmaktaydı. Cahil halk onların önüne yemek bırakmışlardı. Putların yemeklere bakmasıyla yemeğin bereketleneceğine inanıyorlardı. Halk sahradan puthaneye döndüklerinde putların nazar ettiği yemekleri yemek suretiyle sağlıklı olacaklarına, hastalıklardan korunacaklarına inanıyorlardı. Hz. İbrahim (a.s) putlara baktı. Cahil Babil halkının durumlarına üzüldü. Kendi kendine "Bu halk ne kadar cahiller. Taştan ve ağaçtan put yapıyorlar. Sonra da yaptıkları putlara tapıyorlar." Sonra yüzünü putlara çevirdi. Onlara şöyle seslendi:

— Niçin yemek yemiyorsunuz? Niçin konuşmuyorsunuz?

Bu cümleleri söyledikten sonra güçlü elleriyle baltayı aldı ve putların üzerine yürüdü. Süratle putları kırıyor ve yere çalıyordu. Yalnız büyük puta dokunmadı. Baltayı büyük putun boynuna astı. İş bitince puthaneyi terk etti. Akşam vakti yaklaşmıştı. Sahraya gidenler döndüler. Her zaman yaptıkları gibi ilk olarak puthaneye gittiler. İçeriye girdikleri an

şaşırdılar. Putların durumuna baktılar. Sonra feryat ettiler ve gözyaşı döktüler. Birbirlerine soruyorlardı:

— Putları kim kırdı? Kim bu büyük günahı işledi? Putlar bize gazap edecekler. Dünyamız kararacak, diyorlardı.

Puthanenin sorumlusu olay hakkındaki gelişmeleri Nemrud'a ilettiler. Nemrut öfkelenildi ve emir verdi:

— Olay araştırılsın ve suçlu mutlaka yakalansın, dedi.

Nemrud'un memurları bir dizi araştırma ve incelemeden sonra:

— İbrahim adlı bir genç var. Bir süre önce putlara saygısızlık ve eleştiri yapıyordu. Bu suçu onun işlemiş olması mümkündür, diye rapor verdiler.

Nemrut genç İbrahim'in yakalanmasını emretti. İbrahim'i tutukladılar ve Nemrud'un mahkemesine sevk ettiler.

Hız. İbrahim (a.s) Nemrud'un Mahkemesinde

Mahkeme heyeti toplandı. Mahkeme başkanı ve diğer üyeler kendilerine ayrılan özel yerlerine oturdular. İbrahim'i de mahkemeye getirdiler. Mahkeme başkanı ayağa kalktı:

— Hepimiz biliyoruz ki bayram günü puthanenin putlarının tamamı kırılmıştır.

Konuşan yetkili yüzünü İbrahim'e doğru çevirdi:

— Ey İbrahim, sen olay hakkında ne biliyorsun? dedi.

İbrahim mahkeme başkanına sert bir bakış attı:

— Niçin benden soruyorsun, dedi.

Mahkeme başkanı:

— Kimden sorayım? dedi.

İbrahim soğukkanlılıkla:

— Putlardan sorunuz, dedi.

Mahkeme başkanı hayretle:

— Putlardan mı soralım! Amma da cahil bir gençsin. Sana putları kırdılar diyoruz. Şimdi kimin kırdığını kırılmış putlardan mı soralım? Kırık putlar ki cevap veremezler, dedi.

İbrahim mahkeme başkanının sözlerini duydu ve biraz düşündükten sonra:

— Bakınız putları neyle kırmışlar? dedi.

Mahkeme başkanı öfkeleni, ayağa kalktı ve hışımla:

— Putları baltayla kırmışlar fakat ne fayda; biz putları baltayla kimin kırdığını anlamak istiyoruz, dedi.

İbrahim sakin ve soğukkanlı bir şekilde cevap verdi.

— Putları baltayla kimin kırdığını anlamak istiyorsanız baltanın kimin elinde olduğuna bakınız.

Mahkeme başkanı

— Balta büyük putun boynundaydı.

İbrahim, mahkeme başkanının sözünü keserek:

— O hâlde büyük putun ifadesini almak için derhal onu mahkemeye getirin. Nasıl olsa büyük put kırılmamıştır, dedi.

Mahkeme başkanı iyice sinirlendi:

— Ey İbrahim, neler söylüyorsun? Amma da cahil bir gençsin, put hiç konuşur mu? Put hiç işitir mi? Bir taşın ifadesi alınamaz, dedi.

Hz. İbrahim (a.s) zaten bu sözleri bekliyordu:

— İtiraf ettiniz ki, putlar konuşamaz ve işitmezler. O hâlde niçin hiçbir şey bilmeyen ve hiçbir şeye gücü yetmeyen bu putlara tapıyorsunuz? dedi.

Mahkeme başkanının Hz. İbrahim'in (a.s) bu sorusu için verecek bir cevabı yoktu. Biraz düşündü sonra:

— Şimdi bu sözlerin zamanı değil. Her hâlükârda putlar kırılmıştır. Biz bu işte seni suçlu biliyoruz. Zira sen daha önce de putlara saygısızlık etmiştin. Suçun mahkeme için sabit olmuştur. Cezana hazır ol, dedi.

Hz. İbrahim (a.s), mahkeme başkanına anlamlı bir bakışla baktı:

— Sizin benim mahkûmiyetim için bir deliliniz yoktur. Benim de sizin cezanızdan korkum yoktur. Kadir olan Allah benim yardımcımdır. Bana göre putları her kim kırmışsa sizin hayrınızı istemiştir ve iyi bir iş yapmıştır. O putların tapılmaya layık olmadıklarını anlamanızı istemiştir. Ben de açıkça diyorum ki; putperest değilim. Putlara inanmıyorum. Putlara tapılmasını doğru bulmuyorum. Eşi ve benzeri olmayan Allah'a tapıyorum. Bir olan ve Rahim olan Allah (c.c) yeryüzünü, gökyüzünü, bütün dünyayı ve dünyadaki her şeyi yaratmış ve idare etmektedir. Her şey O'nun elindedir. Allah'tan başka hiç kimseye ibadet etmek doğru değil. Ben O'nun emirlerine itaat ediyor ve yalnızca O'na ibadet ediyorum, dedi.

Hz. İbrahim'in (a.s) sözleri dinleyicilerin bir kısmını etkilemişti. Onlar:

— İbrahim haklı, biz hatalıyız ve sapıklık içindeyiz, dediler.

Böylelikle Hz. İbrahim (a.s) umumi bir oturumda halka hitap etmiş ve onlardan bir grubun doğru yola girmelerine vesile olmuştu. Mahkeme başkanı Hz. İbrahim'in (a.s) mahkûmiyetine ilişkin bir delili olmadığı hâlde onu suçlu ilan etti. Kararı Hz. İbrahim'in (a.s) dosyasına kaydettirdi. Kayıtta şunlar yazıyordu:

“İbrahim putlarımıza saygısızlık etmiş ve putları kırmıştır. Putları kırmak suçundan onu ateşe atacağız. Kül hâline gelinceye kadar yakacağız. Onu öyle yakacağız ki bir daha ondan ve put kıran ellerinden eser kalmasin.”

Hükmü yazdılar ve imzaladılar ve okunması için şehrin büyük kâhinine⁽¹⁾ teslim ettiler.

1- Kâhin: Eski Mısırlılarda, Hristiyanlarda ve Yahudilerde din adamı demektir.

İbrahim (a.s) Ateşin Kenarında

Babil şehrinin büyük kâhini, Nemrud'un mahkemesinin hükmünü okudu. Halka:

— İbrahim putlarımıza saygısızlık etmiştir ve putları kırmıştır. Şimdi putları kırmak suçundan onu ateşe atıp yakacağız, dedi.

İbrahim'e (a.s):

— Seni putları kırmak suçundan ateşe atıp yakacağız. Bu son anlarında eğer bir vasiyetin ve tavsiyen varsa söyle, dedi.

Hz. İbrahim (a.s) o nurani simasıyla, büyük bir soğukkanlılık ve yüksek bir sesle buyurdu:

— Ey insanlar! Vasiyetim ve tavsiyem odur ki; bir olan Allah'a iman edin. Puta tapmaktan vazgeçin. Zorbalara ve zalimlere itaat etmeyin ve onların emirlerini kabul etmeyin.

Büyük kâhin, Hz. İbrahim'in (a.s) sözünü kesti ve büyük bir öfkeyle haykırdı:

— Ey İbrahim! Sen hala bu sözlerden vazgeçmemişsin. Şimdi yanacaksın, dedi.

Daha sonra İbrahim'in (a.s) ateşe atılmasını emretti. İbrahim'i (a.s) mancınıkla ateşin ortasına attılar. Cahil halk çılgınca haykırıyordu: "Yaşasın putlar! Yaşasın putperestlik! Put kıran İbrahim'e ölüm!"

İbrahim (a.s) iman ve inanç dolu bir kalple gök ve yer arasında Allah'a dua ediyor ve şöyle diyordu:

"Ey eşi ve ortağı olmayan Allah'ım! Ey merhametli Allah'ım! Ey sığındığım rabbim! Ey benzeri olmayan Allah'ım! Kurtuluş için senden yardım diliyorum."

İbrahim (a.s) böylece ateşe atılmıştı. O an büyük kâhin halka:

— Ey Babil şehrinin halkı! İbrahim'i nasıl yaktığımızı görüyor musunuz? Hepiniz putların saygıdeğer olduklarını bilmelisiniz. Bütün insanlar put-

lara tapmalıdır. Nemrud'un emirlerine itaat etmelidir. Şimdi Nemrud'un iradesi ile yüksek alevler ve kızgın ateş İbrahim'i küle çevirecektir, di-yordu.

Fakat o bir olan Allah'ın, İbrahim'e (a.s) yardım ettiğinden, ateşe emir verdiğinden ve Nemrud'un ateşinin İbrahim'i yakmadığından habersiz-di. Bir müddet geçtikten sonra halk büyük bir şaşkınlıkla ateşin bir kö-şesini işaret ettiler:

— İbrahim ateşin içinde yürüyor, ateş İbrahim'i yakmamıştır, İbrahim yaşıyor...!

Büyük kâhin bu durumdan rahatsızlanmıştı. Bir o tarafa, bir bu tarafa gidiyor ve feryat ediyordu. Nemrut da şaşkınlıkla ve öfkeyle bağıyor, ayaklarını yere vuruyordu. Hz. İbrahim (a.s) kalbi Allah'a imanla dop-dolu bir vaziyette yavaş yavaş yükselen alevlerin ve yanmış odunların arasından adımlarını attı ve dışarı çıktı. Halk şaşkınlık ve şok içinde ona doğru geldiler. Gerçekten İbrahim'in olduğunu anlamak için ona dikkatle baktılar. Hz. İbrahim (a.s) bir müddet sessizce durdu ve sonra elleriyle onları işaret edip şöyle buyurdu:

— Bir olan Allah'ın kudretini gördünüz mü? Güçlü yaratıcının iradesine şahit oldunuz mu? O hâlde biliniz ki; hiç kimse Allah'ın kudretine karşı savaştırmaz. Bir olan Allah'ın iradesinden başka, hiçbir irade muvaffak olamaz. Hiçbir şey bilmeyen ve hiçbir şeye gücü yetmeyen putlara tap-maktan vazgeçin. Yalnızca bir olan Allah'a ibadet edin, buyurdu.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Hz. İbrahim (a.s) niçin halka birlikte sahraya gitmedi?
- 2- Genç İbrahim niçin putları kırdı? Neden yalnızca büyük puta dokun-madı?
- 3- Hz. İbrahim (a.s) putların tapılmaya layık olmadığını nasıl ispatladı?

- 4- Hz. İbrahim (a.s) Nemrud'un mahkemesinde putperestleri nasıl mahkûm etti?
- 5- Hz. İbrahim'in (a.s) mahkemedeki son sözleri ne idi?
- 6- Hz. İbrahim'in (a.s) ateşe atılmadan önce halka vasiyeti ve tavsiyesi ne idi?
- 7- Hz. İbrahim'in (a.s) putları kırmaktan ve mahkemedeki konuşmalarından hedefi ne idi? Ne sonuç elde etti?
- 8- Hz. İbrahim'i (a.s) neden ateşe attılar? Amaçlarına ulaştılar mı?
- 9- Hz. İbrahim (a.s) ateşe atılmadan önce Allah'a nasıl dua ediyordu?
- 10- Hz. İbrahim, ateşten çıkarken halka ne sordu?
- 11- Sizce Nemrut ve putperestlikle mücadele yalnızca Hz. İbrahim'in vazifesi mi? Yoksa Allah'a inanan insanların da böyle vazifesi var mı?

ALLAH'IN ELÇİSİ HZ. MUSA (A.S)

Çok eski zamanlarda zalim bir hükümdar Mısır'da hüküm sürüyordu. Ona Firavun diyorlardı. Firavun bencil ve kibirli bir kişiydi. Halka; "Ben sizin en büyük yaratıcınızım. Hayatınız ve ölümünüz benim elimdedir. Büyük Mısır ülkesi ve bu akan nehirlerin hepsi benim malımdır. Sizler hiç düşünmeksizin benim emirlerime itaat etmek zorundasınız." diyordu.

Mısır'ın halkı bu zalime boyun eğmişlerdi. Onun emirlerini hiç düşünmeksizin kabul ediyorlar, onun karşısında toprağa kapanıyorlardı. Mısır'da yaşamakta olan ve muvahhid olan Yakup oğulları, Firavun karşısında secde etmiyorlardı. Bundan dolayı Firavun onları çok zor işler yapmaya mecbur ediyordu. Yakup oğulları ücretsiz olarak Firavun ve hanedanına tarım işleri yapmakla görevliydi. Firavun için görkemli saraylar inşa etmek mecburiyetindeydiler. Ne var ki yapılan bunca iş ve katlanılan bunca zahmetlere rağmen Firavun onlara hiç acımadı. Küçük bir hatalarında el ve ayaklarını kesiyor, birçoklarını da darağacında idamla cezalandırıyordu. Böyle bir zamanda Allah (c.c), Hz. Musa'yı (a.s) peygamberliğe seçti. Allah (c.c) Musa (a.s) ile konuştu. Musa (a.s) bütün vücuduyla Allah'ın sözlerini işitti. **"Ey Musa! Ben seni insanların arasından mesajımı iletmen için seçtim, benim sözlerimi dinle. Ben senin yaratıcınım. Benden başka ilah yoktur. Namaz kıl ve beni namazında zikret..."**

Daha sonra âlemlerin yaratıcısı olan Allah (c.c) Hz. Musa'ya sordu:

— Şu elinde bulunan şey nedir?

Hz. Musa (a.s):

— Bu benim asamdır, ona yaslanıyorum, koyunlarımı onunla düzene sokuyorum ve başka şekillerde de ondan faydalanıyorum, dedi.

Allah-u Teala Musa'ya (a.s) elindeki asayı yere bırakmasını emretti. Bunun üzerine Musa (a.s) asasını yere attı. Gördükleri karşısında Hz. Musa şaşırmişti. Asa öfkeli bir yılan olmuştu. Ağzını açtı ve ileri doğru hareket etti. Musa (a.s) korktu. Allah tarafından tekrar emir geldi. "Onu eline al, korkma! Onu önceki şekline döndüreceğiz, yeniden asa olacak." buyurdu. Musa (a.s) korkulu ve titrek bir vaziyette elini ileri uzattı ve onu tuttu. Asa eski hâline geri döndü. Allah (c.c), Musa'ya (a.s) emretti: "Elini yakanın içerisine bırak." Musa (a.s) elini yakasının arasına bıraktı. Geri çıkardığında eli bir yıldız gibi parlıyordu. Allah tarafından şöyle emredildi: *"Ey Musa! Bu iki şahit ve iki alamet ile Firavun'a doğru git. Onu dinine davet et; zira bir hayli mağrur ve asi olmuştur. Başlangıçta onu yumuşak ve uygun bir tarzda davet et. Belki öğüt alır ya da azabımızdan korkar. Eğer tanık ve mucize isterse asanı yere bırak ve elini ona göster."* buyurdu.

H.z. Musa (a.s) Firavun'un Sarayında

Firavun ve Mısır'ın önde gelenlerinin sarayda oturdukları bir anda Musa (a.s) saraya geldi. Firavun Musa'yı önceden tanıyordu. Ona baktıktan sonra sordu:

— Sen! Musa mısın? dedi.

H.z. Musa (a.s)

— Evet, ben Musa'yım. Allah'ın varlığına ve birliğine inanmanız için Allah tarafından gönderilmiş bulunuyorum. Ben Allah'ın peygamberi ve elçisiyim. Allah'a iman ediniz, bencillikten ve asilikten el çekiniz. Allah'ın emirlerine itaat ediniz ki bahtiyar ve mutlu olasınız. Allah (c.c) bana İsrail oğullarını zillet ve kölelikten kurtarmamı emretti, dedi.

Firavun H.z. Musa'nın sözleri karşısında iyice hiddetlendi. Ona kendinden emin ve sert bir ifadeyle:

— Ey Musa! Senin Allah'ın kimdir? dedi.

H.z. Musa (a.s) kendinden emin ve korkusuzca Firavun'a meydan okudu:

— Benim Allah'ım, yerin ve göklerin yaratıcısıdır. Sizin ve atalarınızın yaratıcısıdır. Bütün varlık âlemini yaratmıştır. Her canlının rızık sağlayıcısı ve hidayet edicisi O'dur, dedi.

Firavun, Musa'nın (a.s) sözlerini çok iyi anlıyordu; fakat kendini cahilliğe vurarak Musa'ya (a.s) cevap vermek yerine sarayda hazır bulunan halka dönerek onlara:

— Ey Mısır halkı! Büyük Mısır ülkesi benim malım değil mi? Söyleyin bana, ben sizin yaratıcınız değil miyim? Sizin ölümünüz ve hayatınız benim elimde değil mi? Size yediğiniz içtiğiniz rızık veren ben değil miyim? Sizin için kendimden başka yaratıcı asla tanımıyorum. Musa'nın Allah'ına ne ihtiyacınız var? dedi.

Hız. Musa (a.s) yumuşak ve şefkatli bir ses tonuyla halka:

— Ey insanlar, sizler dünya hayatınızdan sonra ahiret yurduna gideceksiniz. Orada başka bir yaşama sahip olacaksınız. Çaba harcayın ki ahiret âleminde de mutlu olasınız. Allah'tan başka hiç kimse ahiret âleminde ve o âlemin mutluluk ve bedbahtlık sebeplerinden haberdar değildir. Bu âlemin ve o âlemin de yaratıcısı Allah'tır. Ben O'nun tarafından gönderildim. O'nun mesajını sizlere getiren kimseyim. Ben Allah'ın elçisiyim. En güzel hayat düsturlarını ve öğretilerini sizlere iletmek üzere geldim. Ta ki sizler dünyada ve ahirette iyi yaşayıp, mutlu olasınız, dedi.

Firavun, saygısızlık ve kibirle Hız. Musa'yı küçümsedi. Ona:

— Peygamber olduğunu söylüyorsun. Bunu bizlere ispatlayabilir misin? Risaletin için bir tanığın var mı? Bir mucizeye sahip misin? dedi

Hız. Musa (a.s) :

— Evet! Bunu sizlere ve şu kalabalığa ispatlayabilirim, dedi.

Asasını Firavun 'un karşısında yere attı. Firavun ve yakınları, karşılarında kendilerine doğru hızla hareket etmekte olan öfkeli bir yılan gördüler ve yalvardılar. Musa (a.s) eğildi, öfkeli yılanı eline aldı. Yılan yeniden asa şekline dönüştü. Halk bu durumdan çok etkilenmişti. Musa'dan (a.s) mühlet istediler...

En Son Karar

Hız. Musa (a.s), Firavun ve yakınlarını imana getirmek için harcadığı bir hayli çaba sonrası onlardan ümidini kesti. Allah'ın emri ile en son kararını aldı. Musa (a.s) kararı, her ne şekilde olursa olsun İsrail oğullarını Firavun ve yakınlarının zulmünün pençesinden kurtarmak idi. Bu amaçla İsrail oğullarına gizlice eşyalarını toplamalarını ve kaçmaya hazır olmalarını emretti.

İsrail oğulları Hız. Musa (a.s) ile karanlık bir gecede Mısır'dan kaçtılar. Habercilerin haberi Firavun'a ulaştı. Firavun müthiş öfkelenildi. İsrail oğullarını yakalamak ve onların tamamını öldürüp yok etmek üzere, büyük bir ordu hazırladı. İsrail oğulları da Musa'nın (a.s) emriyle bir yol seçmiş süratle ilerliyorlardı. O kadar yol gittiler ki sonunda denize ulaştılar. Yolun önü kapanmıştı. Önlerinde deniz, arkalarında ise Firavun'un askerleri vardı. Hız. Musa'nın (a.s) beraberindeki İsrail oğulları yaptıkları bu durumdan rahatsız olmuşlardı. Hız. Musa'ya (a.s):

— Niçin bizi bu duruma getirdin? Niçin bizi Mısır'dan dışarı çıkarttın? Şimdi Firavun'un savaşçıları yetişecekler ve hepimizi yok edecekler, dediler.

Hız. Musa'nın (a.s) Allah'ın emrinin doğruluğuna imanı vardı. Musa (a.s) şöyle buyurdu:

— Asla yok olmayacağız. Allah (c.c) bizimledir. Bize yol gösterecek ve bizi kurtaracaktır, dedi.

Firavun'un askerleri İsrail oğullarına oldukça yaklaşmışlardı. Allah (c.c) vahiyle buyurdu: *“Ey Musa! Asanı denize vur.”* Hız. Musa (a.s) Allah'ın emri üzerine asasını kaldırıp denize vurdu. Allah'ın dilemesiyle su yarıldı ve denizin dibi ortaya çıktı. İsrail oğulları mutlu bir vaziyette suyun yarıldığı yerden denize girdiler. Az sonra Firavun'un askerleri de yetiştiler. Büyük bir şaşkınlıkla Yakup Oğulları'nın denizin içinde ilerlediklerini gördüler. Deniz kenarında bir müddet durarak bu ilginç manzarayı seyrettiler. Ardından onlar da aynı yoldan denize daldılar. Yakup Oğulları'nın en son ferdi de denizden dışarıya çıktığı anda Firavun'un tüm askerleri denize girmişlerdi. Onlar her iki taraftan yükselen korkunç

bir sesle birlikte denizin sularına yüzüstü döküldüler. Böylece Firavun ve bütün takipçileri denizin ortasında helak oldular. Denizleri yaratanın emriyle onların bütün asiliklerine ve zulümlerine son verdi.

Onlar ahiret âleminde zulümlerinin cezasını görmek ve çirkin amellerinin karşılığı olan azabı görmek üzere yaratıcılarına doğru geri döndüler. Zalimlerin akıbeti budur. Hz. Musa (a.s) ve bütün hak peygamberler, insanları bir olan Allah'ın (c.c) emirlerine uymaya davet ederler. İçinde buldukları kavmi, insanlık âlemini, ahiret âleminden haberdar etmek üzere Allah tarafından gönderilmişlerdi. Peygamberler halkın özgürlüğü için ve adaletin tesisi için çaba harcarlar. Zulüm ve zorbalık karşısında hep savaşırlar.

Sorular

- 1- Hz. Musa'nın (a.s) en son kararı ne idi?
- 2- Yakup Oğulları memleketlerinden çıkınca niçin Hz. Musa'ya itiraz ettiler?
- 3- Hz. Musa da (a.s) Firavun'un askerlerinin peşlerinden gelmesinden Yakup Oğulları gibi rahatsız oldu mu?
- 4- Hz. Musa (a.s), Yakup Oğulları'nın itirazlarının karşısında ne buyurdu?
- 5- Deniz kimin dilemesiyle ve kudretiyle yarıldı? Ve kimin emri ve kudretiyle tekrar eski hâline döndü?
- 6- Firavun ve yakınları denizin birleşmesiyle suyun altında kalınca kime doğru döndüler? Ahiret âleminde nasıl yaşayacaklar?
- 7- Hz. Musa (a.s) ve diğer hak peygamberlerin hedefleri nedir?

HZ. MUHAMMED (S.A.A) KUREYŞ KERVANINDA

Muhammed sekiz yaşında bir çocukken dedesi “Abdumuttalib” dünyadan göçmüştü. Abdumuttalib ölüm anında evladı Ebu Talib’e Muhammed’e bakmasını ve korumasını vasiyet etti. Ona:

— Muhammed yetim bir çocuktur. Ana ve baba nimetinden mahrum olmuştur. Onu sana teslim ediyorum. Onu çok iyi şekilde muhafaza et. Onun çok parlak bir geleceği vardır. İleride büyük bir makama erişecektir, dedi.

Hiz. Ebu Talib babasının tavsiyesini kabul etti ve Muhammed’in sorumluluğunu üzerine aldı. Şefkatli bir baba misali onu hep koruyup gözetti. Hiz. Muhammed (s.a.a) yaklaşık on iki yaşlarındayken amcası Hiz. Ebu Talib ile birlikte Kureyş ticaret kervanıyla Şam’a sefere çıktılar. Çıktıkları bu sefer Muhammed gibi on iki yaşındaki bir çocuk için oldukça zor ve çetindi. Ne var ki tabiatın manzaralarını, dağları ve çölleri izlemek yolun yorgunluğunu ve zorluğunu ondan götürüyordu. Geniş çöllere, tepelere, çukurlara, şehirler ve köyleri görmek Muhammed için lezzet vericiydi.

Kervan Busra şehri yakınlarına ulaştı. Orada eski zamanlardan inşa edilmiş bir ibadetgâh vardı. O ibadethanede Hristiyan bir bilgin sürekli ibadetle meşguldü. O kişinin adı “Buheyra” idi. Bu ibadethanede Allah’ın son peygamberini görmek için vakit geçiriyordu. Nitekim Hiz. İsa (a.s) ve geçmiş peygamberler Allah’ın son peygamberinin geleceğinden ve onun bir takım hususi alametlerinden haber vermişlerdi. O ibadetgâha “Deyr” diyorlardı. O zaman “Buheyra” adlı Mesihî din adamı o “Deyr’de yaşıyor ve ibadetle meşgul oluyordu.

Kureyş kervanı uzaktan görüldüğü anda Buheyra Deyr'den dışarı çıktı ve hayret verici şeylere tanık oldu. Kervan istirahat etmek için Deyr yakınında yükünü indirdi. Kervan sakinleri sağa sola ateş yakıp yemek hazırlamakla meşgul oldular. Buheyra büyük bir dikkatle kervanın sakinlerine bakıyordu. Sıra dışı şeylerin olması onun tamamen dikkatini kervanın üzerine çekmişti. Her zaman gelen geçen kervanlar onun dikkatini çekmezdi. Fakat bu kez Kureyş kervanının fertlerini misafir olarak davet etti. Kervandakiler bu rahibin davetine icabet ettiler. Buheyra onlara "hoş geldiniz" diyor ve sanki kaybolmuş birini arıyor gibi dikkatle misafirlerin yüzlerine bakıyordu. Aradığı kişiyi bulamamıştı. Bunun üzerine:

— Sizinle gelen başka biri daha var mıydı? diye sordu.

Gelenler:

— Bizden başka kimse yoktur. Yalnız kervanın başında kalan bir çocuk daha var, dediler.

Buheyra:

— Onu da buraya çağırır mısınız? Bu gün hepiniz benim misafirimsiniz, dedi.

Kervandakiler gençliğe adım atmakta olan Muhammed'i de çağırdılar. Rahip ondan gözünü alamadı. Ona:

— Oğulcuğum! Biraz öne çık. Seni daha iyi tanıyayım, dedi.

Küçük bir çocuktan rahibin dikkatini çeken. Gözlerini ayırmadan ona bakıyordu. Rahip, Muhammed'in hizasına kadar eğildi. Elini onun omuzlarının üzerine attı. Bir süre daha yakından onun yüzüne öylece baktı. Adını sordu. "Muhammed" dediler. Bir müddet sessizce durdu, Muhammed'e baktı. Daha sonra saygı ve ihtiramla Muhammed'in karşısında oturdu. Elinden tuttu ve bir takım sorular sordu. İyi bir tahkik ve araştırma yaptı. Amcası Ebu Talib'le de sohbet etti. Ona çok hürmette bulundu. O aradığını bulmuştu. Çok mutluydu. Çünkü yıllardır aradığı kaynağı bulmuştu. Maksudına ulaşmıştı. Hz. Ebu Talib e döndü:

— Bu çocuk çok parlak bir geleceğe sahip ve büyük bir makama eri-

şecektir. Bu çocuk geçmiş peygamberlerin geleceğini müjde verdikleri peygamberdir. Ben dinî kitaplarda onun alametlerini okumuştum. O Allah'ın en son peygamberidir. Pek yakında peygamberliğe mebus edilecek ve onun dini dünyada yayılacaktır. Bu çocuğun değerini iyi bilin. Onun korunmasına çaba gösterin, dedi.

Kervan sakinleri istirahat sonrası yüklerini kervandaki yerlerine yerleştirdiler. Gidecekleri yere doğru hareket ettiler. Buheyra, Deyr'in dışında ayakta duruyor ve Muhammed'e (s.a.a) bakıyordu. Bir müddet sonra gözyaşlarını tutamadı. Bir saat geçti. Kervan gözden kaybolmuştu. Buheyra da tek başına odasına döndü ve düşüncelere daldı, gitti.

Sorular

- 1- Ebu Talib'in Muhammed'e yakınlığı nedir?
- 2- Ebu Talib babası Abdulmuttalib'in verdiği hangi sorumluluğu kabul etti?
- 3- Buheyra yıllarca ibadethanesinde kimi görmeyi bekledi? Onu nereden tanıyordu?
- 4- Buheyra, Kureyş kervanını niçin mabedine davet etti?
- 5- Sizce, Buheyra niçin Muhammed'i görmek istedi? Tek başına kalınca neler düşündü?

MAZLUMLARI SAVUNMA ANTLAŞMASI

Mekke'nin önde gelenlerinin Mescidü'l-Haram'da toplandıkları bir sırada bir adam mescide girdi. Orada bulunanlara şöyle seslendi:

— Ey insanlar! Ey gençler! Ey büyük insanlar!

Tanımadıkları bir yabancı adamın sözlerini daha iyi duymak için herkes sustu.

O adam devam etti:

— Ey Mekke halkı! Sizin aranızda yiğit ve olgun bir kimse yok mu? Niçin hiç kimse imdadıma yetişmiyor? Niçin hiç kimse bana yardım etmiyor? Ben uzak yoldan sizin şehrinize satmak için mallar getirdim. Onlardan elde ettiğim kazançla rızkımı ve ailemin ihtiyaçlarını temin ediyorum. Evlatlarım kendileri için giyecek ve yiyecek götürmemi bekliyorlar. Dün sizin önde gelenlerinizden birisi mallarımı satın aldı. Onları evine götürdüm ve teslim ettim. Malların parasını istediğim zaman “Sus! Konuşma!” dedi ve ekledi: “Ben bu şehrin büyüklerindenim, eğer bu şehre rahatça gelip gitmek ve güvende olmak istiyorsan benden para almamalısın.” Ben paramı almak için ısrar ettiğim zaman da bana küfretti ve beni dövdü. Acaba zorbanın zayıf kimselerin haklarını ayakaltına alması doğru mudur? Peki, bir zorbanın benim emeklerimin karşılığını gasp edip çocuklarını aç bırakması doğru mudur? Niçin hiç kimse yardıma koşmuyor? dedi.

Hiç kimse o yabancıнын yardımına koşacak cesarete sahip değildi. Çünkü o durumda zorbalar ona da eziyet ederler ve döverlerdi. O zamanlar Mekke halkının itaat ettiği bir hükümet bulunmamaktaydı. Herkes yalnızca kendi yakınlarını ve akrabalarını koruyordu. Bu durumda şehre gelen ve şehirde bulunan yabancı ve tanınmayan şahıslar

savunmasız durumdaydılar. Hiç yardımcıları yoktu. Böylece zorbalar onlara zulmediyor ve haklarını ayaklar altına alıyorlardı.

Topluluğun içinden Peygamber'in (s.a.a) amcası Zübeyr ayağa kalktı ve zulme uğrayan adamın sözlerini doğruladı. Halka döndü:

— Zulme uğrayanlar için bir şeyler düşünmeliyiz? Onlara yardım etmek için mutlaka ayağa kalkmalıyız? Her kim bu durumdan rahatsızsa, mazlumlara ve günahsızlara yardım etmek istiyorsa bu gün ikinci vakti Abdullah'ın evine gelsin, dedi.

O gün ikinci vakti adalet yanlısı halktan ve olgun gençlerden bir grup Abdullah'ın evinde toplandı. Zorbaların zulümleri hakkında konuşmalar yapıp, bu zulümlere karşı önlem almak için ant içtiler. Böylelikle güçsüzlerin imdadına yetişilecek ve mazlumlar ve günahsızlar himaye edilecekti.

Antlaşma hazırlandı ve imzalandı. Antlaşmanın imzalanmasının ardından heyet topluca zorba müşterinin evine doğru hareket ettiler. Yabancı adamın mallarının ücretini aldılar. Mağdur olan mal sahibine teslim ettiler. Adam çok sevindi, ailesi ve çocukları için yiyecek ve giyecek satın alarak şehrine geri döndü.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.a) bu etkili antlaşmanın tanınmış üyelerinden biriydi. Ömrünün sonuna dek bu ahdine vefalı kaldı. Hz. Muhammed (s.a.a) bu antlaşmayı şöyle tanımlıyor:

“Ben mazlumların korunması antlaşmasına katıldım ve onu kabul ettim. Yaşadığım müddetçe de bu ahdime vefalı kalacağım. Çok değerli bir antlaşmaydı. Ben o antlaşmayı çok seviyorum. Onun değerini servetten daha kıymetli biliyorum. Şu geniş çöller dolusu pahalı develeri dahi olsa onun değeriyile asla mukayese edemem.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.a) o zamanlar yirmi yaşlarında bir gençti ve henüz peygamberliğe tayin olmamıştı.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Mazlumları savunma antlaşması kimin önerisiyle yapıldı?
- 2- Mekke'nin ileri gelenlerinden zorba bir şahıs nasıl bir zulüm yapmıştır? Satıcı hakkını almak için ne yaptı?
- 3- Zorba ne demektir? Eğer birisi size zulmeder ve zorbalık yaparsa ne yaparsınız? Örnek veriniz.
- 4- Acaba şu ana kadar zulme uğrayan bir kimsenin hakkını savundunuz mu?
- 5- Peygamberimiz o zaman kaç yaşındaydı? O antlaşma hakkında ne buyurmuştur?
- 6- Eğer bir çocuğa eziyet edildiğini görerseniz ne yaparsınız? Ona nasıl yardım edersiniz?
- 7- Eğer çocukların hep birlikte bir hayvana eziyet ettiklerini görerseniz, ne yaparsınız? O hayvanı nasıl himaye edersiniz?
- 8- Mazlumların savunulması konulu bu olaydan ne dersler alıyorsunuz? Peygamber'in (s.a.a) davranışını ne şekilde takip ediyorsunuz?

HZ. MUHAMMED'İN (S.A.A) PEYGAMBERLİĞE SEÇİLMESİ

Hira, Mekke şehri yakınlarında bulunan yüksek ve güzel bir dağdır. Aynı zamanda Hira adıyla küçük bir mağara bu yüksek dağın eteklerinde yer almaktadır.

Hz. Muhammed (s.a.a) peygamberlik öncesi zaman zaman Hira mağarasına gider, oracıkta sessizce ibadet ve tefekkürle meşgul olurdu. Geceleri mağaranın kenarındaki siyah taşın üzerinde durur, Mekke semalarına ve çok sayıda yıldızların güzelliğine uzun uzun bakardı. Böylelikle dünyanın yaratılışının azamet ve görkemini müşahede ettikten sonra mağaraya döner, bu büyük âlemin yaratıcısına dua ve niyazda bulunurdu. Dua ederken: *“Allah’ım! Bu büyük dünyayı, bu güneş ve yıldızları boşuna yaratmamışsındır. Onları yaratmakla mutlaka bir maksadın ve hedefin vardır.”* derdi.

Güzel bir seher vaktiydi. Hz. Muhammed (s.a.a) yine o mağarada ibadetle meşguldü. Birden risalet nurunun görkemini bütün vücudunda hissetti. Allah’ın meleği Cebrail (a.s) onun huzuruna gelmiş gür bir sesle ona şöyle sesleniyordu:

“Ey Muhammed! Şu andan itibaren sen Allah’ın peygamberisin. Allah, insanları şirk, putperestlik ve zilletten kurtarmanı, onları bir olan Allah’a ibadete (tevhide) ve özgürlüğe davet etmeni emretmiştir. Ey Muhammed! Şu anda Allah’ın peygamberisin. İnsanları İslam dinine davet et...”

Hz. Muhammed (s.a.a) Cebrail’i gördü ve onun Allah tarafından getirilmiş olduğu mesajı bütün vücuduyla hissetti. Daha sonra aydın ve huzur dolu bir kalple Hira dağından aşağı indi ve evine doğru hareket etti.

Şefkatli eşi Hatice (s.a) onu kapıda karşıladı. Onun nurani çehresini görmek Hz. Hatice'yi (s.a) çok mutlu etti. Hz. Muhammed (s.a.a) artık Allah'ın peygamberi olmuştu. Eşine:

— Hira dağındaydım Allah'ın büyük meleği, Cebrail'i gördüm. Gür bir sesle bana: *“Ey Muhammed! Şu andan itibaren sen Allah'ın peygamberi berisin! Allah insanları şirk, putperestlik ve zilletten kurtarmanı, onları bir olan Allah'a ibadete (tevhide) ve özgürlüğe davet etmeni emretti.”* buyurdu.

Ne kadar ağır bir vazifeyi, ne denli zor bir sorumluluğu benim üzerime bıraktı. Örnek İslam kadını Hz. Hatice (s.a) eminliği ve doğru sözlülüğü ile bilinen eşine:

— Ben bundan çok önceleri de senin Allah'ın peygamberi olacağını biliyordum. Böyle görkemli bir günü beklemekteydim. Hz. İsa senin peygamberliğini müjdelemiştir. Evet, Allah (c.c) sana çok ağır bir sorumluluk yüklemiştir. Ben Allah'ın birliğine şahadet getiriyor, senin peygamberliğine iman ediyorum. Müslüman oluyorum. Her türlü koşullarda seni destekleyip yanında olacağımı ilan ediyorum, dedi.

Hz. Ali de (a.s), zeki ve anlayışlı bir çocuktur. Hz. Muhammed'in (s.a.a) peygamberliğine iman getirdi ve erkeklerden ilk Müslüman olma şerefine ulaştı. Uzunca bir müddet Müslümanların sayısı bu üç kişiden fazla değildi. Bununla birlikte bu üç kişi ilahi kaynaklı çok yüce bir ideale sahiptiler. Onlar putperestlik dünyasına ve dinsizliğe karşı sonuna kadar savaşmak istiyorlardı. Başlangıçta sadece bu üç kişi namaz kılıyorlar. Halkın şaşkın bakışları karşısında bir olan Allah'la konuşuyor, dua ve niyazda bulunuyorlardı. İslam'ın ilk zamanlarını bir adam şöyle anlatır:

“Bir gün Mecsidü'l-Haram'da oturmuştum. Yakışıklı bir adam mescide girdi. Biraz göğre doğru göz attıktan sonra ayakta durdu. Bir genç onun sağ tarafına durdu ve sonra bir kadın geldi, onların arkasında durdu. Bir süre öylece durdular ve bir takım kelimeler söylediler. Sonra eğildiler ve tekrar doğruldular ve sonra oturdular. Alınlarını toprağa koydular. Hayret ettim. Yanımda oturan şahısa:

— Abbas! Bu üç kişi kimdirler? Neler söylüyorlar? dedim.

Abbas:

— Önde duran yakışıklı olan kardeşimin oğlu Muhammed'dir. Kadın ise onun vefalı eşi Hatice'dir. O gence gelince o da diğer kardeşimin oğlu Ali'dir. Muhammed, Allah'ın kendisini peygamberliğe seçtiğini söylüyor, o kadın ve genç de ona iman getirip onun dinini kabul etmişlerdir. Bu üç kişiden başka hiç kimse onların dini üzerinde değildir. Muhammed, İslam dini bütün dünya insanları içindir diyor. Getirdiği dinin çok çabuk kabul göreceğini, insanların çoğunun Müslüman olacağını belirtiyor, dedi.

Sevgili Peygamberimiz, Recep ayının yirmi yedinci günü peygamberliğe seçilmiştir. Bugüne "Biset" ya da "Meb'as" günü de denmektedir. Sevgili Peygamberimiz o zaman kırk yaşındaydı.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Sevgili Peygamberimiz peygamberlik öncesi ibadet ve tefekkür için nereye giderdi?
- 2- Sizler şu ana kadar yıldızlarla dolu gökyüzüne hiç baktınız mı?
- 3- Hz. Muhammed'e (s.a.a) vahyi getiren meleğin adı nedir?
- 4- Hz. Muhammed (s.a.a), Hira dağından ne tür bir ruh haliyle aşağı indi?
- 5- Eşi Hatice (s.a), Peygamber Efendimizin Hira mağarasında gördükleriyle ilgili ona neler söyledi?
- 6- Hz. Peygamber (s.a.a) kaç yaşında iken peygamber oldu?
- 7- Biset ya da Meb'as günü hangi gündür? Siz şimdiye kadar bu büyük günü hiç kutladınız mı?
- 8- Peygamberimiz Hira mağarasından inip evine geldiği vakit eşi Hatice'ye (s.a) neler söyledi?

HZ. MUHAMMED (S.A.A) AKRABALARINI İSLAM'A DAVET EDİYOR

Yüce İslam Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.a) peygamberliğe seçildikten sonra ilk üç yıl insanları gizlice İslam dinine davet ediyordu. Mekke'nin etrafındaki dağların eteklerinde ve Mescidü'l-Haram'ın boş köşelerinde halktan bazı kimselerle sohbet ederdi. Onlara İslam dinini tanıtıyor ve tebliğ ediyordu. Her nerede olgun ve aydın görüşlü bir fert görse peygamberliği hakkında onunla konuşuyordu. Putperestliği ve zulmü tenkit ediyordu. Zalimlerin zulmünü kötülükle yâd ediyor, ezilen halkın mahrumiyetine çare arıyor ve onları teselli ediyordu. Halka şöyle diyordu:

“Ben Allah'ın son peygamberiyim. Sizlerin doğru yola erişmesi için gönderildim. İçinde bulunduğunuz durumdan sizi kurtarmak, özgürlük ve tevhid yolunda sizlere rehber olmak için Allah tarafından emir aldım. Bana bu büyük hedefte yardımcı olunuz.”

Bu üç yıllık zaman içerisinde Peygamber'in gayreti ve çabası sonucu Mekke halkından bir grup İslam dinini kabul ettiler ve gizlice Müslüman oldular. Daha sonra Allah tarafından Hz. Peygamber'e (s.a.a) vahiy ile bildirildi:

“Yakın akrabalarını İslam'a davet et...”

Hz. Muhammed (s.a.a), Allah'ın emri ile yakın akrabalarından yaklaşık kırk kişiyi evine davet etti. Belirlenen gün bütün misafirler Peygamber'in evine geldiler. Hz. Muhammed (s.a.a) onları tebessümle karşıladılar. Onları memnun olacakları bir şekilde ağırladı. Yemek yendikten sonra Hz. Muhammed (s.a.a) sohbet etmek istedi. Ama Ebu Leheb kendisiyle birlikte olan misafirlere:

— Dikkatli olun Muhammed sizi kandırmasın, dedi.

Bu sözleri söyledikten sonra ayağa kalktı ve diğerleri de onunla birlikte kalktılar ve ortalığı karıştırdılar. Buna rağmen misafirler, Peygamber'in evinden dışarı giderken birbirlerine:

— Gördün mü Muhammed bize nasıl ev sahipliği yaptı? Hepimiz gördük, o yemek nasıl bereketlendi. Az bir yemek yapmıştı; fakat onunla hepimiz doyduk. Bunun nasıl olduğunu hiç anlamadık. Sanki orada bizim anlayamadığımız bir durum vardı. Ne lezzetli bir yemektir, dediler.

Bir diğeri:

— O azıcık yemekle nasıl doyduk? dedi.

Bir diğeri Peygamber'in amcası Ebu Leheb'i azarlayarak:

— Niçin meclisi karıştırdın? Muhammed'in sözlerini neden dinlemedin? Yemeği yer yemez neden ayağa kalkıp Muhammed'in evinden dışarı çıktın?

Ertesi gün Hz. Peygamber (s.a.a), Hz. Ali'ye (a.s):

— O gün sohbet edip Allah'ın mesajını söylememe fırsat vermediler. Yeniden yakın akrabalarımı davet etmeliyim. Belki bu defa Allah'ın mesajını onlara ulaştırabilirim. Onlara özgürlük ve mutluluk yolunda rehberlik yapabilirim, dedi.

Aradan fazla zaman geçmeden Peygamberimiz akrabalarını tekrar çağırdı. Misafirler için kararlaştırılan gün gelmişti. Akrabalarının tamamı bu davete icabet ettiler. Peygamber daha önce olduğu gibi yine onları güler yüzle karşıladı. Hepsine tek tek "Hoş geldiniz" diyerek hal ve hatırlarını sordu. Yemek yendikten sonra sevgili Peygamberimiz misafirlerden oturmalarını ve sözlerini dinlemelerini önemle rica etti. Onlardan bir grubu sessizce oturdular. Ebu Leheb ve bir grup da yine oradaydılar.

Hz. Peygamber (s.a.a) onlara:

— Şimdi biraz olsun benim söylediklerime kulak kabartmanızı istiyorum. Allah'a yemin ederim ben sizin hayrınızı istiyorum. Ben, Allah'ın son peygamberiyim. Allah tarafından sizin için ve tüm dünya insanları

için mesaj getirdim. Özgürlük ve mutluluk mesajı. Ey benim akrabalarım ve yakınlarım! Sizler ahiret âleminde iyi amellerinize karşı mükâfat alacaksınız ve kötü işlerinize karşılık ise ceza göreceksiniz. Allah'ın kulları için yarattığı cennet iyiler içindir. Onlar orada ebedi kalacaklardır. Cehennem ise kötüler içindir ve ebediyen oradan kurtulamayacaklardır. Ey akraba ve yakınlarım! Ben dünya ve ahiretin bütün hayırlarını sizler için getirdim. Hiç kimse sizin için bundan daha iyi bir hediye getirmedi. İçinizden hanginiz bu yolda bana yardımcı olmaya hazır? Kim bu yolda bana yardım ederse benim kardeşim, vasim, vezirim ve halefim olacaktır, buyurdu.

Misafirlerin hiç birinden ses çıkmadı. Hiç kimse bu ilahi davete cevap vermedi. Yalnızca o zaman yaklaşık on dört yaşında olan Hz. Ali (a.s) ayağa kalktı:

— Ey Allah'ın Resulü! Ben size yardımcı olmaya hazırım! Ben size yardımcı olmaya hazırım! dedi.

Hz. Peygamber (s.a.a) şefkat dolu bir bakışla, Hz. Ali'ye baktı, daha sonra sözlerini iki kez tekrar etti. Son olarak bir kez daha aynı soruyu sordu:

— Bu önemli işte hanginiz bana yardımcı olmaya hazırsınız? Kim bu yolda bana yardım ederse, benim kardeşim, vasim, vezirim ve halefim olacaktır, buyurdu.

Bu defa yine hiç kimse Peygamber'in teklifine cevap vermedi. Herkes sessizce oturuyordu. Hz. Ali (a.s) ikinci kez sessizliği bozdu. Güçlü ve heyecan dolu bir sesle haykırdı:

— Ya Resulullah! Ben size yardım etmeye hazırım. Ben bütün işlerde size yardım etmeye hazırım! dedi.

Hz. Peygamber (s.a.a) anlamlı bir bakışla yüzünü bu fedakâr gence çevirdi ve sözlerini üçüncü kez tekrarladı:

— Ey akrabalarımın topluluğu! Ben dünya ve ahiretin hayırlarının tamamını sizler için getirdim. Sizleri bir olan Allah'a ibadete ve tevhide davet etmekle emrolundum. İçinizden kim bu yolda bana yardım etme-

t.me/caferilikcom

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

ye hazırdır? Kim bana bu yolda yardım ederse benim kardeşim, vasim, vezirim ve halefim olacaktır, buyurdular.

Bu kez yine herkes suskundu ve yalnızca Hz. Ali (a.s) topluluğun arasından ayağa kalktı ve daha gür bir sesle haykırdı:

— Ya Resulullah! Ben size yardım etmeye hazırım. Ben size bütün işlerinizde yardım edeceğim, dedi.

O anda misafirlerin şaşkın bakışları arasında sevgili Peygamberimiz Hz. Ali'nin elini tuttu ve yardım ahdini kabul etti. Ve orada hazır bulunanlara:

— Bu genç benim kardeşim, vasim, vezirim ve halifemdir. Onun sözlerini dinleyiniz ve onu takip ediniz, buyurdu.

Misafirlerin çoğu bu durumdan rahatsız olup, ayağa kalktılar. Gelen misafirlerin bazıları alay ederek Hz. Ebu Talib'e:

— Bu günden itibaren Ali senin önderin oldu. Muhammed, oğlunun sözlerine uymanı ve onun takipçisi olmanı emretti, dediler.

Sorular

- 1- Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.a) başlangıçta insanları İslam dinine nasıl davet ediyordu?
- 2- Peygamber Efendimiz çevresindeki insanları neye davet ediyordu? Onlardan ne istiyordu?
- 3- Peygamber Efendimize peygamberlik görevi geldikten üç yıl sonra Allah tarafından nasıl bir emir geldi?
- 4- Peygamber (s.a.a) gelen emrin uygulanması için ne yaptı?
- 5- Misafirler Peygamber'in evinden dışarı çıkarken birbirlerine ne diyorlardı?

- 6- Misafirlerin ikinci gelişinde Peygamber yakınlarına ne buyurdu? Onlardan ne istedi?
- 7- Peygamber'in ricasına kim olumlu cevap verdi?
- 8- Değerli Peygamberimiz (s.a.a) Hz. Ali'yi hangi sıfatlarla topluma ilan etti?

SABIR VE DİRENİŞ

İslam'ın başlangıç günlerinde Müslümanların sayısı oldukça azdı. Onların geneli yoksul, işçi ve emekçi idi. Gerçekten Allah'a ve Peygamber'e iman etmişlerdi. Allah'a iman etmeye büyük değer veriyorlar, İslam dinini her şeyden aziz biliyorlardı. Bu dinin korunması ve himayesi için çok çaba harcıyorlardı. Zorluklar karşısında canları pahasına direniyorlardı. Onlar kararlı, dürüst, dirençli ve fedakâr insanlardı.

Mekke putperestleri ve zorbaları yeni Müslümanlarla alay ediyorlar, onlara hak etmedikleri kötü sözler söylüyorlardı. Onları çok zor işlerde çalışmaya mecbur ediyorlardı. Atalarının dinlerine geri dönmeleri için olmadık işkencelere tabi tutuyorlardı. İslam dininden vazgeçmeleri için onlara baskı yapıyorlardı. Onların üzerlerine demir zırhtan elbise giydirip çölde veya dağda kızgın güneşin altına bırakıyorlar, o vaziyette onları zevkle seyrediyorlardı. Üzerlerine zorla giydirdikleri demir zırh, kızgın güneşin etkisiyle zamanla köze dönüşüyor, mazlum Müslümanların bedenlerini yakıyordu. Daha sonra onları bu hâlde taşların üzerinde ve çölün kızgın kumları üzerinde sürüklüyorlar ve onlara:

— İslam dininden vazgeçin ve Muhammed'e kötü söz söyleyin ki size işkence yapmaktan vazgeçelim, diyorlardı.

Fakat fedakâr Müslümanlar böylesine ağır işkencelere karşı tahammül ediyorlar, Allah'a ve Muhammed'e (s.a.a) inanmaktan vazgeçmiyorlardı. O kadar sabır ve direniş gösterdiler ki Mekke'nin inatçı putperestleri yoruldu. Güçsüzlük ve acizliklerini açığa çıkardılar. Bu cesur Müslümanlardaki iman gücü ve direniş ruhu, İslam dinini tehlikelere ve yok olmaya karşı korudu. Bu fedakâr yiğitlerden birisi Ammar'dı. Acımasız putperestler onu, babası Yasir'i ve annesi Sümeyye'yi şehir dışına çıkardılar. Mekke'nin etrafındaki kızgın ve yakıcı çöl kumlarının ortasında

onlara eziyet ettiler. Ammar'ın annesi Sümeyye (Allah'ın selamı üzerine olsun) burada İslam'ın ilk kadın şehidi unvanıyla İslam uğrunda şehit oldu. Hz. Peygamber (s.a.a) onların karşılaştığı acıklı işkenceleri haber aldığıında o fedakâr Müslümanları savunamıyordu. Onları teselli ediyor. Gidecekleri cennet mekânından şunları haber veriyordu:

“Sabredin! Direnin! İman ve akidenizi koruyun. Hepinizin dönüşü ahiret âleminedir. Size vaat edilen cennettir. Bilin ki Allah'tan çekenler saadete ereceklerdir.”

Bu fedakâr yiğitlerden bir diğeri de Bilal'dı. O, İslam dinini canından kıymetli bilirdi. Acımasız zorbalar onu güneşin altında kızgın çöl kumlarının ortasına yatırıyorlardı. Büyük bir kaya parçasını çıplak vücuduna bırakıyorlar, bu hâlde ondan İslam'dan vazgeçmesini, Allah'a ve Peygamber'e kötü söz söylemesini istiyorlardı. Ondan putları yücelten sözler söylemesini istiyorlardı. Fakat Bilal onların isteğinin aksine yalnızca “Ehad, Ehad (Allah birdir, Allah birdir), sameddir, sameddir (her şeyden müstağnidir), mahrumların sığınadır.” diyordu.

İslam'ın bu fedaileri nice sıkıntılar çektiler, işkenceler gördüler. Böylelikle İslam dinini muhafaza ederek bizlere ulaştırdılar. Şimdi din yolunda mücadele ve fedakârlık sırası bize gelmiştir. Bu büyük mesuliyeti ne şekilde yerine getireceğimize dikkat edelim.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Allah'a gerçekten iman eden Müslümanlar hangi sıfatlara sahiptirler?
- 2- Putperestler niçin Müslümanlara işkence ve eziyet ediyorlardı?
- 3- Sabır nedir? İlk Müslümanların din yolundaki sabırları nasıldı?
- 4- İslam'ın ilk kadın şehidinin adı nedir? Nasıl şehit oldu?
- 5- Sevgili Peygamberimiz o fedakâr Müslümanlara ne buyurdu?

6- Bilal kimdir? Putperestler ondan ne istiyorlardı?

7- Fedakâr Müslümanlar İslam dinini nasıl muhafaza ettiler?

8- İslam'ın savunulması ve korunmasında bizim vazifemiz nedir?

HRİSTİYAN İLİM ADAMLARININ HUZURUNDA İSLAM'IN TEBLİĞİ

İslam'ın ilk yıllarında Müslümanların sayısı oldukça azdı. Mekke putperestleri bu az sayıdaki Müslümanlara düşmanlık ve muhalefet ediyorlar ve onlara çeşitli eziyetlerde bulunuyorlardı.

Müslümanların putperestlere karşı direnecek güçleri yoktu. Bu nedenle Habeşistan ülkesine hicret edip, orada inançlarını özgürce yaşamayı uygun gördüler. Bu amaçla grup grup gemiye binerek gizlice Habeşistan'a hicret ettiler. Habeşistan'ın kralı Necaşi'ydi. Necaşi Hristiyandı. Müslümanların onun ülkesine girişlerini haber aldı. Onları şefkatle ve saygıyla kabul etti. Mekke putperestleri Müslümanların hicretinden haberdar olunca rahatsız oldular. Bu duruma çok öfkeleniler. Müslümanları yakalayıp Mekke'ye geri getirmeleri için, iki kişiyi pahalı hediyelerle Habeşistan'a yolladılar. O iki kişi Habeşistan'a doğru hareket etti. Doğrudan Kral Necaşi'nin yanına gittiler. Önünde saygıyla eğildiler ve pahalı hediyeleri takdim ettiler.

Necaşi:

— Nereden geldiniz? diye sorunca, Mekke müşriklerinin temsilcileri:

— Sizinle görüşmek için Mekke'den geldik. Cahil gençlerimizden bir grup, inanmakta olduğumuz dinimizden çıktılar. Putlarımıza tapmaktan vazgeçtiler. Bizlerden kurtulmak için sizin ülkenize kaçtılar. Mekke'nin önde gelenleri ve büyükleri sizden onları yakalamanızı ve bize teslim etmenizi rica ettiler. Böylelikle onları şehrimize götürüp cezalarını vermek istiyoruz, dediler.

Necaşi o iki temsilciye:

— Onları hemen tutup size veremem. Anlattıklarınızın doğruluğunu araştırmalıyım, dedi.

Daha sonra Müslümanları saraya davet etti ve Hristiyan din ve bilim adamlarının huzurunda onlara bazı sorular sordu. Necaşi'nin Müslümanlara:

— Sizin önceki dininiz ne idi? Şu an hangi dine inanıyorsunuz? Niçin bu ülkeye hicret ettiniz? dedi.

Peygamber'in amcasının oğlu Cafer b. Ebu Talib, fedakâr bir gençti. Necaşi'nin sorusunu o cevapladı. Kralın karşısında eğilip büzülmedi. Güçlü bir imanla kelimeler dudaklarından döküldü:

— Bizim şehrimizde zorbalar; zayıf ve güçsüz insanlara zulmediyorlar. İnsanlar putlara tapıyorlar. Murdar eti yiyorlar. Kötü ve çirkin işler yapıyorlar. Birbirlerine karşı vefalı ve merhametli değiller. Komşularına eziyet ediyorlar. Bu haldeyken Allah (c.c) bizler için bir peygamber gönderdi. Bizler aramızda doğruluk ve emanete vefa ile bakarız. O, Allah tarafından İslam dinini bizim için getirmiştir. İslam dini...

O anda Necaşi yerinden hareket etti ve biraz ileri geldi. İslam dininin ne olduğunu anlamak için daha dikkatli bir şekilde söylenenleri dinledi. Cafer, bir an sözlerine ara verip bakışlarını Hıristiyan din ve bilim adamlarına çevirdi. Konuşmasına devam etti:

— İslam dini bizlere, putlara tapmayın diyor. Bizden bir olan Allah'a tapmamızı istiyor. Yalnızca Allah'tan gelen emirleri kabul edin diyor. İslam dini bizlere; "Doğru sözlü olun. Emanete vefalı olun. Yakınlarınıza karşı şefkatli olun. Komşularınıza iyi davranın. Hiç kimsenin kanını haksız yere dökmeyin. Çirkin işlerden uzak durun. Kimseye kötü söz söylemeyin. Küfretmeyin, batıl ve boş söz konuşmayın. Yetim malını yemeyin. Namaz kılın ve mallarınızdan bir kısmını hayır yolunda sarfedin." diyor.

Necaşi ve Hıristiyan din adamları dikkatle konuşulanları dinliyorlardı. Cafer'in sözlerinden lezzet almışlardı. Fakat Mekke'den gelen iki putperest sinirden dudaklarını ısırıyorlardı. Öfkeyle Müslümanlara bakıyorlardı.

Cafer b. Ebu Talib sözlerine şöyle devam etti:

— Ey Habeşistan ülkesinin padişahı! İslam dinini Hz. Muhammed (s.a.a)

Allah tarafından getirmiştir. Biz onu kabul ettik. Allah'a ve peygamberine iman ettik ve Müslüman olduk. Bizim Müslüman olmamız Mekke putperestlerini rahatsız etmiştir. Bizlere eziyet ve işkence ediyorlardı. Çaresiz kaldık. Şehrimizden hicret edip bu ülkeye sığındık. Allah'a ibadet etmek için ülkenize hicret ettik. Dinî amel ve ibadetlerimizi özgürce yerine getirebilmek için buralara geldik, diyerek sözlerini bitirdi.

Necaşi, Cafer'in sözlerinden hoşnut olmuştu. Gelen Müslümanlara:

— Sizin peygamberinizin sözleri, bizim peygamberimiz Hz. İsa'nın sözleri ile aynı kaynaktan geliyor. Her ikisi de Allah'ın kelmamıdır. Sizler bu ülkede özgürsünüz. Dinî ibadetlerinizi rahatlıkla yerine getirebilir, İslam üzere serbestçe yaşayabilirsiniz. Gerçekten ne kadar güzel bir dininiz var, dedi.

Daha sonra Mekke'den gelen iki putpereste dönerek:

— Ben rüşvet almıyorum. Getirdiğiniz şeyleri geri götürün. Götürün ve derhal gidin. İyice bilin ki Müslümanları asla size teslim etmeyeceğim. Çabuk ülkemi terk edin. Mekke'ye kendi ülkenize geri dönün, dedi.

Mekke'den gelen iki kişi utangaç ve rahatsız bir vaziyette hediyeleri alarak geri döndüler.

Sorular

- 1- Hicret ne demektir? Müslümanlar niçin hicret ettiler?
- 2- Habeşistan padişahı hangi dine mensuptu? Müslümanları niçin teslim etmedi?
- 3- Cafer b. Ebu Talib kimdir?
- 4- Eğer size İslam dini ve Peygamber (s.a.a) hakkında soru sorsalar neler söylersiniz?
- 5- Necaşi, Cafer b. Ebu Talib'in sözlerini dinledikten sonra ne dedi?
- 6- Necaşi, Cafer b. Ebu Talib'in sözlerinden sonra putperestlere nasıl davrandı?

MAZLUMU SAVUNMAK

Yaşlı adam çölde yaşıyordu. Deve yetiştiriciliği ve bakımı ile meşgul oluyordu. Develerini satmak için Mekke'ye getirirdi. Onlardan elde ettiği kazançla ailesinin ihtiyaçlarını temin ediyordu.

Halk onun etrafını çevirmiş develerin fiyatı hakkında pazarlık yapıyorlardı. Karşısına Ebu Cehil çıktı. Orada bulunan herkesi hiçe sayarak yaşlı adama:

— Develeri mutlaka bana satacaksın! Yalnızca bana! Anladın mı? diyerek adamı tehdit etti.

Orada bulunanlar Ebu Cehil'in öfkeli sesini duyar duymaz kenara çektiler. Satıcıyı Ebu Cehil'le baş başa bıraktılar. Ebu Cehil adama:

— Develeri benim evime getir, dedi.

Yaşlı adam onun isteğini yerine getirdi ve develeri Ebu Cehil'in evine götürdü. Ardından develerin parasını rica etti. Ebu Cehil yüksek sesle:

— Ne parası? Ben bu şehrin büyüğüyüm. Eğer yeniden bu şehre gelmek ve alış veriş yapmak istiyorsan benden develerin parasını almalısın, anladın mı? diyerek adamı tehdit etti.

Yaşlı adam:

— Bu bir kaç deve benim sermayemdir. Onları yetiştirmek ve büyütme için çok sıkıntılar çektim. Onlardan elde ettiğim kazançla ailemin ve çocuklarımın rızkını temin ediyorum. Eğer onların ücretini vermezsen fakir ve çaresiz kalırım. İş hayatım altüst olur, dedi.

Zorba ve bencil bir kişi olan Ebu Cehil onun hakkını vermek yerine öfkeyle ona bağırды:

— Sen yoksa ne dediğimi duymadın mı? Çabuk buradan uzaklaş. Yoksa sopayla cevabını veririm anladın mı?

Yaşlı adam sözü biraz daha uzatırsa dayak yiyeceğini hissetti. Çaresiz o acımasız zorbanın evinden uzaklaştı. Başından geçenleri yoldan geçen bir kaç kişiye anlatıp, yardım istedi. Fakat kendine yardım edecek tek bir kişi bulamadı. Yoldan geçenler ona:

— Ebu Cehil bizim hemşerimizdir. O, Kureyş'in güçlü ve nüfuz sahibi adamıdır. O, bir şey yapmak isterse hiç kimse ona itiraz edemez, diyerek adamın kan ağlayan yüreğini daha da acıttılar.

Yaşlı adam şaşkın ve çaresiz, sokaklarda ilerliyordu. Bir müddet sonra Meccidü'l-Haram'a ulaştı. Orada Kureyşlilerin genelinin toplandığı bir gruba Ebu Cehil'i şikâyet etti. Topluluktan iki kişi alay etmek amacıyla yaşlı adama:

— Şu adamı görüyor musun? O Muhammed'dir. Bu günlerde ben Allah'ın son peygamberiyim diyor. O, Ebu Cehil'in dostudur. O senin hakkını Ebu Cehil'den alabilir. Git onun yanına, dediler.

Onlar aslında yalan söylüyorlardı. Sevgili Peygamberimiz Ebu Cehil'le dost değildi. Aksine ona ve onun işlerine düşmandı. Allah ondan zalimlere düşman olmasını istemişti. Hatta onlarla mücadele edip onları yok etmesini emretmişti. Bunun yanında Allah iyilere ve mazlumlara yardım etmesi için Hz. Muhammed'i (s.a.a) peygamberliğe seçmişti. Allah, adaletin toplumsal hayata hâkim olmasını istiyordu. Onun için insanların özgürce Allah'a ibadet etmesi için Hz. Muhammed'i (s.a.a) insanlara göndermişti. Yaşlı adam olanlardan haberdar olmadığı için onların sözlerine inanmıştı. Hâlbuki yalan söylüyorlardı. Fakat zulme uğrayan adam Hz. Muhammed'in (s.a.a) gerçekten Ebu Cehil'in dostu olduğunu düşünerek onun yanına gitti. Ondan kendisine yardım etmesi için ricada bulundu. Kureyşlilerin meclisinde oturan adamlar alaylı bir şekilde gülüyorlar. Bir taraftan da:

— Ebu Cehil'e laf söyleyecek birisi var mı? O, Kureyş'in zorlu adamıdır. Hiç kimse ona muhalefet etmeye cesaret edemez. Ebu Cehil, Muhammed'i döver, diyorlardı.

Yaşlı adam Hz. Muhammed'in (s.a.a) yanına geldi. Başından geçenleri üzgün bir şekilde ona anlattı. Ondan yardım istedi. Hz. Muhammed (s.a.a.) yaşlı adamın şikâyetini iyice dinledikten sonra:

— Benimle gel, buyurdu.

Yaşlı adam Hz. Peygamber (s.a.a) ile Ebu Cehil'in evine gittiler. Bir kaç kişi de biraz geriden onları takip ediyorlardı. Peygamber Efendimizle yaşlı adamın başlarına gelecek olayları görmek istiyorlardı. Ebu Cehil'in evine ulaştılar. Develerin sesleri evin içinden duyuluyordu. Hz. Muhammed (s.a.a) kapıyı çaldı. Ebu Cehil oldukça öfkeli bir sesle:

— Kimsin?

— Aç kapıyı, ben Muhammed'im.

Yaşlı adam, Ebu Cehil'in öfkeli sesini duyar duymaz korktu. Birkaç adım geri çekilerek kenarda durdu. Ebu Cehil kapıyı açtı. Hz. Muhammed (s.a.a) ona, yaşlı adamla aralarında geçenleri sordu. Daha sonra çok sert bir bakışla Ebu Cehil'e baktı. Öfkeli bir şekilde:

— Ey Ebu Cehil! Bu adamın develerinin parasını neden vermiyorsun? dedi.

Ebu Cehil söylenenlere pek kulak asmadı. Kısa bir aradan sonra Hz. Muhammed çok daha sert bir sesle:

— Ne duruyorsun, çabuk ol onun parasını getir! dedi.

Ebu Cehil eve doğru girdi. Biraz geride olayı takip etmekte olan Kureyşliler, Ebu Cehil'in sopayla ya da kılıçla döneceğini düşündüler. Fakat onların beklentilerinin aksine sararmış bir renkle evden dışarı çıktı ve titreyen elleriyle bir torbayı yaşlı adama verdi. Yaşlı adam torbayı aldı. Hz. Muhammed (s.a.a) ona:

— Torbayı aç ve paraları say. Bak bakalım paralar eksik olmasın, buyurdu.

Yaşlı adam paraları saydı:

— Doğru, eksik yok, dedi.

H.z. Peygamber'e (s.a.a) teşekkür etti. Olaya uzaktan şahit olanlar hayret etmişlerdi. Ebu Cehil'i daha sonra gördüklerinde ona sitemle:

— Muhammed'den korktun mu? Ne kadar korkaksın, dediler.

Ebu Cehil onlara:

— Muhammed evime geldiğinde öfkeyle bana baktı ve bağırdı. Bütün vücudumu o an öylesine bir korku kapladı ki, isteğini yerine getirmeye, develerin paralarını ödemeye mecbur kaldım. Benim yerimde siz olsaydınız çaresiz aynı şeyi yapardınız, dedi.

O günden sonra Ebu Cehil ve Mekke'nin önde gelenleri oturum yaptılar. Muhammed (s.a.a) ve yaptıkları hakkında konuŝtular. O gün aldıkları karar ŝöyleydi: "Muhammed'in takipçilerine o kadar işkence yapalım ki İslam dininden vazgeçip onu yalnız bıraksınlar. Muhammed'e o kadar eziyet edelim ki bir daha asla bize karşı direnemesin ve zayıfların hakkını bizden alamasın."

Okuduğunuz kıssa Mekke'nin o zaman ki toplumsal yaşamını gayet net bir şekilde ortaya koyuyor. Kureyşlilerin aldıkları bu karar size neler düşündürüyor? Zorbaların zulüm ve işkenceleri hak yolundaki Müslümanları İslam dininden vazgeçirebilir mi? Sizce H.z. Muhammed (s.a.a), zorbalarla mücadele etmeyi bırakabilir mi? H.z. Muhammed (s.a.a) bu olaydan sonra mazlumların hakkını savunmaktan vazgeçmiş midir?

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Peygamberimiz Ebu Cehil'le dost muydu? Allah onu ne amaçla peygamberliğe seçmişti?
- 2- Niçin halk yaşlı adama yardım etmiyorlardı?
- 3- Yaşlı adam yardım isterken onunla alay eden Kureyşliler ne diyorlardı?
- 4- Eğer bir kimse sizden yardım isterse ona yardım eder misiniz?

- 5- Şimdiye kadar zulme uğrayan birini savundunuz mu?
- 6- Peygamberimiz (s.a.a) Ebu Cehil'le nasıl yüz yüze geldi? Kapısına yaşı adamın alacağını almaya geldiğinde Ebu Cehil'e ne emretti?
- 7- Sevgili Peygamberimizin (s.a.a) davranışından nasıl dersler alıyorsunuz?
- 8- Putperestler niçin Müslümanlara eziyet etme kararı aldılar?

HZ. MUHAMMED (S.A.A) ALLAH'IN EN SON PEYGAMBERİ

Allah (c.c) Hz. Muhammed'i (s.a.a) peygamberliğe seçti. Onu, "son peygamber" olarak karar kıldı. Sevgili Peygamberimiz, Allah'ın emri ile davetinin başlangıcından beri kendini "Hatemu'l-Enbiya" yani peygamberlerin sonuncusu olarak tanıtıyordu. Ümmetine de şöyle buyuruyordu: *"Benden sonra peygamber gelmeyecektir."*

İslam'ın ilk günlerinde Müslüman olan ve Peygamber'e iman eden herkes onun Allah'ın son peygamberi olduğunu biliyordu. Hz. Peygamber'in ebedi mucizesi ve Allah'ın kelamı olan Kur'an-ı Kerim de Hz. Muhammed'i son peygamber olarak tanıtıyor ve şöyle buyuruyor:

"Muhammed Allah'ın resulü ve peygamberlerin sonuncusudur."⁽¹⁾

Buna binaen biz Müslümanlar Kur'an'ı Allah'ın kitabı ve Hz. Muhammed'i (s.a.a) Allah'ın son peygamberi kabul ediyoruz. Bu konuda hiç şek ve şüphe etmiyoruz. İslam'ın insan yetiştirme programı çok kâmil ve zarıftır. Hakkı arayan tüm insanları her zaman ve her yerde mutluluğa ve gerçek tekâmüle ulaştırabilir. İnsanın bütün zamanlarındaki ihtiyaçlarını, çok iyi bilen Allah'tır. Kur'an'ın, insan yetiştiren programını yerli yerinde ve mükemmel tanzim etmiştir. İnsanın ilerlemesi için gereken her şeyi vücuda getirmiştir. İnsanlar ilim ve medeniyet açısından ilerleme kaydetmeleri için ilahi hidayet kaynağı Kur'an'a muhtaçtırlar. Tıpkı Allah'ın yarattığı her canlının suya, güneşe ve havaya muhtaç oldukları gibi, insanın muhtaç olduğu yetiştirme programı Kur'an'dır. Kur'an, semavi kitapların sonuncusu ve İslam dininin ölümsüz kitabıdır. Allah

1- Ahzab Suresi, 40. Ayet.

onu mücadeleciler Müslümanların fedakârlıkları ile korumuş ve bizlere ulaştırmıştır. Bu büyük kitap insanlar için en kâmil ve en iyi insan yetiştirme programına sahiptir. Bu nedenle Yüce Allah; İslam dinini semavi dinlerin sonuncusu ve büyük peygamberimizi de kendisinin son elçisi olarak tanıtmıştır.

Aşağıdaki Cümleleri Tamamlayın

- 1- Allah, Hz. Muhammed'i peygamberliğe seçti ve onu karar kıldı.
- 2- Sevgili Peygamberimiz davetinin başlangıcından beri kendisini olarak tanıyordu.
- 3- Kur'an-ı Kerim de sevgili Peygamberimizi olarak tanı-tıyor.
- 4- Buna binaen biz Müslümanlar Hz. Muhammed'i (s.a.a) peygamberlerin sonuncusu kabul ediyor ve bu konuda hiç etmiyoruz.

Düşünün ve Tamamlayın

Aşağıdaki soruları okuyunuz ve dersin konularını dikkate alarak cevap-ları tamamlayınız.

- 1- İnsanlara bütün zamanlarda kılavuz olacak bir kitap olabilir mi?
Cevap: Evet Allah bütün insanların her dönemdeki ihtiyaçlarını bil-mektedir. Kur'an'ı
- 2- Acaba insanlar her zaman Kur'an'ın hidayet ve yol göstericiliğine muhtaç mıdırlar?
Cevap: Evet, her zaman Kur'an'a öyle ki her zaman
- 3- Yüce İslam Peygamberi davetinin başlangıcından beri kendini hangi unvan ile tanıyordu?

Cevap: Kendisini peygamberlerin sonuncusu olarak tanıtır ve şöyle diyordu. Benden sonra

4- Niçin Allah, İslam dinini son din, Hz. Muhammed'i de (s.a.a) son peygamber olarak tanıtmıştır?

Cevap: Çünkü İslam dininin ebedi kitabı olan Kur'an en kâmil ve

KUR'AN ALLAH'IN KELAMIDIR

Siz de orada olsaydınız eline bir miktar pamuk almış, onunla kulaklarını kapatan bir bilim adamının Kâbe yakınında ayakta durduğunu görürdünüz.

Mekke'ye yeni gelmişti. Dostları onu görmeye gittiler. Mekke'de gelişen güncel haberleri üzgün ve perişan bir vaziyette onun bilgisine sundular. Daha sonra ona:

— Muhammed-i Emin'in daha önce adını duymuş muydun? O bugünlerde ben Allah'ın peygamberiyim. Onun tarafından mesaj getirdim. Putların hiçbir kudreti olmadığı hâlde sizler onlara tapıyorsunuz. Putlara tapmaktan vazgeçin ve zalimlerin karşısında saygı ve tazimde bulunmayın. Sizin hepiniz Allah'ın yaratıklarısınız, yalnızca O'na ibadet edin. Sizin yaratıcınız ve sahibiniz Allah'tır. O hâlde hayatınızı başkalarının eline teslim etmeyiniz. Zorbaların ve zalimlerin sizlere herhangi bir üstünlükleri yoktur. Niçin onlara körü körüne itaat ediyorsunuz? Niçin onların yalan yanlış sözlerine kulak veriyorsunuz? diyerek halkın aklını karıştırıyor. Hatta onun bu sözlerinden dolayı köleler artık bizim sözlerimizi kabul etmiyorlar ve emirlerimize teslim olmuyorlar. “Biz Müslüman olduk ve Hazreti Muhammed'in takipçileriyiz, zulüm ve zillet altında yaşamayı istemiyoruz.” diyorlar. Ey büyük bilim adamı, sakın sen de onunla konuşmayasın. Onun cezbeden sözlerine kulak vermesin. Biz onun, seni de saptırmasından korkuyoruz. Şu pamukları al ve kulaklarına koy. Ondandır Mescidü'l-Haram'a gir, dediler.

Bilim adamı pamukları aldı ve Kâbe'yi ziyaret için Mescidü'l-Haram'a doğru hareket etti. Kâbe yakınına ulaştı ve durdu. Pamuğu kulaklarına tıkadı ve Kâbe'yi tavaf etmeye başladı. O bilim adamı:

— Tavaf esnasında Muhammed Emin'i bir şeyler okurken gördüm. Dudaklarının hareketini görüyordum. Fakat sesini işitmiyordum. Biraz daha yakınına gittim. Muhammed'in nurani çehresine baktım. Okuduğu şeylerin nağmesi hafifçe kulağıma ulaşmıştı. Duyduğum sesler beni cezp etti. Kendi kendime dedim ki: "Muhammed'in sözlerine neden kulak vermeyeyim? Sahi ben edip ve eleştirmen bir bilim adamı değil miyim? O hâlde pamukları çıkarıp, onun sözlerini dinlemek daha iyidir. Eğer sözleri doğruysa kabul ederim. Doğru değilse kabul etmem." Pamukları kulağımdan çıkardım. Muhammed'in söylediklerine kulak verdim. Söylediği güzel ve anlamlı sözlerden çok etkilendim. Okuduğu kelimeler sona ermişti. Yerinden kalktı ve Mescidü'l-Haram'ın dışına doğru hareket etti. Ben de onun ardından Mescidü'l-Haram'ın dışına çıktım. Yolda onunla sohbet ederek ilerledik ve onun evine ulaştık. Birlikte evine girdik. Sade ve mütevazı bir odası vardı. Oturdum ve onunla sohbet ettim. Ona:

— Ey Muhammed-i Emin! Okuduğunuz güzel kelimeleri işittim. O etkileyici sözleri benim için bir kez daha okumanızı istiyorum, diyerek ricada bulundum.

Muhammed-i Emin sözlerimi dikkatle dinliyordu, tebessüm ederek bana:

— Bu sözler bana ait değil. Benim Rabbime ait sözlerdir. Siz putperestler beni iyi tanırırsınız. Ben kırk yıl sizin aranızda yaşadım. Şu anda bu güzel ve anlamlı sözleri sizin için getirdim. Acaba yıllarca ders okuyan bilim adamları bu sözlerin bir benzerini bir araya getirebilirler mi? Peki, siz kendiniz bu sözlerin benzerini söyleyebilir misiniz? Eğer biraz düşünürseniz bu sözlerin bana ait olmadığını anlayacaksınız. Bu sözler beni peygamberlikle görevlendiren Allah'a (c.c) ait sözlerdir. Bu güzel ve anlamlı sözler Allah'ın mesajıdır. Ben de onun mesajını size getiren kimseyim. Sizler ve bütün insanlar için "özgürlük mesajı ve mutluluk müjdesi" getirdim. Şimdi Allah'ın mesajına kulak ver, buyurdu.

Muhammed-i Emin, o güzel ve anlamlı kelimelerden bir miktar benim için okudu. Çok ilginç sözlerdi. O sözlerin benzerini asla işitmemiştim. Biraz düşündüm ve anladım ki bu güzel ve anlamlı sözler Muhammed'in şahsına ait sözler değil. Hiç bir insan böylesine güzel ve anlamlı sözler söy-

leyemez. Hz. Muhammed (s.a.a) Allah'ın (c.c) peygamberidir. Ona iman getirdim. İslam dinini kabul ettim ve Allah'ın emirlerine teslim oldum.

Kur'an İslam Peygamberi'nin Ebedi Mucizesi

Kur'an, Sevgili Peygamberimizin ebedi mucizesidir. Bilinçli insanlar Kur'an ayetlerini duyup üzerinde düşününce ondaki sözlerin Hz. Muhammed'in (s.a.a) şahsına ait olmayıp Allah'ın kelamı olduğunu anlıyorlar.

Hakkı arayan bilinçli insanlar, Kur'an ayetlerini dinleyip üzerinde tefekkür ederek Kur'an'ın Allah kelamı olduğunu bilir. Hz. Muhammed'in Allah ile olan hususi irtibatı sonucu bu güzel ve anlamlı sözleri getirdiğini anlarlar. Allah (c.c) Kur'an'da buyuruyor ki:

“Eğer kulumuza gönderdiğimiz bu Kur'an'dan şüphe ediyorsanız, (onun Allah'ın kelamı olmadığını ve herhangi bir insana ait sözler olduğunu iddia ediyorsanız) Kur'an'ın surelerinden herhangi birine benzer bir sure getirin.”

Yine Allah (c.c) Kur'an'da buyuruyor ki:

“Eğer bütün yaratılanlar bir araya gelse ve birbirlerine yardım etseler, Kur'an'ın benzeri bir kitabı asla getiremezler.”

Gerçekten de yaratılanlardan hiç birisi Kur'an'ın benzeri bir kelamı vücuda getiremezler. Zira yaratılanlar ne kadar ilim ve kudret sahibi olursa olsunlar sonuçta yine Allah'ın yaratıklarıdır. Allah'a mahsus işleri yapmaya asla güç yetiremezler. Bu nedenle günümüze kadar kimse Kur'an'ın benzeri bir kitabı getirememiştir. Bundan sonra da hiç kimse onun benzeri bir kitabı getiremeyecektir.

Bizler Allah'ın peygamberi Hz. Muhammed'in (s.a.a) büyük ve ebedi mucizesi olan Kur'an'ın değerini ve saygınlığını iyi bilelim. Onu okumak suretiyle hayat veren manalarını daha iyi tanıyalım. Kılavuzluğunu kabul edelim. Bu semavi kitabı yaşam programımız olarak kabul edip dünya ve ahirette özgür ve mutlu yaşamımıza vesile kılalım.

Sorular

- 1- Mekke'ye gelen bilim adamı Peygamberimizi görünce niçin kulaklarına pamuk tıkadı?
- 2- Peygamberimizin okuduklarını görünce neden pamuğu kulaklarından çıkardı?
- 3- Peygamberle tanıştıktan sonra niçin bilim adamı, onunla birlikte hareket etti?
- 4- Peygamber, bilim adamını Kur'an'ın Allah'ın kelamı olması hususunda nasıl aydınlattı?
- 5- Bilim adamı Kur'an'ın Allah'ın kelamı olduğunu nasıl anladı
- 6- Kur'an'ın Allah'ın kelamı olduğunu anladıktan sonra ne yaptı?
- 7- "Kuran İslam Peygamberi'nin ebedi mucizesidir" sözünden ne anlıyorsunuz?
- 8- Hakkı arayan insanlar Kur'an ayetleri üzerine düşününce neyi daha iyi anlıyorlar?
- 9- Kur'an'ı getiren kişinin Allah'ın peygamberi olduğu nasıl anlaşılıyor?
- 10- Allah, Kur'an'ın mucize olması konusunda ne buyuruyor?
- 11- Kur'an'ın, Allah'ın kelamı olması ne şekilde aydınlığa kavuşuyor?
- 12- Acaba insanlar Kur'an'ın benzeri bir kitabı getirebilirler mi? Niçin
- 13- "Kur'ana değer vermek" sözünden ne anlıyorsunuz? Kur'an'a nasıl saygı gösterelim?

KUR'AN'DAN İBRETİLİ BİR KISSA

İki Kardeş

Zengin bir adam vefat etmişti. Yüklü bir serveti iki oğluna miras kalmıştı. Oğullarından birisi dindar ve akıllı bir gençti. Âlim ve geleceğini düşünen biriydi. O dünyayı ahiretin tarlası biliyor ve servetinden ahiret âlemi için istifade ediyordu. Mallarından ve gelirinden kendisine vacip olan miktarının zekâtını veriyordu. Fakir ve kimsesizlere yardım ediyor, onlara iş ve sermaye temin ediyordu. Yakınlarına ve akrabalarına servetiyle yardım ediyordu. Hayır işlerinde ilk adımı hep o atıyordu. Mescit, hastane, okul gibi şeyler yaptırıyordu. Öğrencilerin masrafları için yardımda bulunuyordu. Bilim adamlarının sosyal ihtiyaçları için de maddi katkıda bulunuyordu.

Çevresindekiler adamın servetini beyhude yerlerde harcadığını düşünüyor, arkasından dedikodusunu yapıyorlardı. Onların sözleri kulağına çalındığı vakit bunu söyleyenlere:

— Ben bu işleri Allah'ın rızası ve O'na yakınlaşmak için yapıyorum. Bu işler ahiret âlemi için benim azığım, sermayemdir, diyordu.

Adamın diğer oğlu ise bilgisiz ve açgözlü birisiydi. Sahip olduğu her şeyi kendisi için isterdi. O bağ ve bahçe işleriyle meşgul oluyordu. Bunun yanında görkemli evler yaptırıyor; fakat yoksul yakınları ve akrabalarını misafirlige davet etmiyordu. Onların maddi sıkıntıları içerisinde olduklarını görüyor; kılını bile kıpırdatmıyordu. Onlarla hiç ilgilenmiyor, akrabalarına gidip gelmiyordu. Mallarından ve gelirinden üzerine farz olan miktarın zekâtını vermiyordu. Fakirleri dikkate almıyor; selamlarına tenezzül edip cevap bile vermiyordu. Hayır işlerine ise hiç katılmıyordu. Her hangi bir talepte bulunulduğu vakitte “Yapamam, işim

var, vaktim yok.” gibi bahaneler öne sürüyordu. Servetini Allah yolunda infak etmeye hazır biri değildi. Bu kibirli adamın arsaları, kenarından nehir geçen bir mekândaydı. İçerisinde hurma, üzüm ve diğer meyve ağaçlarının bulunduğu oldukça geniş iki tane bahçeye sahipti. Bu iki bağın arasında son derece büyük ve yemyeşil bir tarla vardı ki çeşitli sebzeler orada ekili bulunuyordu. Bir gün bu zengin adam kardeşi ile bağın içinde yürüyorlardı. Meyvelerle dolu yemyeşil ağaçları izlerken çok mutlu oluyor, kardeşine karşı kibirleniyordu. Yüksek sesle gülererek kardeşine:

— Sen çok yanlış yapıyorsun. Servetini ona buna bağışlıyorsun. Fakat ben servetimden hiç kimseye bir şey vermedim. Böyle yaparak bu bağların ve büyük servetin sahibi oldum. Ne kadar güzel değil mi? Sürekli mutlu yaşıyorum. Bu servet asla bitmez. Kıyametin olacağını hiç sanmıyorum. Ne kıyameti? Ne ahiret âlemi? Şimdi kıyamet gelse Allah bunlardan iyisini mi bana verecek? diyerek meydan okuyordu.

Hayırsever kardeşi ona:

— Kardeşim, ahiret âleminin nimetlerini hiç kimseye sebepsiz vermezler. Mutlaka salih ve hayırlı ameller işlemelisin ki ahiret âleminde kazançlı ve kurtuluşa ermiş olasın. Fazla servet sana Allah’ı anmayı unutturmuş. Ey kardeş, büyüklenme! Sana diyeceğim şu ki; yoksulların selamını al. Fakirlerin ve kimsesizlerin elinden tut. Servetinden ahiretin için faydalan. Hayır işlerine teşebbüs et. “Vaktim yok, yapamam, işim var.” deme. Günahkâr ve isyankâr olma. Allah’ın gazabından kork. Allah muhtemel bir gazap gönderip elindeki bütün nimetleri alabilir. O zaman pişman olursun. Fakat son pişmanlığın faydası yoktur, diyerek kardeşini uyardı.

Ne var ki kibirli kardeş zeki ve hayırsever kardeşinin sözlerini dinlemedi. Bencil ve kötü işlerine devam etti. Uzak olmasına rağmen neredeyse her gün bu bahçeye gider gelirdi. Bahçesini gözünden ırak edemiyordu. Bağını bahçesinin güzelliğini görünce içi rahatlıyordu. Yine bir gün kibirli adam bağına gitmek için yola düştü. Bağa ulaştığı zaman ummadığı bir şeyle karşılaştı. Bir müddet hareketsiz ve şaşkın vaziyette bağa baktı. Olanları gördükçe gözlerine inanamıyordu. Birden acıyla feryat etti ve yere düştü. Evet! Allah’ın azabı bütün şiddetiyle gelmiş ve

bağı viran etmişti. Bağın duvarları yıkılmış, ağaçların tamamı yıkılmış dalları ve meyveleri yanmıştı. Hatta daha fazlası bile vardı. Kendine geldiğinde feryatlar ederek ağladı, pişman ve üzgün bir hâlde feryat ediyordu. Bir taraftan da:

— Keşke! Kardeşimin sözlerini dinleseydim!

Keşke! Servetimden Allah yolunda infak etseydim!

Keşke! Hayır işlerine katılsaydım. Malımdan ve gelirimden üzerime vacip olan miktarın zekâtını verseydim. Servetim gitti elimden. Şimdi ne dünyam için ne de ahiretim için hiç bir şeyim yok, diyerek pişmanlığını dile getiriyordu.

Gördüğünüz gibi Allah yolunda infak edilmeyen ve Allah'ın iyi kullarının huzuru için sarf edilmeyen servetin akıbeti ne yazık ki budur. Kibir ve cehaletin neticesi ne olursa olsun hüsrandır, kaybetmektir.

KARUN, GÖZÜ DOYMAYAN BİR ZALİM

Karun Hz. Musa'nın (a.s) yakınlarından biriydi. Zahirten onun dinini kabul etmiş görünüyordu. Hatta namaz kılıyor ve Tevrat'ı okuyordu. Fakat zayıf bir inanca sahip, ikiyüzlü birisiydi. Doğru dürüst bir imanı yoktu. Halka kendini iyi gösterip, onları aldatmak istiyordu.

Karun çiftçilerin mahsullerini ucuz fiyata satın alıyordu. Kış gelip yiyecek sıkıntısı başlayınca aynı mahsulleri onlara daha pahalıya satıyordu. Ticaret yaparken de sattığı malları eksik tartıyordu. Sahtekârlık ve insafsızlık yapıyordu. Faiz yiyerek halka zulmediyordu. Haksız kazanç yoluyla oldukça fazla servet biriktirmişti. O servetini her şeyden çok seviyordu. Aslında Karun, Allah'tan ziyade paraya tapan birisiydi. Servetini zevk ve eğlence yolunda harcıyordu. Son derece görkemli saraylar yaptırıyor, duvarlarını altın ve mücevherlerle süslüyordu. Karun'un yüzlerce kölesi ve cariyesi vardı. Onlara çok kötü davranıyordu. Onları huzuruna çağırıyor, karşısında toprağa secde etmeye ve ayak bastığı yeri öpmeye zorluyordu.

Bilgin müminlerden bazıları ona nasihat etmek istediler:

—Ey Karun! Bütün bu bağlar ve servet neyin nesi? Bütün bu mal ve serveti niçin yığdın? İnsanlara hep zulmediyorsun. Onların haklarına giriyorsun. Yarın mahşer kurulduğunda Allah'a nasıl cevap vereceksin? Sana hizmet eden insanların hakkını ver. Neden insanların haklarını ayakaltına alıyorsun? Onların da senin gibi insan olduklarını unutma. Yoksullara ve kimsesizlere yardım et. Onları koru kolla. Yaptıklarına bakınca anlıyoruz ki sadece mal biriktirmek için insanları sömürüyorsun. Ölümün olduğunu unutma. Ölüm var ölüm. İnsanlara fayda sağlayacak bir şeyler yap. O kadar malın mülkün sahibisin. Hayır yolunda neden bir adım atmıyorsun? dediler.

Karun söylenenlerden bir nebze de olsa etkilenmemişti. Gurur ve kibirle damarları alabildiğine kabarmıştı. Âlimlere:

— Hiç kimseye bağımlı değilim. Kendi malımı harcıyorum, diyerek kestirip attı.

Müminler ona son bir hatırlatma daha yapmak istediler. Hatırlatmalar elbet anlayana yapılırdı. Müzik kulağı olmayan birini eğlendirmek için her telden çalsan ne anlar. Karun'un hali buna benziyordu. Âlimler yine de pes etmediler. Ona:

— Ey Karun! Bütün bu servetin helal maldan oluşmuyor. Eğer insafsızlık etmemiş olsaydın ve faiz yemeseydin bütün bu servete sahip olamazdın. Sen de diğer insanlar gibi orta halli bir insan olurdun. Senin anlayacağın onlardan bir farkın olmazdı, dediler.

Karun yaptığı hatayı asla görmüyordu. Kendini haklı çıkarmak için:

— Hayır, ben diğer insanlar gibi değilim. Zeki ve işini bilen biriyim. Çalıştım ve zengin oldum. Başkaları da gitsinler, çalışsınlar, zahmet çeksinler ve zengin olsunlar. Yoksullara niçin yardım edecekmışim? Onlar benim malımda asla hak sahibi değildirlere, dedi.

Müminler ona yol göstermek için:

— Sen insanların hakkını vermeyerek zengin oldun. Eğer işçilerin hakkını verseydin böyle zengin olmazdın. Onlar da bu şekilde muhtaç ve yoksul olmazlardı. Eğer mutlu ve hayırlı bir akıbete ulaşmak istiyorsan servetini halkın ilerlemesi ve huzuru için sarf et. Servet biriktirmek doğru değildir. Mal ve serveti Allah'ın beğendiği yollarda harcamak gereklidir, dediler.

Nasihatten nasiplenmek elbette er kişinin işiydi. Müminlerin bütün bu nasihatlerine karşılık Karun onlarla adeta alay ediyordu. Onların onca mana dolu sözlerine gülererek ilgisiz ve kibirli bir edayla:

— Bana boşuna nasihat etmeyin. Ben sizden daha iyiyim. Allah'a sizden daha çok imanım vardır. Gidin kendi halinizi düşünün, diyerek müminleri yanından kovuyordu.

Mutluluk Nerededir? Mutlu Olan Kimdir?

Bir gün Karun, güzel elbiseler giymişti. Ata binerek sarayının dışına çıktı. Hizmetçi ve işçilerinden oluşan büyük bir grup da onunla birlikte dışarı gelmişlerdi. Halk Karun'un ihtişamını görebilmek için yol kenarında ayakta duruyorlardı. Üzerindeki kaftan altın ve mücevherle süslenmişti.

Halk onu gördüğünde altınlarla ve mücevherlerle özlem gideriyorlardı. Halkın içinde çok cahil olan bir grup da onun karşısında eğiliyorlar ve toprağa kapanıyorlardı. Onlar Karun'un durumuna gıpta ederek şöyle diyorlardı: "Ne mutlu Karun'un haline! Ne büyük bir servet ve ne büyük bir mutluluğa sahip oldu. Ne mutlu Karun'un haline! Çok güzel bir yaşantısı var. Ne kadar mutlu ve bahtiyar, keşke biz de Karun gibi olsaydık!"

Bilgili müminler yanık bir kalple bu cahil halkı yola getirmek için mücadele ediyorlardı. Onlara:

— Gerçek mutluluk ve bahtiyarlık bol servette değildir. Niçin Karun'un karşısında toprağa kapanıyorsunuz? Niçin zalim bir şahsa saygı ve tazim gösteriyorsunuz? O, bu saygıya layık değildir. O, bütün servetini fahiş fiyatlarla ve insafsızca yaptığı ticaret sonucu elde etmiştir. O, bahtiyar değildir. Bahtiyar o kimsedir ki Allah'a gerçekten iman etsin. Allah'ın kullarına yardım etsin ve onların hakkına tecavüz etmesin, diyerek nasihatlerde bulunuyorlardı.

Bir gün Allah tarafından Hz. Musa'ya (a.s): "Zenginlere söyle mutlaka mallarının zekâtını versinler." şeklinde emir geldi. Hz. Musa da (a.s) Allah'ın emrini zenginlere bildirdi. Karun'a da diğerleri gibi malının zekâtını mutlaka vermesi gerektiğini bildirdi. Karun bu durumdan rahatsız oldu. Hz. Musa'ya (a.s):

— Zekât da ne demek? Hangi delille kendi servetimi başkalarına bağışlayacakmışım? Gitsinler, çalışıp zahmet çeksinler ve para kazansınlar, dedi.

Hz. Musa (a.s.):

— Zekât; bu büyük servetinden bir miktarını ihtiyaç sahibi, yoksullara vermendir. Bu adil paylaşım sayesinde onlar da rahat yaşayabileceklerdir. Ayrıca sen onların şehrinde ve toplumunda yaşıyorsun. Onların emeği ve yardımıyla böylesine büyük bir servet biriktirdin. Eğer onların yardımı olmasaydı sen tek başına asla böyle bir servet elde edemezdin. Etrafında insanların olmadığı bir yerde ikametgâh etseydin, yani kendi başına yaşayan bir insan olsaydın bu kadar mala sahip olabilir miydin? Ya da tek başına bir çölde yaşasaydın asla bu sarayları yaptıramaz, bu yemyeşil bağlara sahip olamaz, bu büyük serveti elde edemezdin. Bütün bunları bu halkın yardımıyla elde ettin. O hâlde sahip olduğun mal ve servetin bir kısmı bu halka aittir. Aslında sen kendi malından onlara bir şey bağışlamayacaksın. Bilakis onların hakları olan malları zekât adıyla onlara iade edeceksin. İkiniz de bundan kârlı çıkacaksınız. Sen cennetteki mekânına gitmek için adımlar atarken; o fakirde karnını doyurmuş olacak, buyurdu.

Ne var ki Karun, Hz. Musa'nın (a.s) açıklamalarına ilgi göstermedi. Saygısız ve edepsizce Hz. Musa'ya (a.s):

— Ey Musa sen neler söylüyorsun? Zekât da ne demek? Yoksa sana iman etmekle kötü mü ettik? Namaz kılmakla kötü mü ettik? Şimdi bir de haraç mı verelim? dedi.

Hz. Musa (a.s), Karun'un küstahlığına tahammül ediyordu. O, bir peygamber olduğu için insanların taşkınlıklarına sabretmek zorundaydı. Ona:

— Ey Karun! Ben zekâtı kendim için almıyorum. Fakirlere yardım ve sosyal hizmet için istiyorum. Bu, zenginlerin fakirlere haklarını vermesi gerektiğine dair Allah'ın emridir. Yani zenginler zekât versinler ki kendileri de fakir ve muhtaç duruma düşmesinler. Eğer Allah'a gerçekten iman varsa ve beni Allah'ın peygamberi biliyorsan Allah'ın emirlerine teslim ol. Namazını kıl. Zekâtını ver. Din eksik yaşanmaz. Kul eksiklerini tamamlamak için çaba harcamalıdır. Zekâtını ver; namazını kıl. Bu salih insanların Allah'a yaklaşmak için yaptıkları güzel amellerdir. Tevrat okumak, anlamak ve amel etmek içindir.

Fakat Karun, Hz. Musa'nın (a.s) ve müminlerin uyarılarını dinlemedi.

Malının zekâtını vermedi. Ayrıca müminlere kin gütmeye başladı. Hz. Musa'ya da (a.s) düşmanlık yapmaya başladı. Hatta iftira atmaktan bile geri kalmadı.

Hız. Musa (a.s), Karun'un katı kalpliliği ve küstahlığından rahatsız olmuş, kalbi incinmişti. Allah'tan bu açgözlü zalime kötü amellerinin karşılığı olan cezasını vermesini diledi.

Hız. Musa'nın (a.s) Duası Kabul Oluyor

Allah'ın emri ile yer sarsılmaya başladı. Şiddetli bir zelzele baş gösterdi. Karun'un sarayları bir anda yerle bir olmuştu. Yıkılan saraylarıyla birlikte bu açgözlü zalimin zulümleri son bulmuş ve helak olmuştu. Karun, çirkin işlerinin cezasını görmek üzere, bomboş ellerle ahiret âlemine gitti. Şüphesiz ahiret azabı daha şiddetli ve sonsuzdur.

Bu arada Karun'u çok talihli ve bahtiyar bilenler, onun serveti gibi bir serveti arzu edenler, bu olaydan sonra yanıldıklarını anlayarak tövbe ettiler. Birbirlerine; "Bu ne kötü ve uğursuz bir akıbet!" dediler. Karun, bütün malını ve servetini bir anda kaybederek, kötü işlerinin cezasını görmek üzere boş ellerle ve günahkâr bir hâlde ahiret yurduna göçmüştü.

Bizler de bu kıssa çerçevesinde anlıyoruz ki; mal ve servet insanın mutluluğu ve ebedi saadeti için tek başına yeterli değildir. Mutluluk ve güzel akıbetin sırrı Allah'a iman dolu bir kalple sımsıkı bağlanmaktır. O'nun emirleri doğrultusunda yaşamaktır.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Karun, servetini ne şekilde ve hangi yollardan elde etmişti?
- 2- Servetini hangi yollarda harcıyordu?
- 3- Müminler ona ne şekilde nasihatler ettiler?

- 4- Zekât nedir? Zengin olsaydınız zekât vermek ister miydiniz?
- 5- Zenginlerin malının bir kısmının, fakir halka ait olduğunun delili nedir?
- 6- Cahil halk Karun'un zahiri ihtişamını gördüklerinde neyi arzu ettiler?
- 7- Hz. Musa (a.s) zekâtı kimler için kullanıyordu?
- 8- Karun, gerçekten bahtiyar mıydı? O kadar malın sahibi olan Karun'un sonu ne oldu?
- 9- Karun, yaptığı zulümlerin cezasını eksiksiz olarak nerede görecektir?
- 10- Karun'u çok talihli ve bahtiyar bilenler yanıldıklarını nasıl anladılar?

* * *

Kıssayla ilgili bir etkinlik de siz yapmaya ne dersiniz!

Bu öyküyü aile çevrenize okuyunuz. Konu hakkında fikir alış verişi ve söyleşi yapınız.

4. Bölüm

İMAMET
(İMAMI TANIMAK)

PEYGAMBER'E VASİ OLMAYA KİM LAYIKTIR?

Yolcular uçaktaki yerlerini almışlardı. Pilot henüz gelmemiştir. Bazıları pilotun hasta olduğundan ve gelemeyeceğinden söz ediliyorlardı. Yolcuları gidecekleri yere ulaştırması için pilotun yerine kimi oturtmalı? Yolculardan herhangi birisini mi? Ya da hosteslerden birine mi görev vermeli? Yahut yoldan geçen herhangi birisine mi? Kime pilotun yerine görev vermeli?

Sizce uçağın kullanımı hakkında yeterli bilgi ve tecrübeye sahip olmayan birini pilotun yerine oturturlar mı? Kim pilotun yerine görev yapmaya layıktır?

Kulağıma şunları fısıldadığınızı duyar gibiyim. Herkes uçağı süremez. Bu oyuncak değil. Burada insanların can güvenliği söz konusudur. Pilotluk yapacak kişi bu mesleği çok iyi bilmeli. Bu meslekte bilgi ve tecrübe sahibi olan birisi olmalıdır, diyorsunuz.

Şimdi yukarıdaki örneği dikkate alarak kimin “imam” olmaya layıktır olduğunu söyleyebilir misiniz? Peygamberin vasileri hangi özelliklere sahip olmalıdır? Gerekli olan bilgi ve sırlara vakıf olmayan birisi peygambere vasi olabilir mi? Peygambere halife ve vasi olmaya layık olduğunu en iyi kim bilir?

Hepimiz de biliyoruz ki Allah daha iyi bilir. Bundan dolayı Allah (c.c) layıktır olan kişiyi peygamberin vasisi-halifesi sıfatıyla tayin eder ve peygamberine bilgisini ve ilahi tecrübesini ona aktarmasını emreder. Peygamber de Allah'ın emri doğrultusunda hareket ederek o kimseyi kendi yerine seçer ve halka tanıtır. Peygamberin vasisine-halifesine “İMAM” denir.

İmam; Peygamber'in Günahlardan Korunmuş Vasisi

Peygamber, Allah'ın emriyle kendi yerine geçmesi ve kendisinden sonraki işleri yapması için dürüst ve güvenilir bir insanı seçer. İmam güvenilir ve dürüst bir insandır. Allah onu halkın imameti ve rehberliği için seçer ve peygamberinden onu halka tanıttırmasını ister. İmam sözleri ve davranışlarıyla örnek bir insandır. Halkın Allah'ı tanımamasını ve O'nun emirlerine itaat etmesini sağlamak için vardır. Halk da toplumsal hayatta imamı örnek alır ve onun takipçisi olurlar.

Peygamber; Allah'ın izni ile düşüncesini, ilmini ve tecrübesini halka rehberlik ve önderlik yapması için halifesine aktarır. İmam dinin emirlerini ve kaidelerini çok iyi bilir ve bilmek zorundadır. Peygamberin getirdiği ilahi emir ve kaideleri halka ulaştırır. İmam tıpkı peygamber gibi dinin kâmil bir örneği ve numunesidir. Tamamen dinin kuralları doğrultusunda hareket eder. İmamlar tıpkı peygamber gibi günahın çirkinliği görürler. Günahın çirkinliğine vakıf olduklarından dolayı da günah işlemekten uzak durmaya herkesten fazla gayret ederler. İnsanların da bu çirkin davranıştan vazgeçmeleri için kendileri mum gibi etrafına ışık verirler. İmamlar günah işlemekten uzak durdukları için halk onlara itimat eder. Onların sözlerinin ve davranışlarının takipçisi olurlar. Kâmil dü-rüst ve güvenilir kimselerdir. Dinî kuralları ve emirleri doğru ve eksiksiz olarak halka ulaştırırlar. Onlarda hata ve unutkanlık olmaz.

Sorular

- 1- Kim peygamberin halifesi ve imamı olmaya layıktır?
- 2- Günahkâr ve unutkan bir kimse bir cemaatin imamı olabilir mi?
- 3- "Dinin kâmil örneği" ne demektir?
- 4- Niçin imam günah işlemekten uzaktır?
- 5- Özel ilim ve basireti imama kim aktarmıştır?
- 6- "İmam masumdur" sözünden ne anlıyorsunuz?
- 7- İmam'ın ilahi sorumluluğu nedir?

BÜYÜK GADİR BAYRAMI (VELAYET BAYRAMI)

Yüce İslam peygamberi Hz. Muhammed (s.a.a) ömrünün son yılında hac ibadetini yapmak için Mekke'ye gitti. Müslümanları da hac merasimine katılmaları için davet etti. Bu davetin ardından hacca gitmeye kudreti olan kimseler peygamberlerinin davetini kabul ettiler. Kısa zamanda Müslümanlardan oldukça büyük bir grup Mekke'ye doğru hareket etti. Orada hac ibadetini yerine getirdiler. Haccın adabını ve amellerini yüce İslam Peygamberi'nden öğrendiler. Hac merasimi ve Kâbe ziyareti sona erince kervanlar geriye dönmek için hazırlandılar. Kutsal Mekke şehrini geride bırakarak yola düştüler. Peygamber de (s.a.a) kervanla birlikte Medine'ye doğru hareket etti.

Develerin zil sesleri çölü kaplamıştı. Hava oldukça sıcaktı. Kervan hareket hâlinde iken yolun ortasında Cebrail (a.s) Peygamber'e geldi. Allah tarafından şu mesajı Peygamber'e getirdi:

“Ey Elçi! Allah'tan sana gelen mesajı halka ulaştır. Eğer bunu yapmazsan ilahi elçiği yapmamış olursun. Allah seni düşmanların şerrinden koruyacak. Kâfirler hedefine ulaşamayacaktır.”

Peygamber, ilahi emri yerine getirmek üzere orada durdu. Müslümanların bir grubuna:

— İleride olan kervanlara haber verin geri dönsünler. Geride kalanlara da söyleyin çabuk gelsinler, buyurdular.

Bunun üzerine Müslümanlardan bir grup develerine bindiler. İleride olanlara çabucak yetiştiler. Onlara yüksek sesle:

— Durun! Durun! Geri dönün! Geri dönün! dediler.

Kafiledekiler develerin yularını çektiler. Develerin zil sesleri susmuş ortalığı derin bir sessizlik kaplamıştı. Kafiledekiler birbirlerine:

— Niçin durduk? Yeni bir haber mi var? Bu sıcak havada neden durduk? Niçin geri dönüyoruz? dediler.

Develerin üzerinde haber getiren grup onlara:

— Peygamber geri dönmenizi ve Gadir-i Hum mevkiinde yanında toplanmamızı buyurdu, dediler.

Kafile geri döndü ve Gadir-i Hum'da yüklerini develerden indirdiler. Geride kalan grup da Gadir-i Hum'a ulaşmışlardı. Böylece Hac'dan dönmekte olan binlerce Müslüman Zilhicce ayının on sekizinde Gadir-i Hum mevkiinde toplandılar. İslam Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.a) ile birlikte öğle namazını kıldılar. Daha sonra develerin semerlerinden ve yüklerinden bir minber yaptılar. Yüce İslam Peygamberi Allah'ın emrini yerine getirmek ve o son derece önemli mesajı halka iletmek üzere deve semerlerinden ve yüklerinden yapılan yüksek minber üzerine çıktı. Halkın tamamı Peygamber'in sözlerini işitmek ve bu önemli mesajın ne olduğunu görmek için sessizce beklemeye başladılar.

Aziz İslam Peygamberi oldukça faydalı bir konuşmanın ardından etkileyici ve yüksek bir sesle halka sordu:

— Ey insanlar! Sizin veliniz ve önderiniz kimdir? Sizin üzerinizdeki yetkili ve rehberiniz kimdir? Ben sizin rehberiniz ve önderiniz değil miyim? buyurdu.

Halk, Peygamber'in (s.a.a) sorusuna yüksek sesle:

— Ya Resullallah! Bizim velimiz ve rehberimiz sensin. Bizim önderimiz sensin, dediler.

Hız. Muhammed (s.a.a) daha sonra Ali b. Ebu Talib'e (a.s) seslendi ve yanında ona yer verdi. Ardından onun elinden tutarak halkın tamamının görebileceği şekilde havaya kaldırdı. En yüksek bir sesle şöyle buyurdu:

— Ben kimin velisi ve önderi isem benden sonra Ali onun velisi

ve önderidir. Ey insanlar! Ey Müslümanlar! Ali benden sonra sizin veliniz ve rehberinizdir.

Daha sonra ellerini göğe doğru açarak şöyle dua etti:

“Allah’ım! Ali’nin dostlarına dost ol! Düşmanlarına düşman ol! Allah’ım! Ali’ye yardım edene yardım et! Ona kötülük edeni rezil et.”

Bir müddet sonra minberden aşağı indi. Alnının terini sildi ve derin bir nefes aldı. Kısa bir müddet sessizliğin ardından Müslümanlara şöyle buyurdu:

— Kardeşim ve vasım Ali b. Ebu Talib’e biat edin. Onun bu ilahi makamını tebrik edin. O, müminlerin emîridir.

Müslümanlar gruplar hâlinde geldiler ve Hz. Ali’nin kudretli ellerine ellerini uzattılar ve onun ilahi makamını tebrik ettiler. Onu “Emîrü’l-Müminin” sıfatıyla selamladılar. Böylece Zilhicce ayının on sekizi hicretin onuncu yılında Hz. Ali (a.s) imamet ve rehberlik makamına seçildi. İmamet ve rehberlik makamı İslam dininin bir cüzü oldu. Peygamberliğin sona ermesine müteakip İmam’ın tayin edilmesiyle İslam dini kemale ulaştı ve ölümsüzleşti.

Biz her yıl bu olayın gerçekleştiği büyük günü bayram olarak kutluyoruz. Hz. Ali’nin imameti ve rehberliğiyle iftihar ediyoruz. Hz. Ali’yi (a.s) Müslümanların imamı ve rehberi biliyor; onun sözlerinin ve davranışlarının takipçisi olmaya gayret ediyoruz.

Sorular

- 1- “Biat” ne demektir? Müslümanlar Gadir-i Hum’da niçin Ali’ye biat ettiler?
- 2- Sevgili Peygamberimiz, Hz. Ali’yi (a.s) halka tanıtmadan önce orada bulunan topluluğa ne sordu?

- 3- Allah'ın Peygamber'e halka açıklamasını emrettiği "önemli mesaj" ne idi?
- 4- Yaraticının vahyini işittikten sonra Peygamber (s.a.a) Müslümanlara ne buyurdu?
- 5- Hz. Muhammed (s.a.a), Hz. Ali'yi (a.s) halka tanıtırken onun hakkında ne söyledi?
- 6- "Gadir Bayramı" hangi gündür? Gadir Bayramı kutlamasında neler yapıyoruz?

Bu yıl Gadir Bayramı hangi mevsimde gerçekleşecektir? Hangi aya denk gelecektir? Aklınızda bulunsun bu günü kutlayınız ve dostlarınızı bu kutlamaya davet ediniz.

ŞİA

Hız. Ali (a.s), Müslümanların ilkidir. Peygamberimizin sözlerini dikkatle dinler ve onun emirlerine itaat ederdi. Bütün işlerinde Sevgili Peygamberimizin (s.a.a) emirlerine tamamen teslim olurdu. Her yerde Peygamberimizin yardımına koşardı. Din yolunda büyük gayret sarf ederdi.

Hız. Peygamber'in (s.a.a) zamanında Müslümanların Hız. Ali'ye karşı özel bir sevgisi vardı. Hız. Ali'yle birlikte İslam dininin ilerlemesi için mücadele ettiler. Bu Müslümanlar her yerde Hız. Ali'nin (a.s) sözlerinin, davranışlarının ve ahlakının takipçisiydiler. Tıpkı Hız. Ali (a.s) gibi onlar da Peygamberimizin emirlerine tamamen itaat ettiler. Yüce İslam Peygamberi Hız. Muhammed (s.a.a), Hız. Ali'ye (a.s) ve onun dostlarına şöyle buyurmuştur:

Ey Ali! Sen ve senin yanında yer alanlar yeryüzünde insanların en hayırlısıdır.

Yine Sevgili Peygamberimiz, Hız. Ali'yi (a.s) dostlarıyla birlikte gördüğünde onları işaret ederek şöyle buyuruyordu:

Bu genç ve taraftarları kurtuluşa erenlerdir.

İslam Peygamberi Hız. Muhammed (s.a.a), gerçek bir iman getirmiş olan bu seçkin gruba "Şia" adını vermiştir. O günden bu yana örnek bir yaşantıya ve ahlaka sahip olan ve din yolunda Hız. Ali'nin (a.s) takipçisi olan bu topluluğa "Şia"⁽¹⁾ adı verilmiştir.

Hız. Muhammed'in (s.a.a) vefatının ardından Müslümanlar Peygamber'in emri doğrultusunda hareket ettiler. Hız. Ali'nin (a.s) imamet ve rehberlik

1- Şia: Taraftar, takipçi demektir.

makamında ona yardım ettiler. Diğer bir grup Peygamber'in emrini kabul etmedi ve Ebu Bekir'i Peygamber'in halifesi saydılar. Daha sonra Ömer'i ikinci, Osman'ı üçüncü ve Ali'yi (a.s) dördüncü halife bildiler. Bu gruba "Sünni" denmiştir.

Her iki grup (Şia ve Sünni) Müslümandırlar. Allah'ı, Peygamber'i ve Kur'an'ı kabul etmektedirler. Samimiyetle ve muhabbetle birbirlerine hoşgörüyle davranmaktadırlar. Kur'an'ın ve Peygamber'in (s.a.a) tavsiyeleri doğrultusunda birbirlerine yardımcı olmaktadırlar.

Biz Ehlibeyt izleyicileri, aziz Peygamberimizin buyurduğu şekilde kendisinden sonra biri diğerinin ardından On İki İmam'ın imamete ve rehberliğe ulaştıkları inancındayız. İmamların ilki Emîrül-Müminin Hz. Ali (a.s), on ikinci ve sonuncusu da Hz. İmam Mehdi'dir.

Şia mezhebine Caferî mezhebi de denmektedir. Nedenini biliyor musunuz?

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- "Şia" ne demektir? Şiiler ve Aleviler din ve İslam yolunda kimin takipçisidirler?
- 2- Müslümanların bir grubuna "Şia" adını kim vermiştir?
- 3- İslam Peygamberi Hz. Muhammed'in (s.a.a) vefatından sonra kimler onun emri doğrultusunda hareket ettiler?
- 4- Müslümanların diğer grubuna ne ad verilmiştir? Onlar Peygamber'in vefatının ardından kimi halife saymışlardır?
- 5- Bu iki grup birbirlerine karşı nasıl davranmaktadırlar? Hangi konularda birbirlerine yardımcı olmaktadırlar?
- 6- Biz Ehlibeyt takipçilerinin Peygamber'in vasisi-halifesi konusundaki inancımız nedir?
- 7- Peygamberimiz (s.a.a); Hz. Ali (a.s) ve taraftarları hakkında ne buyurmuştur?

SEKİZİNCİ İMAM, HZ. İMAM RIZA (A.S)

İmam Rıza (a.s), Hicri 148 yılında Zilkade ayının on birinci günü Medine’de dünyaya geldi. Babası İmam Musa Kâzım (a.s) adını Ali koydu. Rıza adıyla da meşhur oldu. Değerli annelerinin adı “Necme”dir.

Hz. İmam Musa Kâzım (a.s), oğlu Ali b. Musa er-Rıza’yı Allah’ın emriyle ve Hz. Peygamber’in vasiyetiyle imamet makamına tayin etti ve halka tanıttı. İmam Rıza’nın (a.s) ilmi de diğer imamlarda olduğu gibi ilahi ve ledünni ilimdi. Bu nedenle dönemindeki bütün insanların üzerinde yüksek bir ilme sahipti. Öğrenciler ve bilim adamları onun ilimlerinden istifade etmişlerdir. Dinî ve ilmî meseleleri öğrenmek için onun huzuruna gelirlerdi. Hristiyan, Yahudi ve diğer dinlere mensup bilim ve din adamları da ilim öğrenme amacıyla onun huzuruna gelirlerdi. İmam Rıza (a.s) onlarla söyleşi yapar, onların zorlandıkları soruları yanıtlardı. Onlara zorlandıkları konularda yol gösterirdi. Hiç bir zaman cevaplayamadığı yahut doğru cevap veremediği bir soru olmamıştır. Sınırsız bilgisi ve Allah vergisi ilmi dolayısıyla ona “Âl-i Muhammed’in Âlimi” unvanı verilmiştir. Ondan bizlere çok sayıda değerli sözler ve tavsiyeler kalmıştır.

İmam Rıza’nın (a.s) imameti döneminde Me’mun hükümdarlık yapıyordu. Me’mun Medine’de yaşamakta olan İmam Rıza’yı (a.s) halktan uzaklaştırmak için Tus (bugünkü adıyla Meşhed) şehrine davet etti. İmam’a halifelik ve hükümdarlığı kabul etmesini önerdi. Fakat İmam Rıza (a.s) Me’mun’un sahtekârlığını ve hilebaz biri olduğunu iyi biliyordu. Me’mun’un önerisini reddetti. Me’mun ondan bu kez veliahtlığı kabul etmesini istedi. İmam Rıza (a.s) veliahtlığı da kabul etmek istemiyordu; fakat Me’mun’un çok fazla ısrarı karşısında çaresiz kaldı ve zahirde veliahtlığı bir şartla kabul etti. İmam, hiç bir şekilde hükümet işlerine müdahale etmeyecekti. Ne var ki hükümdarlık makamının sa-

hibi Me'mun, İmam'ın şahsiyetinden korkuyordu. Onun aydın fikirleri karşısında kendi makamının tehlikede olduğunu hissediyordu. İmam'ı (a.s) zehirleterek şehit etti.

Hz. İmam Rıza (a.s) Safer ayının son günü Hicri 203 yılında Tus şehrinde şahadete ulaştı. Mübarek bedenini aynı şehirde toprağa verdiler. İmam Ali Rıza'nın (a.s) bugünkü Meşhed şehrinde bulunan kabri dostlarının ve müminlerin önemli bir ziyaret yeridir.

Niçin İsraf Ediyorsun?

Hizmetçilerinden birisi meyvenin bir miktarını yemiş kalanını yere atmıştı. İmam Rıza (a.s) yarısı yenilerek yere atılmış o meyveyi gördü, bu durumdan rahatsız oldu. Hizmetçisine şöyle buyurdu:

Niçin israf ediyorsun? Bu yaptığın Allah'ın nimetlerine yaptığın bir saygısızlıktır. Allah'ın israf edenleri sevmediğini bilmiyor musun? Allah, yarın kıyamet günü israf yapanları şiddetle cezalandıracaktır. Eğer bu meyveyi yemeye ihtiyacın yoksa hiç olmazsa onu telef etme. Boş yere harcama. Ona ihtiyacı olanlara veriniz ki faydalansınlar.

* * *

İmam Rıza'nın (a.s) sözlerini dikkate alarak şu sorular üzerinde düşünelim:

Sizin israf ettiğiniz bir şeyler var mı?

Niçin Allah israf edenleri sevmiyor?

İsraf etmek neden kötü bir davranıştır?

Bu iki soruyu cevaplamak için şunları hatırlınıza getiriniz; bir elmanın yetişmesi için ne kadar güç ve enerji sarf ediliyor? Bir ağacın yetişmesi için ne kadar iş ve insan gücü kullanılıyor?

Şimdi bir elma ağacı hayal ediniz. Bu ağacın yeşermesi için ne kadar güneş enerjisi, su, hava ve madensel maddelere ihtiyaç vardır? Ağacın yetişmesi için, insan ne kadar çalışmalı ki sizin elinize bir tane elma

geçsin? Peki, sizin için bu kadar iş ve enerjinin ne kadar değeri var?

Bir meyvenin bir kısmını yiyip, bir kısmını yere attığımız zaman israf etmiş oluruz. Allah'ın nimetlerini boş yere harcadığımız zaman o nimet için çekilen bütün enerji ve zahmetleri telef etmiş oluruz. Ayrıca diğer insanları da Allah'ın nimetlerinden mahrum bırakmış oluruz. Onların, o nimetteki hakkını zayi etmiş oluruz.

Sizce de israf etmek Allah'ın nimetlerine saygısızlık etmek değil midir? İsraf etmek Allah'a karşı nankörlük değil midir? Her ne olursa olsun Allah'ın nimetlerine değer vermek zorundayız. Onları boşu boşuna israf etmemeliyiz. Her gün binlerce çocuk, aç olarak uyuduğu hâlde bizim onları çöpe dökmeye hakkımız var mı? Dünya da yaşayan bütün insanların yaşam koşullarını düşündüğümüz zaman bizim soframızdaki ekmekte onların haklarının olduğunu düşünmek zorundayız. O zaman meyveyi de, ekmeği de velhasıl kullandığımız her nimetin kıymetini bilmeliyiz. İhtiyacımız dışındaki nimetleri sahiplerine ulaştırmalıyız. Bunu da ancak muhtaç insanlara vermek şartıyla fazlalıklarımızı israf etmeden elimizden çıkarabiliriz. Rabbimizin yeryüzünde yarattığı her nimet biz insanların hizmetine sunulmuştur. Ama bu eşsiz nimetler ne yazık ki sınırsız değildir. Mesela su canlılar için vazgeçilmez bir nimettir. Düşünün bir kere; bir bebeğin susuz kaldığı şu dünyada suyu boş yere telef etmeye razı mısınız? Küçük bir çocuğun kalemi, defteri yoktur. Okula gitmekten mahrumdur. Bütün bunlar yaşadığınız dünyada varken siz lüzumsuz yere kaleminizi atmaya, defterinizi yırtmaya razı mısınız? Başkaları, aydınlanacak miktarda elektriğe sahip değilken sizin ihtiyacınızdan fazla elektrik harcamanız doğru mudur? Allah (c.c) su, güneş, toprak, hava ve diğer nimetlerini bütün insanlar için yaratmıştır. Her insan mutlaka Allah'ın nimetlerinden istifade edebilmelidir.

* * *

İsrafın büyük bir günah ve çok çirkin bir iş olduğunu anladınız. O hâlde sizler de israftan kaçınınız. Allah'ın israf edenleri sevmediğini ve onları cezalandıracağını artık öğrendiniz. Bundan sonra sizler de iyi bir insan olmaya ne dersiniz? Hiç bir şeyi yersiz ve lüzumsuz yere israf etmeyiniz. Hiç bir şeyi telef etmeyiniz, tutumlu olunuz.

Biliyoruz ki hediyeleşmek güzel bir davranıştır. İsrâf yapmadığınız her şeyin parası ile dostlarınıza hediye alınız. Yakınlarınıza ve komşularınıza yardım ediniz. Sonuçta bu tür güzel işlerinize karşılık Allah sizden razı olacaktır. Bunun için de Rabbim en güzel mükâfatı size verecektir. Halk da sizi çok sevecek ve size daha çok yardımcı olacaklardır.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- İmam Rıza'nın (a.s) ve diğer imamların ilimlerinin özellikleri nasıldır? İlmî açıdan neden bütün insanlardan üstündürler?
- 2- Âl-i Muhammed'in Âlimi" diye kime diyorlardı? Niçin?
- 3- Hz. İmam Rıza (a.s) hangi Abbasi hükümdarı zamanında yaşadı?
- 4- O İmam Rıza'yı (a.s) niçin Tus şehrine davet etti? İmam'a (a.s) ne tür önerilerde bulundu?
- 5- İmam Rıza (a.s) veliahtlık teklifini hangi şartla kabul etti? Niçin?
- 6- Me'mun, İmam Rıza'yı (a.s) niçin şehit ettirdi?
- 7- Hz. İmam Rıza'nın (a.s) şehadeti hangi gün ve yılda gerçekleşmiştir?
- 8- İsrâf ne demektir? Hz. Rıza (a.s) israf hakkında ne buyurmuştur?
- 9- İsrâftan niçin kaçınımalıyız? Tutumlu olmak suretiyle hangi işleri yapabiliriz?

İMAM MUHAMMED TAKİ (A.S)

Dokuzuncu imamımız; İmam Rıza'nın (a.s) oğlu Hz. İmam Muhammed Taki'dir. O, Ramazan ayında Hicri 195 yılında Medine şehrinde dünyaya gelmiştir. Değerli babası İmam Rıza (a.s), Allah'ın emri ve Resulullah'ın (s.a.a) vasiyeti gereği evladı Muhammed Taki'yi (a.s) kendisinden sonra halka rehber olması için imamet makamına tayin etmiştir. Hz. İmam Muhammed Taki (a.s) aynı zamanda İmam Cevad adıyla da meşhurdur. Küçük yaştan itibaren Allah'la hususi irtibata sahipti. İmamet makamında halkın dinî sorunlarına çözüm getirirdi. Onlara yol göstericilik ve rehberlik yapıyordu. Büyük bilim adamları onun huzuruna gelerek dinî ve bilimsel konularda ona soru soruyorlardı. İmam Cevad (a.s) onların bütün zor sorularına kolaylıkla cevap veriyordu.

İmam'ın zamanında yaşayan halktan bazıları İmam Cevad'ın (a.s) Allah'la olan özel ve sürekli irtibatından habersizdiler. Onun ilmî kudretini görünce hayret ediyorlar. Birbirlerine: "Böyle küçük yaşta bir çocuk bunca ilimi nasıl öğrenmiş? Bu küçük çocuğun ilmi nasıl bütün bu büyük bilim adamlarından üst seviyeye ulaşmış?" diyerek hayretlerini dile getiriyorlardı.

Onlar, İmam'ın ilminin öğrenmekle elde edilmeyeceğini bilmiyorlardı. İlmin Allah vergisi ve ledünni olduğunu bilmiyorlardı. Onlar; ister büyük olsun ister küçük, Allah'ın (c.c) istediği kimsenin canıyla ve ruhuyla irtibata geçebileceğini düşünemiyorlardı. Allah (cc) verdiği bu ilimle onu, insanların üst seviyesine çıkarabileceğini bilmiyorlardı. İmam Cevad (a.s) küçük yaştan itibaren bir insanın sahip olabileceği en güzel sıfatlara sahipti. Taki'ydi; yani çok takvalıydı. Cevad'dı; yani çok bağışlayıcı ve cömertti. Basiretli ve aydın fikirliydi. Uyanıklık ve zekâ açısından bütün insanlardan üstündü.

Zalim Abbasi hükümdarı Mu'tasım, İmam'ın aydın fikirlerini ve ileri görüşlülüğünü kendi saltanatı için tehlikeli buluyordu. İmam Cevad'ın (a.s) takvalı ve cömert şahsiyetinden paniğe kapılıyordu. İmam'ın anlattıklarıyla halkın uyanmasından korkuyordu. Bu nedenle Hz. İmam Cevad'ı (a.s) Medine'den Abbasi devletinin başkenti olan Bağdat'a davet etti. Dört aylık bir süre sonra İmam Cevad'ı (a.s) zehirleterek şehit etti. İmam Cevad (a.s) şehadete ulaştığında yirmi beş yaşındaydı. Aziz İmam'ın bedeni Bağdat şehri yakınında bulunan Kazımeyn'de cedit İmam Musa Kâzım'ın (a.s) kabrinin yanında toprağa verildi. Selamımız ebediyen onun üzerine olsun!

Valiye Mektup

Muhteşem hac ibadetini İmam Cevad (a.s) ile birlikte yerine getirmiştim. Hac merasimi sona erdiğinde vedalaşmak için aziz İmam'ın huzuruna gittim ve ona:

— Devlet beni ağır bir vergi ile mükellef kıldı. Onu ödemeye gücüm yoktur. Sizden rica ediyorum şehrimizin valisine bir mektup yazınız. Bana iyi davranmasını ve dostça muamele etsini tavsiye ediniz, dedim.

İmam Cevad (a.s):

— Onunla tanışmıyorum ki; ona mektup yazıp tavsiyede bulunayım, buyurdu.

Ona:

— Şehrimizin valisi sizin dostlarınızdan ve izleyicilerinizdendir. Sizin mektubunuz ve tavsiyeniz mutlaka faydalı olacaktır, dedim.

İmam Cevad (a.s) kalem ve kâğıt alıp şu mektubu yazdı:

“Bismillahirrahmanirrahim

Selam senin ve Allah'ın salih kullarının üzerine olsun. Ey Sistan Valisi! Kudret ve hükümet bir emanettir ki Allah kendi kullarına hizmet etmen için onu sana bağışlamıştır. Bu güç ve kudretle mutlaka din kardeşlerine yardım etmelisin. Senin için geride ka-

lacak olan tek faydalı şey kardeşlerine ve aynı dini paylaştığın insanlara reva göreceğin iyilikler ve yardımlardır. Dikkat et ki; Allah (c.c) kıyamette bütün işlerinin hesabını soracak. En küçük bir amelin dahi Allah'ın yanında saklı kalmayacaktır.”

Muhammed b. Ali el-Cevad

Mektubu aldım. İmamla vedalaştıktan sonra şehrimde döndüm. İmam'ın değerli mektubunun haberi daha önce valiye ulaşmıştı. Beni karşılamaya geldi. Mektubu ona verdim. Aldı ve öptü. Mektubu açıp dikkatle okudu.

İşimin durumunu araştırdı ve istediğim şekilde bana iyilikle ve dostça yaklaştı. O günden sonra bütün halka adaletle ve insafla hükmetti.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- İmam Muhammed Taki el-Cevad (a.s) hangi yıl ve ayda dünyaya geldi?
- 2- Halk İmam Muhammed Taki'de gördükleri neye çok şaşırıyorlardı?
- 3- Halk hangi ilimden habersizdiler?
- 4- “Taki” ne demektir? “Cevad” ne demektir?
- 5- Mu'tasım Hz. İmam Muhammed Taki'yi (a.s) niçin Bağdat'a davet etti?
- 6- İmam Muhammed Taki (a.s) şehadete ulaştığında kaç yaşındaydı?
- 7- Mukaddes bedenini nerede toprağa verdiler?
- 8- İmam Muhammed Taki (a.s), Sistan Valisi'ne ne yazdı?
- 9- Vali, İmam'ın mektubuna hürmeten ne yaptı?
- 10- İmam'ın mektubundan neler öğreniyoruz? Bu öyküden nasıl bir ders alıyoruz?

HZ. İMAM ALİ NAKİ (A.S)

Onuncu imamımız Hz. İmam Muhammed Taki'nin (a.s) oğlu Hz. İmam Ali Naki'dir. Zilhicce ayının on beşinde hicri 212 yılında Medine şehri yakınında bir köyde dünyaya gelmiştir. Değerli babası İmam Muhammed Taki (a.s) Allah'ın emri ve Peygamber'in (s.a.a) vasiyeti gereği, kendisinden sonra halka rehberlik etmesi ve onların imamı olması için oğlu Ali'yi imamet makamına tayin etti.

Hz. İmam Ali Naki (a.s), aynı zamanda İmam Hadi adıyla da tanınmaktadır. Babası gibi küçük yaştan itibaren Allah (c.c) ile hususi bir irtibata sahipti. O da küçük yaşta imamet makamına ulaşmıştır. Bulunduğu bu makamda halka yol göstericilik ve rehberlik etmiştir. İmam Ali Naki (a.s), küçük yaştan itibaren her çeşit kusur ve noksanlıktan münezze örnek bir insandı. Bir insanın sahip olması gereken bütün güzel sıfatlara sahipti. Bu nedenle ona "Naki" yani pak ve ziynetlendirilmiş ve "Hadi" hidayet eden ve yol gösteren denilmiştir. İmam Ali Naki (a.s) büyük bir muhabbet ve özveriyle halka yol göstericilik yapıyordu. Kendine tabi olan insanların hidayete ermeleri için çaba sarf ediyordu. Doğru yaşamın yolunu ve usulünü halka öğretiyordu. Halk da onu çok seviyor, onun rehberliğinden, ilminden ve tecrübesinden faydalanıyorlardı. Hak bildiği bu yolda ilerleme kaydediyorlardı.

Zalim ve hunhar Abbasi hükümdarı Mütevekkil, İmam Ali Naki'yi (a.s) kıskanıyordu. Onun halk üzerindeki manevi gücü ve tesirinden korkuyordu. Bu nedenle İmam'ı (a.s) Medine'den Samerra şehrine davet etti. İmam'ı bu askerî bölgede zorunlu ikamete tabi tutarak sürekli gözaltına aldı. İmam Ali Naki (a.s) bu dünyada kırk iki yıl yaşadı. Bu müddet içerisinde sürekli zalim Abbasi halifeleriyle karşı karşıya geldi. Onların zulüm ve baskılarına karşı mücadele etti.

Recep ayının üçü, hicri 254 yılında Samerra şehrinde şehit oldu. Mukaddes bedeni aynı şehirde toprağa verildi.

Gece Yarısı Nasihati

Abbasi hükümdarı Mütevekkil; alkolik ve zalim bir hükümdardı. Din ve Kur'an hükümlerine göre amel etmiyordu. Saltanatını ve hilafetini korumak için her türlü cinayeti işliyordu. Halkın İmam Ali Naki'ye (a.s) olan büyük sevgisi onu çok düşündürüyordu. İmam'ın halk üzerindeki kudreti ve manevi tesiri onu korkutuyordu.

Bir gün gece yarısı, sarayında misafirleriyle içki içmekle meşguldü. Şairler onun için şiirler okuyor, ses sanatçıları şarkılar söylüyorlardı. Sarayının kapılarını ve duvarlarını altın mücevherlerle süslemişti. Sarayın etrafında bir grup silahlı muhafız onu korumak için bekliyorlardı. Bir ara sarhoş olduğu hâlde aklına bir şey geldi. Onun bu kudreti ve ihtişamlı yaşantısı bir gün elinden alınabilir miydi? Ona göre çok güzel olan sarhoşluk dolu bu yaşantıyı çevresinde yok edecek biri var mıydı? Bu durumu uzun uzun düşündü. Kendi kendine; "Ali b. Muhammed! Ehlibeyt taraftarları onu imam biliyorlar... Olabilir! Evet, o bu işi yapabilir; çünkü halk onu çok seviyor." diye cevapladı. Bu düşüncelerle kızgın ve öfkeli bir hâlde muhafızlara emir verdi:

— Derhal Ali b. Muhammed'i yakalayın ve getirin! dedi.

Özgürlüğünü ve insanlığını ona satmış olan bir grup memur İmam'ın evini kuşattılar. İçeri girdiklerinde, İmam Ali Naki (a.s) kibleye doğru oturmuş, Kur'an okuyordu. Hazreti tutuklayıp, saraya getirdiler.

İmam Ali Naki (a.s) saraya girdi. Soğukkanlı ve nurani bir çehreye sahip olan İmam'ın dudaklarından "Bismillahirrahmanirrahim" sözcüğü dökülüyordu. Mütevekkil gözlerine kan oturmuş hâlde öfkeli bir bakışla İmam Ali Naki'ye (a.s) baktı ve o düşünceler tekrar hatırına geldi. Aslında o aynı gece İmam Ali Naki'yi (a.s) katletmek istiyordu. İmam'ı misafirlerinin gözleri önünde küçük düşürmek için ona edepsizce:

— Ey Ali b. Muhammed! Meclisimizi şenlendir ve bizim için bir şiir oku. Senin okuyacağın şiirle mutlu olmak istiyoruz, diyerek onunla alay etti.

İmam Ali Naki (a.s) sustu ve bir şey söylemedi. Mütevekkil tekrar alay dolu bir sözle tekrar:

— Ey Ali b. Muhammed! Meclisimizi şenlendir ve bizim için bir şiir oku, dedi.

İmam Ali Naki (a.s) başını aşağı indirmiş, Mütevekkil'in hayâsız suratına bakmıyor ve sessizliğini bozmuyordu. Mütevekkil'in sarhoşluğu ve öfkesi birbirine karışmıştı. Utanmazca ve edepsizce aynı cümleleri tekrarladı:

— Bizim için şiir okumanı emrediyorum, dedi.

O anda İmam Ali Naki (a.s) sert bir bakışla o sarhoş zorbanın çirkin suratına baktı, ona:

— Şimdi okuyacağım şiiri iyi dinle, dedi.

Daha sonra Arapça bir şiir okudu. Şiirin Türkçe tercümesi şöyledir:

İnsanlar korunmak için dağ tepelerine tırmandılar.

Yiğit kişilerdi, ama o tepeler fayda etmedi onlara, yenildiler.

Yüceldiler, sonra düşürüldüler; çukurlara (mezarlara) yerleştiler

Ne de kötü yerlerdi onlara, yerleştikleri yerler (mezarlar)!

Gömülüp gittiler; sonra da bir feryat eden, artlarından bağırdı:

“Nerede bilezikleri, taçları, iftihar edilen süslü elbiseleri, tahtları?”

“Ne oldu o nazla nimetlerle beslenen ve süslenen yüzler? Hani vaktiyle perdelerle gizlenirdi?”

Kabir bu soruyu onun yerine şöyle cevaplar:

“Şimdi o yüzlerde oynaşıp dolaşmaktadır kurtlar.”

İmam Ali Naki'nin (a.s) bu şiiri öyle bir etki bıraktı ki, Mütevekkil kendini tutamayıp şiddetle ağladı. Gözyaşlarından sakalı ıslanmıştı; o an mecliste olanlar da ağladılar. Mütevekkil şarap sofrasını toplamalarını emretti. Sonra İmam'ı saygıyla evine gönderdi.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- İmam Ali Naki'nin (a.s) doğum tarihi ne zamandır?
- 2- Onu imamet makamına kim tayin etmiştir?
- 3- "Naki" ne demektir? "Hadi" ne demektir?
- 4- Mütevekkil onu niçin Samerra şehrine davet etti?
- 5- Samerra şehrinde İmam'a nasıl davrandı?
- 6- Hz. Ali Naki (a.s) hangi yılda şehit oldu? Mukaddes bedenini nerede toprağa verdiler?
- 7- Mütevekkil nasıl bir hükümdardı?
- 8- Mütevekkil, niçin İmam Ali Naki'ye (a.s) düşmanlık etti? Neden korkuyordu?
- 9- İmam Ali Naki'den (a.s) ne istedi?
- 10- İmam Ali Naki (a.s) şiir diliyle ona ne dedi?
- 11- İmam'ın bu davranışından ne dersler almalıyız?

ON BİRİNCİ İMAM, HZ. İMAM HASAN ASKERÎ (A.S)

Hiz. İmam Hasan Askerî (a.s), Rebiyühahir ayının sekizinci günü, hicri 232 yılında Medine şehrinde dünyaya geldi. Değerli babası İmam Ali Naki (a.s) Allah'ın emri ve Hiz. Peygamber'in vasiyeti gereği onu imamete ve halkın önderliğine tayin etti.

Hiz. İmam Hasan Askerî de (a.s) değerli ataları gibi halka rehberlik etmiştir. Onları tevhide ve Allah'a itaate yönlendirmiştir. Şirkten ve zalimlere itaatten uzaklaştırmıştır.

Zalim Abbasi hükümdarları, İmam'ın terbiye metodunu ve rehberliğini desteklemiyorlardı. Onun yaptığı iyi işleri çirkin istek ve arzularına muhalif görüyorlardı. İmam'ın anlattıklarıyla halkın uyanmasından ve bilinçlenmesinden korkuyorlardı. Bu nedenle İmamla mücadeleye başladılar. Çeşitli yöntemlerle ona eziyet ediyorlardı. Hak aşığı insanların onun değerli ilimlerinden ve ilahi rehberliğinden özgürce istifade etmelerini önlemek için, onunla görüşmelerini yasakladılar.

Sonunda Abbasi zalimleri İmam Hasan Askerî'yi (a.s) tıpkı değerli babası İmam Ali Naki'ye (a.s) yaptıkları gibi Samerra şehrine sürgün ettiler. Orada hapse mahkûm ettiler. Ona işkence etmeleri için ahlaksız ve acımasız memurları görevlendirdiler. Ne var ki İmam'ın güzel ahlakı ve etkileyici şahsiyeti bu ahlaksız ve acımasız memurları bile etkilemişti. Onların mümin ve merhametli birer insan olmalarını sağlamıştı. O büyük imamı askerî bir bölgede gözaltına alıp zindana attıkları için kendilerine İmam Hasan Askerî denmiştir.

Hiz. İmam Hasan Askerî (a.s), halktan uzak olduğu ve mümin Ehlibeyt dostlarıyla görüşmelerden mahrum olduğu dönemde onları asla unut-

madı. Onlara mektuplar yazmak suretiyle önemli konularda açıklamalarda ve uyarılarda bulunuyordu. Hz. İmam Hasan Askerî (a.s), bütün ömrü boyunca halkın hidayeti için, bir olan Allah'a ibadet etmeleri ve zalimlere itaat etmemeleri için çaba harcadı. Sonunda zalim Abbasi hükümdarlarıyla giriştiği direniş ve mücadele yolunda yirmi sekiz yaşında makamların en yücesi olan şahadet makamına ulaştı.

Aziz İmam'ın şahadeti Rebiyülevvel ayının sekizinci günü, hicri 260 yılında Samerra şehrinde gerçekleşti. Pak bedenlerini değerli babası İmam Ali Naki'nin (a.s) kabrinin bulunduğu yerde toprağa verdiler. Sonsuz selam onun ve Allah yolundaki tüm şehitlerin üzerine olsun.

İmam Hasan Askerî'den (a.s) Bir Mektup

Hz. İmam Hasan Askerî (a.s) Kum şehrinin büyük âlimlerinden "Ali b. Hüseyin el-Kummî'ye şöyle bir mektup yazmıştır.

"Bismillahirrahmanirrahim

Ey güvenilir âlim! Ey büyük makam sahibi fakih! Ey Ali b. Hüseyin el-Kummî!

Allah sana hayırlı işlerinde muvaffakiyet nasip etsin ve evlatlarının salih ve hayırlı birer evlat olmalarını karar kılsın. Takva ve dindarlıktan asla el çekmeyiniz. Namazı ilk vaktinde kılınız ve malınızın zekâtını veriniz. Zira malının zekâtını vermeyen kimsenin namazı da kabul olmayacaktır. Başkalarının hata ve kötülüklerini affediniz. Öfkelendiğiniz zaman öfkenize hâkim olunuz. Akraba ve yakınlarınıza ihsan ve iyilikte bulununuz. Din kardeşlerinizle birlik ve dayanışma içinde olunuz. Onlara dert ortağı olunuz. Her türlü koşullarda halkın ihtiyaçlarını karşılamak için gayretli olunuz ve halkın cahilliği ya da nankörlüğü karşısında sabırlı olunuz. Dinî hükümlerin ve Kur'anî kaidelerin anlatılmasında dikkatli olunuz ve tefekkür ediniz. Yapılacak işlerde ileri görüşlü olunuz. Yaşantınızda Kur'an'ın emirlerinden asla ayrılmayınız. Güler yüz ve güzel ahlak sahibi olunuz. Halka iyi işleri emrediniz. Onları çirkin ve kötü işlerden men ediniz. Kendinizi günah ve çirkin işlerden uzak tutunuz.

Gece namazını terk etmeyiniz. Zira aziz İslam Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.a), Hz. Ali'ye (a.s) şöyle buyurmuştur: *“Ey Ali! Gece namazı, gece namazı.... Gece namazını asla terk etme!”*

Ey Ali b. Hüseyin el-Kummî! Dikkat et her kim gece namazına ilgi göstermezse seçkin Müslümanlardan değildir. Kendin gece namazını terk etme. Bizim izleyicilerimize de bu şekilde amel etmelerini söyle.

Dinin emirlerine uymakta ve amel etmede sabırlı olunuz. Nihai zaferin ümidi ve bekleyişiyle çaba harcayınız. Bizim taraftarlarımız dünyanın genel durumundan hoşnut değillerdir. Nihai zaferin bekleyişi ve ümidiyle çaba harcamaktadırlar. Zira Hz. Peygamber'in (s.a.a) vücudunu ve zuhurunu müjdelediği evladım Mehdi zuhur edecek. Dünyayı salih insanların ve pak izleyicilerimizin yardımıyla adaletle dolduracaktır. Biliniz ki; sonuçta salih ve takvalı insanlar zafere ulaşacaklardır.

Selam size ve bütün izleyicilerimize

Hasan b. Ali el-Askerî

Sorular

- 1- Hz İmam Hasan Askerî (a.s) hangi yıl, hangi ay ve hangi günde dünyaya gelmiştir?
- 2- Niçin zalim Abbasi hükümdarları onu Samerra şehrinde gözaltına almışlardı?
- 3- İmam'ın ahlakı ve şahsiyeti hükümdarın memurlarında nasıl bir tesir bırakmıştı?
- 4- “Askerî” ne demektir? Niçin on birinci İmam'a “Askerî” demişlerdir?
- 5- İmam Hasan Askerî (a.s) hangi şehirde , hangi yıl ve hangi ayda şehit oldu?

- 6- Hz. İmam Hasan Askerî (a.s), Ali b. Hüseyin el-Kummi'ye yazdığı mektupta namaz ve zekât hakkında ne buyurmuştur? Acaba siz de namazınızı ilk vaktinde kılıyor musunuz?
- 7- İmam, yakınlarla ve akrabalarla ilişkiler konusunda ne buyurmuştur? Sizin akraba ve yakınlarınızla ilişkiniz nasıldır?
- 8- Evladı Hz. Mehdi (a.s) hakkında ne buyurmuştur?
- **Gece namazının nasıl kılındığını bilen birisinden öğreniniz.**

ON İKİNCİ İMAM, İMAM MEHDİ (A.S)

On İkinci İmam, Şaban ayının on beşinde hicri (255) yılında Samerra şehrinde dünyaya geldi. Annesi Nergis Hatun, babası İmam Hasan Askerî'dir. Değerli babası İmam Hasan Askerî (a.s) ona isim olarak cedit İslam Peygamberi Hz. Muhammed'in ismini seçti ve adını "Muhammed" koydu.

On İkinci İmam; Mehdi, Kaim, Hücet ve İmam-ı Zaman olarak da tanınmaktadır. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.a) On İkinci İmam için şöyle buyurmuştur:

"Hüseyn'in soyundan dokuzuncu evladımın adı benim ismimle aynıdır. Lakabı Mehdi'dir. Onun geleceğini Müslümanlara müjdeliyorum."

On bir imamın hepsi Hz. Mehdi'nin (a.s) geleceğini müjdelemişlerdir:

"Mehdi İmam Hasan Askerî'nin evladıdır ki onun zuhurunu ve zafarını size müjde veriyoruz. Bizim Mehdimiz bir süre gözlerden saklı kalacak, uzun bir gayret sonrası Allah'ın emriyle zahir olacak ve dünyayı adaletle dolduracaktır."

On İkinci İmam, doğduğu günden itibaren zalimlerin gözlerinden saklı tutuluyor ve yüce İslam Peygamber'inin (s.a.a) tavsiyesi üzerine gizlice yaşıyordu. Yalnızca bazı güvenilir dostlarına görünüyor, onlarla sohbet ediyordu.

Hz. İmam Hasan Askerî (a.s), Allah'ın emri ve Peygamber'in tavsiyesi doğrultusunda evladı Mehdi'yi (Allah zuhurunu çabuklaştırsın) imamete tayin etti. İmam Zaman (a.s), babası İmam Hasan Askerî'den (a.s) sonra imamet makamına ulaştı. Allah ile olan manevi irtibatı ve kendine

bahşedilen ilahi ilimle küçük yaşta imamet vazifesini üstlendi ve halka yol göstericilik ve rehberlik yaptı. Yüce Allah sonsuz kudreti ile ona son derece uzun bir ömür bağışlamıştı. Ona gözlerden saklı bir yaşam sürmesini ve pak kalpleri Allah'a doğru hidayet etmesini emretmiştir.

Şu anda Hz. Mehdi (a.s) gözlerden saklıdır. Fakat insanlar arasında yaşıyor. Halka yardım etmekte, topluma katılmaktadır. Ancak insanlar onu tanımamaktadır. Böylece ilahi sorumluluğunu yerine getirmekte, halka faydalı olmaktadır. Halk tıpkı bulutların arkasındaki güneşten faydalandıkları gibi gaybet günlerinde de İmam-ı Zaman'ın (a.s) mukaddes varlığından faydalanmaktadırlar.

İmam-ı Zaman'ın (a.s) Gaybeti ve Zuhuru

İmam-ı Zaman'ın (a.s) gaybeti, dünyanın genel durumunun hak hükümeti kabule elverişli oluncaya ve "evrensel İslam hükümeti"nin tesisi için uygun bir zemin oluşuncaya kadar devam edecektir. Dünya halklarının çoğunluğu şiddetli baskı ve zulümlerden usanıp; samimi bir kalple Allah'tan bir kurtarıcı isteyene ve onun zuhuruna zemin hazırlayınca kadar o gaybette kalacaktır. İşte gerekli koşullar oluşunca İmam-ı Zaman (a.s) Allah'ın emriyle zuhur edecektir. Kendisine bağışlanan ilahi güç vasıtasıyla zalimleri hezimete uğratacaktır. Tevhid ve adalet üzerine gerçek bir barış ve istikrarı dünyaya hâkim kılacaktır.

Biz Ehlibeyt dostları böylesine muhteşem bir günün beklentisi içerisindeyiz. O kâmil insanı, o büyük rehberi her zaman hatırlamaktayız. Olgunluk ve tekâmülümüz için bütün toplum fertleri olarak çaba harcamaktayız.

Hakkı kabul etmeye hazır olan bütün gönüllerle birlikte Mehdi'nin (a.s) kutlu zuhurunun gerçekleşmesini arzu ediyoruz. Onun yüce idealleri doğrultusunda kendimizi ve toplumu ıslah etmek için çalışıyoruz. Onun zuhuru ve nihai zaferi için hazırlık yapıyoruz.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- İmam Mehdi (a.s) hangi tarihte dünyaya geldi?
- 2- Hz. Muhammed (s.a.a), İmam Mehdi (a.s) hakkında ne buyurdu?
- 3- Diğer on bir imam İmam Mehdi (a.s) hakkında ne buyurdular?
- 4- İmam Mehdi (a.s) kimin tavsiyesiyle gözlerden saklandı?
- 5- Şimdi insanlar İmam-ı Zaman'ın mukaddes varlığından nasıl faydalanmaktadırlar?
- 6- İmam-ı Zaman'ın (a.s) gaybeti ne zamana kadar sürecektir?
- 7- İmam-ı Zaman (a.s) Allah'ın emriyle zuhur ettiğinde ne yapacak?
- 8- Biz Ehlibeyt dostları nasıl bir günün beklentisi içindeyiz? İmam Mehdi'in (a.s) zuhuru arifesinde nasıl bir hazırlık yapıyoruz?

EHLİBEYT MEKTEBİNİ DAHA İYİ TANIYALIM

Beşinci imamımız İmam Muhammed Bakır (a.s), seçkin ashabından birisi olan Cabir'e şöyle buyurdu:

“Ey Cabir! Bir kimsenin ben Şiiyim, Aleviyim, Peygamber'in Ehlibeyt'ini ve İmamları seviyorum demesi yeterli midir? Elbette böyle bir iddia tek başına yeterli değildir. Allah'a yemin ederim, bizim taraftarlarımız takva ehlidir. Allah'ın emirlerine büsbütün itaat ederler. Diğerleri her ne kadar Ali dostuyuz ve Ali'nin takipçisiyiz deseler de onun takipçisi değillerdir.”

“Ey Cabir! Bizim taraftarlarımız şu özelliklerle tanınırlar: Doğru sözlüdürler. Emanete sadık ve vefalı insanlardır. Her zaman Allah'ı yâd ederler. Namaz kılarlar, oruç tutarlar, Kur'an okurlar. Ana ve babaya iyilik ederler ve komşularına yardım ederler. Yetimlerin sorunlarıyla ilgilenirler ve onları teselli ederler. İnsanlar hakkında iyilikten başka bir şey konuşmazlar. Halklarının içinde emin ve güvenilir insanlardır.”

İmam'ın sözlerini dikkatle dinleyen Cabir çok şaşırıldı. Ona:

— Ey Resulullah'ın evladı! Müslümanlar arasında bu sıfatlara sahip oldukça az kimseler tanıyoruz, dedi.

Hz. İmam Muhammed Bakır (a.s) sözlerine şöyle devam etti:

“Ey Cabir! Ehlibeyt taraftarı olmak için bizim sevgimizin yeterli olacağını sakın düşünmeyisin. Hayır... Böyle değildir. Her kim Emîrül-Müminin Ali'yi seviyorum diyor da amelde onun takipçisi değilse, o Ali taraftarı değildir. Hatta bir insan ben Peygamber'i seviyorum dese fakat yaşantısında onun takipçisi olmazsa bu iddianın ona faydası yoktur. Kaldı ki Peygamber, Ali'den daha üstündür.”

“Ey Cabir! Bizim dostlarımız ve taraftarlarımız Allah’ın emirlerine tabidirler. Her kim Allah’ın emirleri doğrultusunda yaşamazsa, bize düşmanlık etmiştir. Her an takvalı olunuz. Sevaplara ve ahiret âleminin güzel nimetlerine kavuşmak için salih ameller işleyiniz. Allah katında insanların en iyisi ve en sevgilisi, en takvalı olan kimsedir.”

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Ehlibeyt takipçisi nasıl bir Müslümandır? Hangi alametler ve sıfatlarla tanınır?
- 2- Acaba Ali taraftarı ve dostu olma iddiası Ehlibeyt izleyicisi olmak için yeterli midir?
- 3- Allah katında insanların en iyisi ve en sevgilisi kimlerdir?
- 4- En iyi insan olmak ve ahiret âleminin güzel nimetlerine kavuşmak için neler yapmalıyız?
- 5- Seçkin bir Müslümanın, hangi alametleri sizde var? Acaba tam anlamıyla doğru sözlü müsünüz? Acaba emanete sadık ve vefalı biri misiniz? Nasıl namaz kılıyorsunuz? Ne kadar Kur’an okuyorsunuz? Kur’an’ın ne kadarını anlıyorsunuz? Anne ve babanıza karşı nasıl davranıyorsunuz? Komşularınızın durumundan haberiniz var mı? İnsanlar hakkında konuştuğunuzda onların iyiliklerini mi yoksa kötülüklerini mi konuşuyorsunuz? Acaba emin ve güvenilir bir insan mısınız?

İSLAM'DA VELAYET VE REHBERLİK

Velayet, İslam'ın ebedi usulündendir. Velayet ve İslam ümmetinin önderliği, ilahî bir makamdır. Allah (c.c) seçkin ve salih kullarını bu makam için seçer ve halka tanıtır.

Hız. Peygamber (s.a.a) zamanında İslam ümmetinin velisi ve rehberi Hız. Muhammed'in (s.a.a) kendisiydi ve daima bu makamın gerektirdiği sorumluluğu yerine getiriyordu. İslamî kanunları ve emirleri Allah tarafından alıyor ve halka tebliğ ediyordu. İslam'ın siyasi ve toplumsal kanunlarını ve hükümlerini Müslümanlar arasında icra ediyordu. İlahi rehberliğiyle İslam ümmetini tekâmüle ulaştırıyordu. Toplumun siyasi ve sosyal işlerinin idaresi Aziz İslam Peygamberi'nin (s.a.a) elinde idi. Savunma ve savaş emri Peygamber'den çıkıyordu. Ordu komutanlarını da Peygamber'in kendisi tayin ediyordu. Valileri, kaymakamları ve hâkimleri de Hız. Peygamber'in (s.a.a) kendisi tayin ediyordu. Toplumun yönetilmesinde halkla istişare ediyordu; fakat nihai karar Hız. Peygamber'in yetkisindeydi. Bu konuda Allah (c.c) ona kâmil ve eksiksiz bir yetki vermişti. Onun kararları halkın istediklerinden öndedir. Çünkü halkın hayrı ve menfaatlerini eksiksiz olarak bilir. Halkı mutluluğa ve özgürlüğe doğru yönlendiriyor. Velayet ve rehberliğin manası budur. Allah bu yetkiyi kendi peygamberine vermişti.

Allah (c.c), Kur'an-ı Kerim'de: **“Peygamber sizin iyiliğiniz hususunda karar alma hakkına sahiptir ve onun kararı sizin şahsi kararınızdan daha ileridedir ve siz Allah Resulü'ne itaat etmek zorundasınız.”** buyuruyor.

Velayet ve rehberlik Hız. Peygamber'in zamanına mahsus bir konu değildir. Bilakis insanlar bütün zamanlarda ilahi bir rehberine muhtaçtırlar. Bu nedenle Peygamber-i Ekrem (s.a.a), Hız. Ali'yi (a.s) kendisinden sonra İslam ümmetinin velisi ve rehberi olması için halka tanıtmıştır.

Muhteşem Gadir-i Hum toplantısında Müslümanlara: *“Her kim benim velayet ve rehberliğimi kabul etmişse Ali b. Ebu Talib’in de velayet ve rehberliğini kabul etmelidir.”* buyurmuştur.

Böylece Hz. Ali (a.s) Allah’ın emri ve Peygamber’in tebliğiyle Müslüman halkın velisi ve rehberi olmuştur.

Hz. Ali de (a.s) kendisinden sonrası için İslam ümmetini rehbersiz bırakmadı. Allah’ın emri ve Peygamber’in tebliği doğrultusunda İmam Hasan’ı (a.s) Müslümanların rehberi olması için seçti ve Müslümanlara tanıttı. Bu şekilde her bir imam kendisinden sonraki imamı halka tanıttıyordu. Nihayet imamet sırası on ikinci imama ulaşmıştır. O, Allah’ın emriyle gözlerden saklanmış, gaybete çekilmiştir. On İkinci İmam’ın gaybeti zamanında, onun ve ondan önceki imamların emriyle İslam ümmetinin velayeti ve rehberliği şartlara haiz adil fakihin⁽¹⁾ yetkisine bırakılmıştır. İslam ümmetinin rehberi mutlaka fakih (fıkhi konulara vakıf), İslamî meseleleri çok iyi bilen, dindar ve takvalı olmalı. Halkın siyasi ve sosyal meselelerini ve toplumun ihtiyaçlarını iyi bilmelidir. Müslümanlar bu konulara vakıf olan güvenilir bir şahsı tespit eder ve onun rehberliğini kabul eder. Onun emirlerine uyarlar.

Böyle bir rehberi, kabul etmek Müslümanları yabancıların ve sömürgeci zalimlerin zulüm ve sömürülerinden kurtarır. Müslümanların zafere ulaşmasına vesile olur.

Ümmetin velisi ve rehberi bütün toplumsal ve siyasi işlerin uygulanmasında görüş bildirir. Bu tür meselelerin sonuca ulaşması hususunda önemli bir role sahiptir. Toplumun bütün siyasi ve askerî kuvvetlerinin komuta yetkisini rehber üzerine alır. Bu yolda toplumsal ve siyasi meselelere vakıf çevrelerle istişare eder.

Ümmetin rehberi, mutlaka ülkenin idaresine yönelik kanunların icra edilmesine nezaret eder. Bu konulara ilişkin İslami programları ve tasarıları devlete ve millete beyan eder. Halktan bu çizgide ve doğrultuda

1- Fakih: Büyük din bilgini, müçtehit, dinî ve siyasi konularda uzman olan, takva ve adalet sahibi, On İki İmam’ın velayetine bağlı İslam âlimi (çevirmenin notu).

hareket etmelerini ister. Rehber, kanun dışı hareketlere ve sapmalara karşı önlemler alır. Ümmetin dağınık güçlerini bir hedefe doğru sevk eder; zulüm ve esaret zincirlerinden özgürlüğe ve Allah'a kulluğa ulaşmalarını sağlar.

Sorular

- 1 - İslam ümmetinin velayeti ve rehberliği Hz. Peygamber (s.a.a) zamanında kimin yetkisindeydi?
- 2- Hangi işler Hz. Peygamber'in sorumluluk alanındadır?
- 3- Allah (c.c), Peygamber'in (s.a.a) velayeti konusunda Kur'an-ı Kerim'de ne buyuruyor?
- 4- Hz. Muhammed (s.a.a) kendisinden sonra İslam ümmetinin rehberliği için kimi tayin etmiştir?
- 5- Peygamber Efendimiz, kendinden sonra gelecek olan vasiyi ümmete tanıtırken ne buyurmuştur?
- 6- On İkinci İmam'ın gaybeti zamanında İslam ümmetinin velayeti ve rehberliği kimin uhdesindedir?
- 7- Velayet ve rehberlik makamında oturan kimse hangi sıfatlara sahip olmalıdır?
- 8- Rehberin sorumlulukları nelerdir?
- 9- Müslümanlar zulüm ve esaret zincirlerinden nasıl kurtulabilirler?
- 10- Toplumun bütün askerî ve siyasi kuvvetlerinin komuta yetkisi kimin elindedir?

5. Bölüm

FÜRU-U DİN
(DİN HÜKÜMLERİ)

BABADAN MEKTUP VE TEBRİK

Oğlum Muhsin ve Kızım Zeynep!

Hoşnudum ki çocukluk dönemini geride bırakıp, gençliğe ve kudrete ulaştınız. Sizin küçüklük döneminizde sizi kontrol ediyordum. Sizin işle-
riniz ve davranışlarınızla yakından ilgileniyordum. Namaz vakitleri na-
mazı hatırlatıyor, ders zamanı çalışma yapmaya sizi teşvik ediyordum.

Fakat artık bundan böyle kendiniz mesulsünüz. Oğlum, sen artık bü-
yüdüñ ve on beş yaşını tamamladın. Kızım, sen de dokuz yaşını ta-
mamladın. Kâmilen reşit oldun, olgunlaştın. Şu anda bu yaş ve olgun-
luğa erişmenize müteakip dünyanın yaratıcısı Allah (c.c) sizleri olgun
ve reşit sayıyor. Özel bir ilgiyle sizleri mükellef ve sorumlu bir insan
biliyor. Sizler için bir takım vazife ve sorumluluklar belirliyor. Artık sizin
yaşantınız çocukluk döneminden gençlik ve güçlülük devresine ulaş-
mıştır. Gençlik ve kudret bir takım vazife ve mesuliyetleri beraberinde
getirmektedir.

İslam dininin kaideleri ve hükümleri sizlerin vazife ve mesuliyetlerinizi
belirlemektedir. Bütün işlerinizi mutlaka bu kanun ve hükümler çerçe-
vesinde tatbik etmelisiniz. Bu doğrultuda tam ve eksiksiz olarak hare-
ket etmelisiniz. Sizlerin, namazınızı doğru ve vaktinde kılmanız farzdır.
Dikkat ediniz bir rekât namazınızı dahi terk etmeyiniz. Aksi takdirde
günahkâr olursunuz. Sizlere Ramazan ayı orucunu tutmak farzdır. Eğer
herhangi bir mazeretiniz olmaksızın, oruç tutmazsanız emre itaatsizlik
etmiş olursunuz. Bunun sonucunda da günahkâr olursunuz. Bu yaşta
yapacağınız hayırlı ameller ve dinî ibadetlerle bir insanın ulaşabileceği
en yüksek manevi makamlara ulaşabilirsiniz. Ve yüce Allah'la yakınlık
ve muhabbet sağlayabilirsiniz.

Ben yolculukta olduğum için ergenlik çağınızın başlangıç döneminde sizleri yakından tebrik edemedim. Bu nedenle bu mektubu yazdım. Ayrıca bu tebrik mesajıyla birlikte sizler için birer kitap hediye olarak yolladım.

Sizi Seven Babanız

TEMİZ OLMAYAN ŞEYLER

Niçin hasta oluyorsunuz? Çevremizde bulunan her şey temiz değil. Peki, temiz olmayan şeyleri tanıyor musunuz?

Tifo, veba, verem ve çocuk felci gibi birçok hastalıklar mikrop ve virüs denilen son derece küçük varlıkların tesiriyle meydana gelmektedir. Bu varlıkların asıl yaşadıkları yerler çevremizdeki pis ve kirli yerlerdir. Oralarda onlar türüyor ve çoğalırlardır. Mikroplar kendi yaşadıkları mahalde faydalı işler yapmaktadırlar. Fakat insan vücuduna girerlerse onun için zararlı olmakta ve onu hasta etmektedirler. Şimdi diyebilirsiniz ki; hastalıklara karşı önlem almak için neler yapmalıyız?

Hastalıkları önlemek için en iyi yol, temizliğe riayet etmektir. Hasta olmamak için mutlaka pisliklerden kendimizi uzak tutmalıyız. Yaşadığımız çevrenin daima temiz olmasına özen göstermeliyiz. Acaba temiz olmayan şeyleri, yani pislikleri ve mikropları tanıyor muyuz? İnsan ve eti haram olan hayvanın dışkısının zararlı mikropların çoğalma merkezi olduklarını biliyor muydunuz? Sonra insan ve eti haram olan hayvanların idrarının pis ve zehirli olduklarını biliyor muydunuz? Mikropların üreme ortamları sadece bunlarla sınırlı değil. Vücuttan dışarı kan aktığı anda yüzlerce mikrop o bölgeye hücum eder. Köpekle ve domuzla birlikte yaşayan mikroplar insan sağlığı açısından son derece zararlıdır. Hayvan leşleri mikropların yaşama, olgunlaşma ve çoğalma merkezi dir. İslam'ın kanun koyucusu bütün bunları bilmekteydi. Bu açıdan ve başka açılardan bunları ve diğer bir kaç şeyi pis ve necis olarak tanıtmış. Müslümanlara kendilerini ve yaşadıkları çevreyi temiz tutmalarını emretmiştir.

Bir Müslüman hastalık sebebi olan tehlikeden uzak durmalıdır; beden, akıl ve ruh sağlığını tehdit eden her şeyden kaçınmalıdır. Bu kurala

uymak için kirli ortamlardan uzak durmayı bilmeliyiz. Çevremizi temiz tutmalıyız. Kir ve pis olan ortamlardan sakınmalıyız. Müslüman temizdir, temizi sever.

İslam'ın pis ve necis olarak bizlere tanıttığı şeylerin bir kısmı şunlardan oluşmaktadır:

- 1- İnsan ve eti haram olan hayvanların idrar ve dışkısı (et yiyen hayvanların tamamına yakını).
- 2- Kan ve sıçrayan kanı olan her hayvanın leşi.
- 3- Köpek ve domuz.
- 4- Şarap, bira ve sarhoşluk veren her sıvı.
- 5- Kâfir.

İnsanın bedeni, elbisesi ve yaşadığı çevre bunlardan muhakkak korunmalı ve temiz olmalıdır.

Peki, bedeninin, elbisenin ve yaşadığı çevrenin necisten temizleme yöntemlerini biliyor musunuz?

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Müslüman bir insan nelerden sakınmalı ve uzak durmalıdır?
- 2- Hastalıklara karşı önlem almak için neler yapmalıyız?
- 3- İslam'ın pis ve necis olarak tanıttığı şeyleri sayınız?

NAMAZA DEĞER VERİNİZ

Namaz dinin direği ve ibadetlerin en faziletlisidir. Namaz kılan kişi Allah'a derin bir muhabbet duymaktadır. Namazda rahim olan Allah ile konuşup, dua ve niyazda bulunur. Allah'ın sonsuz nimetlerinden ötürü O'na teşekkür etmektedir.

Allah da namaz kılan kimseleri özellikle namaz kılan çocukları çok sever. Allah (c.c) onların bu amellerine karşılık en güzel mükâfatı onlara verecektir. Her Müslüman insan namaza ilgi duyar. Namaz kılmayı ve Allah ile münacatı sever ve ona değer verir. Müslüman kişi, namazda Allah'la münacat etmek için sabırsızdır. O'na dua ve niyazda bulunmak için namaz vaktini bekler. Namaz vakti geldiğinde bütün işlerden el çeker. Kendini her türlü pisliklerden arındırır. Abdest alır; temiz elbise giyer; koku sürer ve ilk vaktinde namaza yönelir. Düşüncelerini arındırır, her türlü dünyevî şeylerden uzaklaştırır. Yalnızca yaratıcısına yakınlaşmak ve O'na muhabbet duymakla meşgul olur. Kâinatın yaratıcısının karşısında saygı ve edeple ayakta durur. Tekbir alır ve Yüce Allah'ı yâd eder. Fatıha Suresi ve ardından her hangi bir sureyi tam olarak okur. Daha sonra rükûa ve secdeye gider. Namazın bütün eylemlerini huşuyla yerine getirir. Bilinçli bir Müslüman namazı bitirmek için acele etmez.

Bir gün Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.a) mescide girdi. Çok süratli ve aceleyle namaz kılan bir adamı gördü. O rükû ve secdelerini gerektiği gibi yerine getirmiyordu. Namazında sükûnet ve huşu yoktu. Hz. Muhammed (s.a.a) hayretle:

— Bu adam namaz kılmıyor. Tıpkı bir karga gibi gagasını yere vuruyor, eğilip doğruluyor. Allah'a yemin ederim! Böyle bir namazla dünyadan giderse, Müslüman olarak dünyadan gitmemiştir. Ve ahiret âleminde de azap görecektir, buyurdu.

Namazı kılmak için mescide gitmemiz ve cemaatle namaz kılmamız daha iyidir.

Namazla İlgili Bir Kaç Hüküm

- 1- Erkeklerin sabah, akşam ve yatsı namazlarında Fatiha Suresini ve sonraki sureyi sesli okumaları gerekir.
- 2- Namaz kılanın elbisesi ve bedeni pak (temiz) olmalıdır.
- 3- Sahibinin razı olmadığı bir mekânda namaz kılmak günah olduğu gibi kılınan namaz da batıldır. Yine başkasına ait olup, sahibinin izni olmayan bir elbise ile namaz kılmak günah olmanın yanı sıra batıldır da.
- 4- Dört rekâtlı namazlar yolculukta iki rekât olarak kılınır. (Yani sabah namazı gibi kılınır.)

Yolcu olan kimseler belirli bir kilometreden sonra namazı seferî kılarlar. Yani dört rekâtlık namazlar iki rekât kılınır. Seferî olan kişiler için İslam'da belirli kaideler vardır. Örneğin yolculuğun mesafesi ve kaç kilometre olması, yolculuğun kaç gün süreceği gibi...

Bu soruların cevapları için Tam İlmihal kitaplarına bakınız.

AYAT NAMAZI

Ay tutulması ve güneş tutulması bilinçli bir Müslümanın aklına kıyamet gününü getirmelidir. Dünyanın alt üst olacağı, ayın ve güneşin çehresinin kararacağı, ölümlerin mükâfat veya ceza için dirilecekleri mahşer gününü hatırlatmalıdır.

Ay tutulması, güneş tutulması ya da deprem anını şuurlu bir Müslüman, Allah'ın sonsuz kudretinin alametlerinden bir alamet olarak görür. Sanki yaratılış nizamının bir örneğine şahit olmaktadır. Kalbi Allah'ın azametinden titrer ve yüce yaratıcıya yakarma ihtiyacı hisseder. Allah'ın emri gereği ayat namazına durur. Rahim olan Allah'a dua ve niyazda bulunur. Heyecanlı ve perişan kalbini huzur ve sükûnete kavuşturur. Allah'ı anmak, perişan ve kederli kalplerin huzura ve aydınlığa kavuşma vesilesidir. Böylece insanın kalbi huzur ve sükûnete kavuşur. Zorluklara karşı direnmek ve kötü hadiseleri önlemek için daha iyi düşünebilir. Doğru ve güzel yaşamın yolunu daha iyi seçebilir.

Ay ve güneş tutulması ve deprem anında ayat namazı kılmak her Müslümana farzdır.

Ayat Namazını Nasıl Kılalım?

Ayat namazı tıpkı sabah namazı gibi iki rekâttır. Şu farkla ki her rekâtta beş kez rükû vardır. Her rükûdan önce bir kez Fatıha Suresi ve ardından herhangi bir sure tam olarak okunur. Beşinci rükûdan sonra doğrularak secdeye gidilir. Daha sonra ayağa kalkılır ve ikinci rekâti birinci rekâtta olduğu şekilde yerine getirilir. Kunut ve iki secdeden sonra teşehhüd okunur ve selam verilir. Namaz böylece sona erer.

Ayat namazı bir başka şekilde de kılınabilir. Konunun ayrıntılarını ilmi-hal kitaplarında görebilirsiniz.

Sorular

- 1- Bir Müslüman ay tutulması ya da güneş tutulması anında hangi hadiseleri aklına getirir?
- 2- Ayat namazı nasıl kılınır?
- 3- Ayat namazı kılmanın ne faydaları vardır?
- 4- Hangi durum ve zamanlarda ayat namazını kılmak farzdır?

KUR'AN'DAN İKİ SURE

Kur'an belirli kısımlara ayrılmıştır. Her kısım "Bismillahirrahmanirrahim" ile başlamaktadır. Bu kısımlardan her birine "sure" denir.

Her sure daha kısa olan bölümlere ayrılmıştır. Surenin bu kısımlarından her birine de "ayet" denir. Fatıha Suresi ve Tevhid Suresi'nin tercümesini öğreniniz ve namazda onların manası üzerine dikkat ediniz.

Bismillahirrahmanirrahim

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla

El-hamdu lillahi rabbi'l-alemin

Hamd (övgü) Allah'a mahsustur ki âlemlerin yaratıcısıdır.

Er-Rahmani'r-Rahim

O Allah ki esirgeyen ve bağışlayandır.

Maliki yevmi'd-din

O Allah ki ceza gününün sahibi ve hükümdarıdır.

İyyake na'budu ve İyyake nestein

Allah'ım! Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.

İhdine's-sirate'l-mustagim

Bizi dosdoğru yola hidayet et.

Sıratellezine en'amte aleyhim

O kimselerin yoluna ki; onlara nimet bağışladın

Ėayri'l-meğzubi aleyhim

O kimselerin yoluna değil ki; onlara gazab ettin

Vele'z-zallin

Ve sapıkların yoluna değil.

* * *

Bismillahirrahmanirrahim

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla

Kul huvellahu ehad

De ki; o Allahtır, tektir

Allahu's-samed

O Allah ki hiç bir Şeye muhtaç değildir, ihtiyaç sahiplerinin sığınağı ve serveridir.

Lem yelid ve lem yuled

DoĖmamıŐtır ve doĖurmamıŐtır

Ve lem yekun lehu kufuven ehad

Ve hiçbir Şey O'nun benzeri değildir.

Kur'an'ın kısa surelerinden ezberlemeniz ve namazda Fatiha Suresi'nden sonra okumanız daha iyidir.

ORUÇ; BİR BÜYÜK İBADET

Oruç tutmak İslam'ın büyük ibadetlerinden birisidir. Allah oruç tutanları çok sever. En güzel sevap ve mükâfatları onlara bağışlayacaktır.

Beden ve akıl sağlığı yerinde olan baliğ olmuş Müslüman Ramazan ayında mutlaka oruç tutmalıdır. Oruç, sabahın ilk ışıklarının evvelinden güneşin batışı anına kadar yemek ve içmekten sakınmaktır. Aynı zamanda orucu bozan diğer şeylerden de sakınmaktır. Oruç tutacağımız zaman niyet ederiz. Yani orucu Allah'ın emrini yerine getirmek ve O'na yakınlaşmak için ikrar ederiz.

Allah (c.c) orucu, Müslümanların kendini hatırlamaları ve daha iyi tanımaları için tutulmasını emretmiştir. Aynı zamanda oruç nefsanî arzu ve isteklerimize karşı galip gelmemizi kolaylaştırır. Ahiret yurdunu daha çok hatırlamamızı, hayır işlerine hazırlıklı olmamızı sağlar.

Oruç tutmanın yararları bununla da sınırlı değildir. Geleceğimiz için salih amel biriktiririz. Açlığın ve susuzluğun acısını tadarız. Böylece yoksulları ve açları hatırlayarak onların hallerini anlar, onlara yardım ederiz.

Yukarıdaki saydığımız nedenlerin her birisi orucun farz kılınmasına vesiledir. Oruç tutmanın sağlık açısından da çok faydaları vardır. Böylesine faziletli bir ibadetin yerine getirilmesi insanı psikolojik açıdan da rahatlatacaktır.

Hız. İmam Cafer Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur:

“Her kim yalnızca yemekten ve içmekten sakınmak suretiyle oruç tutarsa, oruç tutmuş sayılmaz. Yani oruç tutmak için bu kadarı yeterli değildir. Oruç tutulduğu zaman kulak, göz ve dil de oruç-

lu olmak zorundadır. Her haliyle haram işlerden sakınmalıdırlar. El, ayak ve bedenın bütün uzuvları oruçlu olmak zorundadır. Kişî gûnahtan şiddetle sakınmalı ki tuttuğu oruç kabul olsun. Oruçlu olduğunuz zaman diğer günlerden daha iyi ve daha ahlaklı olmalısınız. Dilinizi faydasız ve batıl sözlerden korumalısınız. Yalan söylememeli, hiç kimseyle alay etmemelisiniz. Birbirinizle çekişmemeli ve kavga etmemelisiniz. Haset etmemeli; başkalarının dedikodusunu yapmaktan ve ayıbını araştırmaktan kaçınmalısınız. İşçilere karşı her zamankinden daha merhametli ve insafılı olmalı, onların işlerini hafifletmelisiniz.”

Buluğ çağına giren erkek ve kız çocuklarına eğer onlara sağlık açısından zararı yoksa oruç tutmak farzdır. Onlar da Ramazan ayı orucunu tutmalıdırlar. Ramazan ayında geceleri aileler sahura kalktığında onlarla birlikte sahur yemeği yiyen küçük çocuklar eğer öğleye, ikindiye yahut iftara kadar bir şey yemeden durabilirlerse çok faziletlidir. Böylece onlar da oruç ibadetine katılmakla ilahi mükâfat ve sevaplardan hisselerini alırlar.

Oruç tutmakla yükümlü bir Müslüman şer'i bir mazereti olmaksızın orucunu bozarsa günah işlemiş sayılır. Daha sonra mutlaka orucunun kazasını tutmalıdır. Bu günahını telafi etmek için tövbe etmeli ve bozduğu oruca karşılık altmış bir gün oruç tutmalı ya da altmış kişiden oluşan bir grup fakire yemek vermelidir.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- Oruç tutmaktan hedef nedir? Oruç tutacağımız zaman nasıl niyet etmeliyiz?
- 2- Oruçlu olduğumuz zaman ne tür işler yapmalıyız?
- 3- Oruçlu kimse yoksulları ve açları nasıl aklına getirir? Onlar için ne yapar?
- 4- Oruçlu kimse nefsanî arzu ve isteklerine karşı nasıl galip gelir?

- 5- Oruç tutmak için ne tür işlerden sakınmalıyız? İnsan orucunun Allah katında kabul olması için ne yapmalıdır? Nasıl oruç tutmalıdır?
- 6- Eğer bir kimse şer'i bir mazereti olmaksızın oruç tutmazsa, bu günahı nasıl telafi etmelidir?
- 7- Bu yıl Ramazan ayı hangi mevsime denk gelmektedir? Siz kaç yaşındasınız? Acaba oruç size farz mıdır? Şimdiye kadar kaç gün oruç tutunuz? Orucun kabul olması için gerekli olan işleri yapıyor musunuz?

İSLAM'DA CİHAD VE SAVUNMA

Cihat, her Müslüman için kurtuluş kapısı olan en iyi ve en önemli vazifelerden biridir. Savaşçı Müslüman, en yüksek uhrevi derecelerden ve rabbinin özel rahmet ve mağfiretinden nasiplenir. Direnişçi mümin cihat meydanlarında canını ve malını ebedi cennet karşılığı Allah'a satar. Elbette bu ticaret oldukça faydalı ve kârlı bir iştir. Allah'ın rızasını kazanmak ise onun için her türlü ödülден daha değerlidir. Hz. Peygamber (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

“Her kim Allah yolunda halkın özgürlüğü için kıyam ve mücadele ederse kıyamette cennetin “Bab-ı Mücahidin”dir (Mücahidler kapısı) diye adlandırılan kapısından girecektir. O kapıdan yalnızca mücahid müminler girecekler. Onlar silahları omuzlarında olduğu hâlde izzetli ve muhteşem bir vaziyette; herkesin gözü önünde, bütün cennetliklerden önce cennete gireceklerdir. Allah'a yakın olan melekler onları selamlayarak “Hoş geldiniz.” diyecekler. Diğer insanlar onların yüce makamına ve başarılarına hayran kalacaklardır.”

“Her kim Allah yolunda cihat etmeyi terk ederse, Allah ona zillet elbisesi giydirebilir. Yaşantısında fakir ve yoksul olur. Dini elden gider ve ahiretin acıklı azabıyla karşı karşıya kalır. Allah, İslam ümmetinin mücahid kullarını silahlarının kabzasıyla ve hızlı giden atlarının kalplere korku veren sesiyle himaye eder. Onları izzet ve azamete ulaştırır.”

İmanlı mücahidler, Allah yolunda cihada sağlam ve dayanıklı bir duvar gibi birbirlerine kenetlenmiş olarak yönelirler. Savaş güzergâhında ve mücadele meydanlarında Allah'ın hudutlarına riayet ederler. Kendileriyle savaşmaya gittikleri grubu başlangıçta tağuta itaat etmekten vazgeçmeye davet ederler. Allah'ın kullarını tağutun esaretinden kurtarıp

özgürlüğe ulaştırmak isterler. Kendileri de Allah'a itaat ederler. Zulme asla boyun eğmezler ve yalnızca Allah'a ibadeti kabul ederler.

Müstekbirlerin velayetine başkaldırırlar. Allah'ın velayetine teslim olurlar. Eğer düşman Allah'ın velayetine teslim olmazsa İslam ümmetinin rehberinin izniyle onlarla savaşılır. Müstekbirleri ve tağutları saf dışı bırakırlar. Allah'ın kullarını bütün güçleriyle başkalarına kul olmaktan kurtarır, özgür olmalarını sağlarlar. Bu yolda ölmek ve öldürmekten iftihar duyarlar. Hz. Ali (a.s) şöyle buyurmuştur:

“Ölümlerin en üstünü Allah yolunda öldürülmek ve şehit olmaktır. Nefsimi kudreti elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki savaş meydanında düşmanın binlerce kılıç darbesiyle ölmek, benim için yatakta ölmekten çok daha lezzetlidir.”

Cihada katılmak yalnızca güçlü, kudretli ve olgun Müslüman erkeklerin vazifesidir. Fakat eğer İslam topraklarına, namusuna ve önderlerine yönelik bir saldırı ve tecavüz gerçekleşirse kadın olsun erkek olsun herkes direnişe geçmek zorundadır. İslam topraklarını, namusunu ve önderlerini savunmak farzdır. Bu mukaddes vazifenin ifa edilmesi için erkek ve kadınlar harekete geçmelidir. Erkek ve kız çocuklar da düşmana karşı mücadele safalarında yerlerini almalıdır. Toplum birlik olup, silahlanarak mütecaviz düşmanı topraklarından kovmalıdır. Eğer ateşli silahlara sahip değilse bile kenara çekilip düşmana teslim olmamalıdır. Gerekirse sopalarla, taşlarla, dişleriyle ve tırnaklarıyla düşmana karşı hücum etmelidirler. Her Müslüman cihat yolunda canını ve kanını feda etmelidir. Bütün güçleriyle savaşmalı, şahadet nimetine ulaşmalıdırlar. Gelecek nesiller ve evlatları için şeref ve izzeti miras bırakmalıdırlar.

Bu şekildeki kutsal cihada “savunma” adı verilir. Müslümanlar imamın iznini beklemeye koyulup fırsatı elden kaçırmamalıdır. Böyle kutsal bir cihadın gerekliliği o kadar zaruridir ki imamın açık iznine ihtiyaç yoktur. İslam topraklarının, namusunun ve önderlerinin savunulması o kadar mühimdir ki İslam bu vazifeyi doğrudan doğruya, fert fert bütün Müslümanlara vacip kılmıştır.

Düşünün ve Cevaplayın

- 1- İmanlı mücahid cihat meydanında canını ve malını kime satar? Bu ticaretin sonucu nedir?
- 2- Mücahid müminler cennete nasıl gireceklerdir?
- 3- Allah yolunda savaş ve cihadı terk edenin akıbeti nedir?
- 4- Allah, İslam ümmetini hangi yol ve vesile ile izzet ve azamete ulaştırır?
- 5- Cihada giden müminler kendileriyle savaşmaya gittikleri gruba karşı nasıl davranırlar?
- 6- Emîrül-Müminin Hz. Ali'nin (a.s) şehadetle ilgili sözleri nedir?
- 7- Cihad kimin izni ile yapılmalıdır?
- 8- "Savunma" ne demektir? İslam toprakları ve vatanının, namusunun ve önderlerinin savunulması kimlerin vazifesidir?

EMR-İ MARUF VE NEHY-İ MÜNKER

(İyiliği Emretmek ve Kötülükten Sakındırmak)

Bir yaz günüydü. Dışarıda şiddetli bir sıcak vardı. Hz. Ali (a.s) yorgun ve ter içinde evine doğru gidiyordu. Bir ses işitti. Bu, bir feryat ve ağlama sesiydi. Durdu ve sesin geldiği tarafa baktı. Kimseyi görmedi. Birkaç adım ileri gitti. Sokağın bir köşesinde genç bir kadın görüldü. Çaresiz vaziyette koşuyor ve gözyaşı döküyordu. Her iki eli ile gözyaşlarını sildi ve Hz. Ali'ye (a.s) bir şeyler söylemek istedi; fakat yapamadı. Yeniden gözyaşlarına boğuldu.

İmam Ali (a.s) ona rahatsızlığının ve ağlamasının sebebini sordu. Kadın kesik kesik nefeslerle ve inleyerek şöyle dedi:

— Kocam bana eziyet etti ve beni evden dışarı attı. Beni dövmek istiyor. Ey Müminlerin Emîri, imdadıma yetişiniz. Sizden başka yardımcım yoktur.

Hz. Emîrül-Müminin bir hayli yorgundu. Ona:

— Biraz sabret, hava serinlesin, o zaman seninle gelip, eşinle konuşacağım. Şu anda hava çok sıcak, ben de çok yorgunum. Biraz sabretsen iyi olur, dedi.

Kadın hala gözyaşı döküyordu. Bu kez kadın:

— Ey Emîrül-Müminin! Ben korkuyorum. Korkuyorum, çünkü eve geç dönersem, eşim daha da sinirlenecek. İş daha da zorlaşacak, dedi.

Hz. Ali (a.s) biraz düşündü ve kendi kendine; “Hayır!... Allah’a yemin ederim ki emr-i maruf ve nehy-i münkerden (iyiliği emredip kötülükten men etmekten) bir an bile vazgeçmeyeceğim. Bu mazlum kadına mut-

laka yardım etmeliyim.” dedi. Daha sonra kadınla birlikte onun evine doğru hareket etti. Kadının evinin yakınına ulaştılar. Kadın evini gösterdi ve biraz uzakta durdu. Zira daha ileri gitmeye korkuyordu. Hz. Ali (a.s) evin kapısını çaldı ve selam verdi. Güçlü bir genç, öfkeli ve rahatsız vaziyette kapıyı açtı. Hz. Ali (a.s) onun eşiyle sorunu konusunda araştırma ve konuşma yaptı. Ardından Hz. Ali, genç adama tatlı dille ve şefkatle:

— Ey genç! Niçin eşine eziyet ediyorsun? Niçin onu evden dışarı atıyorsun? Allah’tan kork ve eşine eziyet etme. Senden rica ediyorum; eşine karşı merhametli ol. Onu dövme. Eğer seni rahatsız ettiyse onu affet... dedi.

Kadın sokağın bir köşesinde ayakta durmuş Emîrül-Müminin’in sözlerini dinliyordu. Eşinin Hz. Ali’nin (a.s) sözlerinden öğüt alıp, kötü davranışından vazgeçeceğinden ümitliydi. Ne var ki (galiba Hz. Ali’yi tanımayan) o genç öfkeli ve küstah bir şekilde bağırdı ve Emîrül-Müminin’e:

— Niçin benim özel hayatıma karışıyorsun? Ben onu öldürmek istiyorum. Bu iş seni ilgilendirmez. Şimdi onu yakacağım, bakalım ne yapacaksın? dedi.

O bağıırken Hz. Ali (a.s) başını bir süre yere doğru çevirdi ve “La ilahe illallah” dedi. O sırada genç adam durmadan Hz Ali’ye bağıyordu:

— Bu iş seni ilgilendirmez, şimdi onu yakacağım, diyerek tehditler savuruyordu.

O sırada da eşine saldırmak istiyordu ki Hz. Ali (a.s) yolunu kapattı, elinden tuttu. Tekrar ona nasihat etti. Fakat genç adam öfkesinden vazgeçmek niyetinde değildi. Büyük bir küstahlıkla kadının üzerine gitmek ve gerçekten onu yakmak istiyordu. Hz. Ali (a.s) çok öfkelenmişti. Birden kılıcını kınından çıkardı ve genç adamın başının üzerine doğrulttu. Kılıcın parıltısı genç adamın başının üstünde ışık saçtı ve adamın bedeni titremeye başladı. Hz. Ali (a.s) öfkeli ve sert bir bakışla adamın suratına baktı:

— Ben tatlı dille senden rica ediyorum ve seni iyiliğe davet ediyorum. Kötü amelinin cezası için seni uyarıyorum. Fakat ne fayda! Sen bağı-

rıyorsun, edepsizce ve küstahça çıkışıyorsun. Yoksa benim bu kadına eziyet etmene müsaade edeceğimi mi sanıyorsun? Yoksa senin kötü davranışını cezalandırmayacağımı mı sanıyorsun? dedi.

O sırada Hz. Ali'nin yanına (a.s) ashaptan birkaç kişi ulaştı. Hz. Ali'ye selam verdiler. Çaresiz genç adam kılıcın parıltısı altında titriyordu. Hz. Ali'yi (a.s) yeni tanımış, yaptığı işten pişman olmuştu. Özür diledi ve tövbe etti.

Hz. Ali (a.s) kılıcını kınına soktu ve o adama:

— Şimdi evine git ve eşinle daha uyum içerisinde ve muhabbetle yaşa. Değerli hanımefendi! Sen de eşine karşı daha şefkatli ve samimi ol. Bir daha onu öfkelenendirme, buyurdu.

Emr-i maruf ve nehy-i münker (iyiliği emretmek ve kötülükten men etmek) İslam'ın büyük farzlarından biridir. Daimi bir vazife ve mesuliyettir. İslam, Müslümanlara iyi olmalarını, başkalarına da iyiliği emretmelerini buyuruyor. İslam, Müslümanların, günah ve kötülüklerden uzak durmalarını, başkalarını da kötülükten men etmelerini emrediyor. Yani günah, kötülük ve fesattan onları uzaklaştırmalarını emrediyor. Allah (c.c) Kur'an'da buyuruyor ki:

“Siz insanlar içinde en hayırlı topluluksunuz, iyiliği emreder, kötülükten men edersiniz ve Allah'a gerçekten iman edersiniz.”

Sorular

- 1– “Emr-i maruf” ne demektir?
- 2- “Nehy-i münker” ne demektir?
- 3- Bir çocuğa eziyet ettiklerini görseniz ne yaparsınız? Bu durumda vazifeniz nedir?
- 4- Eğer zulme uğrayan birisi sizden yardım istese, ona nasıl cevap verirsiniz?

- 5- Hz. Ali (a.s) karısını yakmak isteyen gence nasıl emr-i maruf yaptı?
- 6- Hz. Ali, kocası tarafından zulme uğrayan kadına nasıl emr-i maruf yaptı?
- 7- Allah Kur'an'da "emr-i maruf ve nehy-i münker "konusunda ne buyuruyor?
- 8- Sizler dostlarınıza ve tanıdıklarınıza ne şekilde emr-i maruf, nehy-i münker yapıyorsunuz? Bir örnek verebilir misiniz?

ZEKÂT; HALKIN GENEL İHTİYAÇLARININ KARŞILANMASI İÇİN BİR BÜTÇE

İslam dini, halkın genel ihtiyaçlarını karşılamak için bir bütçe öngörmüştür. Bu bütçeye “zekât” adı verilir. Zekât, ihtiyacının dışında belirli bir miktarda malı olan Müslümanların mallarının bir miktarını vermek zorunda oldukları ibadetlerden biridir.

Yüce İslam Peygamber’i (s.a.a) zekât konusunda şöyle buyurmuştur:

“Allah fakir halkın ihtiyaçları oranında, zenginlerin malında bir hak karar kılmıştır. Eğer zenginler üzerlerindeki fakirlere ait olan bu hakkı öderlerse halkın genel ihtiyaçları karşılanmış olur. Eğer halk arasında elbisesiz ve aç kimseler bulunursa bu, zenginlerin üzerlerine vacip olan mallarının zekâtını vermemelerinden kaynaklanmıştır.”

Mallarının zekâtlarını vermeyen her zengin kıyamet günü sorgu sual görecektir ve acıklı bir azapla karşı karşıya gelecektir. Hz. İmam Muhammed Bakır (a.s) konuyla ilgili olarak şöyle buyurmuştur:

“Malının zekâtını vermeyen zengin, ne mümindir ne de Müslümandır.”

Kimler Zekât Vermelidir?

1- Tarım ve bağcılık yoluyla buğday, arpa, hurma, kuru üzüm vb. ürünler elde eden kimseler elde ettikleri üründen belirlenmiş bir miktarını zekât olarak vermelidirler.

2- Servetlerini besicilik, koyun, inek ve deve yetiştiriciliği gibi üretim

yoluyla elde eden kimseler hayvanlarının adedi içerisinde belirlenmiş bir miktarını zekât olarak vermelidirler.

3- Para, altın ve gümüşü biriktiren ya da yatırım yapan kimseler bir yıl içinde yatırım miktarları belli bir oranı geçerse kazançlarının belirli bir miktarını zekât olarak vermelidirler.

Zekât ne miktarda verilmelidir; buğday, arpa vb. şeylerin ne kadarı zekât olarak verilmelidir; inek, koyun vb. hayvanların zekâtı nasıl ve ne miktarda verilmelidir, gibi soruların cevaplarını ilmihal kitaplarından öğrenebilirsiniz.

Zekât Nasıl Masraf Edilir?

Zekât, İslam toplumunun faydasına olan işlerin ve hizmetlerin yerine getirilmesi için verilir. Örneğin zekâttan elde edilen para ile bir hastane yaptırılıp, hizmete açılabilir. Böylece fakir hastaların tedavi edilmeleri ve şifa bulmaları sağlanarak onlara yardım edilir. Ayrıca fakirlerin ekonomik sıkıntıları ve ihtiyaçları bu yolla giderilir.

Cehaletle ve dinsizlikle mücadele için kültür merkezleri tesis edilir. En güzel imkânlarla halkın bilimsel dinî ve kültürel konularla tanışmaları sağlanır.

Zekâtla umuma ait çocuk bahçeleri ve parklar yapılıp, çocukların orada oyun oynaması sağlanabilir. Ayrıca bu parklar dâhilinde çocukların okuma ve araştırma yapmaları için bilimsel ve dinî eserlerden oluşan büyük kütüphaneler tesis edilebilir.

Zekâttan elde edilen bütçe ile şehirler ve köylerin kanalizasyon, temizlik ve bayındırlık hizmetleri ile ilgili problemleri çözülebilir. Yine zekâttan elde edilen bütçe ile çocuklar ve gençler için okullar ve üniversiteler yapılarak yetenekli öğrencilere eğitim imkânı sağlanır.

Zekâttan elde edilen bütçe ile fakirler ve dar gelimli kimselerin konut sorununu halledilir. Masrafları ve ihtiyaçlarına katkıda bulunulur. Malullere ve fakir yaşlılara kabul salonları ve bakımevleri yapılabilir.

Zekât bütçesiyle dinî ve bilimsel konulu oldukça faydalı kitaplar temin edilip, ucuz fiyatla köylerde ve şehirlerde halka ulaştırılıp, dağıtılabılır. Zekât bütçesiyle büyük mescitler yapılır. Halkın tamamının mescitlere gidip cemaat namazlarına katılmaları kolaylaştırılır. Bu mescitlerde civardaki halkın Kur'an ve dinî hükümleri öğrenmeleri sağlanır.

Zekât bütçesiyle dar gelimli gençlerin evlenmeleri, ev ve aile sahibi olmaları sağlanır. Zekât bütçesiyle Müslümanların bütün toplumsal ihtiyaçları giderilir. Böylece toplumda fakir, aç ve borçlu kimse kalmaz. Toplumun tamamı sağlıklı, güçlü ve imanlı şekilde huzurlu bir yaşam sürerler. Bir olan Allah'a ibadet ederler. Onun muhabbetinden ve nimetlerinden istifade edebilmek için salih amelleri işlerler. Hayırlı ve mutlu son, günahlardan şiddetle sakınanlar içindir.

HUMUS; DİNİN TEBLİĞİ VE MÜSLÜMANLARIN İDARESİ İÇİN BİR BÜTÇE

Yüce Allah her Müslümana dinin tebliği için çalışmasını ister. Yüce rab-bimiz diğer insanların Allah'ın hükümlerini öğrenmesini ister. Bir Müs-lümanın, doğru yolda olmayan insanlara ahiret âlemi ile tanışmalarını sağ-lamasını uygun görür. Baş koyduğu bu yolda malıyla ve canıyla öz-veride bulunmasını vacip kılmıştır. Yani Müslüman dinin tebliğ edilmesi yolunda çalışmalıdır. Eğer zenginse gelirinin humusunu da vermelidir.

Humus Nedir ve Ne Şekilde Verilir?

Ticaret, tarım, madencilik, esnafılık ve sanatkârlık yoluyla gelir elde eden Müslümanlar, yaşantıları için zaruri olan ailevi masraflarını ayı-rırlar. Sonra arta kalan sermayelerinin beşte birini humus olarak ver-melidirler.

Humusu Kime Vermeliyiz?

Humus, İslam'ın şer'i hâkimine yani adil ve şartlara haiz müçtehide ve-rilmelidir. İslam'ın şer'i hâkimi, bu bütçeyi halkın Allah'ı tanınması yolun-da ve İslam vatanının savunulması yolunda sarf eder. Bu maddiyatla âlim ve din adamları yetiştirilir. Onlar da, halkın problemlerini çözmek ve İslamî hakikatleri halka açıklamaları için köylere, şehirlere ve ülke-lere gönderilirler.

İslam'ın şer'i hâkimi, humus bütçesiyle faydalı ilmî ve dinî kitapları te-min eder. Bu kitapların ücretsiz ya da ucuz fiyatla halka ulaşmasını sağlar. Bilimsel ve dinî içerikli gazete ve dergilerin yayınlanmasını sağ-

lar. Çocukların ve gençlerin eğitim-öğretim faaliyetleri için uzman bilim adamları, öğretim görevlileri ve üstatların yetişmesini sağlar. Ücretsiz eğitim ve öğretim kurumları tesis eder. İslam'ın şer'i hâkimi humus bütçesiyle; kazancını temin etmeye kudreti olmayan yoksul seyitlerin ihtiyaçlarını temin eder.

Hatta İslam'ın şer'i hâkimi humus ve zekât bütçesiyle büyük İslam toplumunun tüm ihtiyaçlarını giderir ve İslam ülkesini idare eder.

Sorular

- 1- Toplumun genel ihtiyaçları nedir? Bu ihtiyaçlar hangi bütçeyle temin edilmelidir?
- 2- Sevgili Peygamberimiz (s.a.a) fakir halkın ihtiyaçlarının temini konusunda ne buyurmuştur?
- 3- Kimler mutlaka zekât vermelidirler? Zekât veren bir Müslüman tanıyorsunuz?
- 4- Zekâtı hangi yollarda sarf etmeli? Zenginler, mallarına ait zekâtı verdikleri zaman halk nasıl yaşayacaktır?
- 5- Humus nedir? Nasıl verilmelidir? Kimlere verilmelidir?

GÖRKEMLİ HAC İBADETİ

Hac, İslam'da en önemli ibadetlerden birisidir. Bir Müslümanın hac ibadetini yerine getirebilmek için maddi imkânlarının olması gerekiyor. Onun için de bu ibadeti yerine getirmek her Müslümana farz değildir. Şimdi sizleri kısa bir yolculuğa çıkaracağız. Bu yolculukta oldukça eğleneneceksiniz. Hemen şimdi Seyyid ile yolculuk yapmaya ne dersiniz? Bakın size Seyyid katıldığı bir hac yolculuğunu ve orada yaşadıklarını nasıl anlatmış?

Ben, babam ve annemle birlikte hac ibadetine katılmak için Suudi Arabistan'a yolculuk yaptım. Ne kadar güzel ve lezzet verici bir yolculuktu. Keşke siz de orada olsaydınız ve görkemli hac merasimine yakından şahit olsaydınız.

Mikat'a⁽¹⁾ ulaştığımız zaman güzel ve rengârenk elbiselerimizi çıkarıp sade ve beyaz renkli hac elbisesi olan "ihram'ı"⁽²⁾ giydik.

İhrama büründüğüm zaman babam:

— Oğlum! Artık sen de "muhrim"⁽³⁾ oldun. İhrama girince daha çok Allah'ı anmak gerektiğini biliyor musun? İhrama girince artık yalan söylememek gerektiğini biliyorsun. Ayrıca ihrama giren kişi; boş ve gereksiz yere yemin edilmemesi gerektiğini de bilir. Hayvanlara eziyet etmez. Hiç kimseyle gereksiz yere tartışmaz ve kavga etmez. Böylelikle bu ameller sonucu nefsanî istek ve arzularına galip gelir.

1- Mikat: İhrama girmek için belirlenen özel yerlere verilen isimdir.

2- İhram: Allah'ın emrine itaat niyetiyle beyaz renkli ve sade iki parçadan oluşan elbiseyi giyinmektir.

3- Muhrim: İhram elbisesini giyen kimseye denir.

Evladım! Haccın yapıldığı Kâbe, Allah'ın evidir. Hac merasimi, büyük bir ibadet ve insan yetiştiren büyük bir okuldur. Bu okulda sadelik, birlik ve dayanışma, tevazu ve kendini tanıma dersleri pratik olarak uygulanır, dedi.

Bizler de sade ihram elbiselerini giydik ve bütün hacılar gibi "Lebbeyk"⁽¹⁾ diyerek Mekke'ye doğru hareket ettik. Çeşitli ırklardan ve ülkelerden gelen yüz binlerce insan sade ve pak ihram elbisesini giymişlerdi. Birlikte ve tek ses olarak "lebbeyk" diyorlar ve Mekke'ye doğru hızla ilerliyorlardı. Mekke'ye ulaşmıştık. Büyük bir özlemle tavaf için Mescidü'l-Haram'a gittik. Ne kadar güzel! Ne kadar muhteşem! Kalabalığın dalgalanması her bilinçli insana kıyameti hatırlatıyor. Kâinatın yaratıcısının azametini tecelli ettiriyor. Kâbe'nin etrafını tavaf⁽²⁾ ettik. Ardından haccın diğer ruhani merasimlerini yerine getirdik.

Görkemli hac merasimine katılmanın bizim için başka faydaları da vardı. Babam yolculuk müddetince diğer ülkelerin Müslümanlarıyla sohbet etti. Onların ahlakı ve geleneklerini öğrendi. Siyasi, ekonomik ve kültürel durumları hakkında bilgi sahibi oldu. Bana ve anneme tanıştığı dostlarının durumlarını anlatıyordu. Bizler de diğer ülkedeki Müslümanların durumları hakkında bilgi sahibi oluyorduk. Faydalı ve ilginç haberler elde ediyorduk.

Mali gücü olan her Müslüman ömründe bir kez Kâbe'ye giderek görkemli hac merasimine katılmalıdır. Oraya giden Müslümanın kâmil bir iman ve nurani bir kalple dönmesi vaciptir. Hz. İmam Cafer Sadık (a.s) hac ibadeti için şöyle buyurmuştur:

"Şer'i bir mazereti olmaksızın hac farzını terk eden bir kimse, Müslüman olarak dünyadan gitmeyecek ve kıyamette Müslümanların safında haşr edilmeyecektir."

1- Lebbeyk: Allah'ın emrine teslim olmayı ifade eden özel bir takım cümlelere denir. "Lebbeyk, Allahumme lebbeyk. Lebbeyke la şerike leke lebbeyk..."

2- Tavaf: Yedi kez Kâbe'nin etrafına dönmeye denir.

Sorular

- 1- İhrama giren kimsenin ne gibi vazifeleri var? Hangi işlerden sakınmalıdır?
- 2- Hac ibadetini yaparken kendimizi hangi konularda yetiştiriyoruz?
- 3- Hac ibadetini yaparken neyi hatırlıyoruz?
- 4- Haccın faydaları nelerdir? Birkaç tanesini sayınız.
- 5- Hac, kimlere farzdır?
- 6- İmam Cafer Sadık (a.s), hacla ilgili ne buyurmuştur?

6. Bölüm

AHLAK VE ADAP

SÖZÜNE SADIK OLMAK

Sözüne sadık olmak her Müslümandan beklenen bir davranıştır. Müslümanın; elinden, dilinden ve belinden insanlara asla zarar gelmez ve gelmemelidir. Eğer insanlar, Müslümanım diyen birinden zarar görmüşse Müslüman kişi kendini şöyle bir yoklamalı. Müslüman, her haliyle etrafındakilere güven telkin etmelidir. Sizce de öyle değil mi? Şimdi aşağıdaki kıssayı birlikte okumaya ne dersiniz. Hadi öyleyse bir besmele çekip okumaya başlayalım.

Sıcak yaz günlerinden biriydi. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.a) güneşin altında bir kaya parçasının üzerine oturmuştu. Hava oldukça sıcaktı. Güneş Peygamber'in başına ve yüzüne doğru parlıyor, alnından ter boşanıyordu. Şiddetli sıcaklıktan dolayı yerinden kalkıyor ve tekrar oturuyordu. Sanki birini bekliyor gibi yolun bir tarafına bakıyordu. Resulullah'ın (s.a.a) ashabından bir grup bu manzaraya uzaktan şahit olmuşlardı. Ne olduğunu anlamak için hızla onun yanına gittiler ve selam verdiler. Ardından:

— Ya Resulullah! Bu sıcak havada niçin güneşin altında oturuyorsunuz? diye sordular.

Hz. Resulullah (s.a.a):

— Sabah havanın serin vaktinde buraya geldim. Bir kişiye onu burada bekleyeceğime dair söz vermiştim. Şimdi gecikti ve ben onu beklemek için burada oturuyorum, buyurdular.

Gelenler:

— Burası güneşlidir, sıcaktır. Rahatsız olursunuz. Şu karşıdaki gölgeye oturarak bekleyiniz, dediler.

Hız. Peygamber (s.a.a):

— Ben o şahsa burada bekleyeceğime dair söz verdim. Sözümünden dönmem ve ahdimde vefasızlık etmem. O gelmediği müddetçe buradan hareket etmeyeceğim, buyurdular.

Sevgili Peygamberimiz sözünde durmaya son derece büyük önem verirdi. Sözünden dönmek ve ahbine vefa etmemeyi büyük günahlardan sayar ve her zaman ashabına şöyle buyururlardı:

“Sözünde ve ahdinde durmayan kimse dindar değildir.”

Yine Hazreti Resulullah (s.a.a) bir seferinde şöyle buyurmuşlardır:

“Müslüman ve imanlı bir insan, daima sözüne sadıktır. Asla sözünden dönmek. En doğru sözlü, emanete en sadık, en ahlaklı, sözüne en sadık ve vefalı insanlar ahiret âleminde bana daha yakındırlar.”

Allah (c.c.), Kur'an'da bütün insanlara şöyle buyurmuştur:

“Sözünüze ve ahdinize sadık olunuz. Zira kıyamette ahitleriniz ve sözlerinizden sorgulanacaksınız.”

Sorular

- 1- Ahiret âleminde Peygamber'e en yakın olanlar kimlerdir?
- 2- Allah (c.c), Kur'an'da ahde bağlılık hakkında ne buyurmuştur?
- 3- Dindar birisi verdiği sözü tutmayabilir mi? Hz. Peygamber bu konuda ne buyurmuştur?
- 4- Hangi arkadaşınız verdiği söze daha çok bağlıdır?
- 5- Siz sözünüzde sadık mısınız? Arkadaşlarınız bu konuda sizi nasıl biliyorlar?
- 6- Ahde vefasızlık ne demektir?

BAŞKALARIYLA ALAY ETMEK

Birisi sizinle alay etse neler hissedersiniz? Bu durumdan rahatsız olur musunuz?

Peki, siz kitap okurken hata yapsanız ve öğrencilerden biri sizinle alay etse arkadaşınızın yaptığı hoşunuza gitmez. Hele birde sizin okuyuşunuzu taklit etse çok zorunuza gider değil mi? O öğrenciyi saygısız sayar mısınız?

Diğer insanlar da sizin gibi alay edilmekten hoşlanmazlar ve soytarıları sevmezler. Allah da boş konuşan ve soytarılık yapan kimseleri sevmez. O tip insanları şiddetle cezalandıracaktır.

Allah (c.c), Kur'an-ı Kerim'de insanların başkalarıyla alay etmelerini ve onları hafife saymalarını yasaklıyor ve şöyle buyuruyor:

“Ey Allah’a ve ceza gününe iman edenler! Sakın bazılarınız bazılarınızla alay etmesinler. Asla kimse kimseyle alay etmesin. Zira bu durumda daha çok kendinizle alay etmiş olursunuz. Başkaları hakkında kötü söz söylemeyiniz. Birbirinize çirkin ve küçük düşürücü sözler söylemeyiniz. Bir Müslümanın bir kimseye kötü söz söylemesi ve onu küçük düşürecek söz söylemesi çok çirkindir.”

Aziz İslam Peygamber’i (s.a.a) de şöyle buyurmuşlardır:

“Her kim bir Müslümanla alay eder, ona kötü söz söyler ya da küçük düşürücü söz söylerse bana savaş açmış sayılır.”

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Sorular

- 1- Allah (c.c), Kur'an-ı Kerim'de insanlarla alay etme hakkında ne buyurmuştur? Müslümanları hangi şeylerden sakındırmıştır?
- 2- Hz. Peygamber (s.a.a), Müslümanla alay etme hakkında ne buyurmuştur?
- 3- Arkadaşlarınızdan hangisi asla başkalarıyla alay etmez?
- 4- Şimdiye kadar başkasına güldünüz mü? Birisiyle alay ettiniz mi? Alay etmenin günah olduğunu bilmiyor muydunuz?

ACABA EV İŞLERİNE YARDIMCI OLUYOR MUSUNUZ?

Benim adım Muhammed Rıza. İki kız kardeşim ve bir erkek kardeşim var. Adları Leyla ve Fatma'dır. Leyla Fatma'dan küçüktür. Her ikisi de okula gidiyorlar. Ailemizin mevcudu altı kişidir. Evin işlerinde aile fertleri arasında görev dağılımı yaptık. Alış-veriş ve evin dışındaki diğer işleri babam yapıyor. Ben de bu işlerde babama yardımcı oluyorum. Ekmek, süt, sebze ve meyve satın alıyorum.

Leyla ve Fatma evin içindeki işlerde anneme yardım ediyorlar. Özellikle evin temizlik ve düzenlenmesinde annemi yalnız bırakmıyorlar. Bazı işlerin yapımını Leyla üstlendi, bazılarını da Fatma. Bizim evimizde herkesin bir işi vardır. Herkes vazifesini bilir ve yerine getirir. Ev içinde işlerin yapımında uyarı ve hatırlatmaya çok az rastlanır. Hepimiz ev işlerinde işbirliği ve dayanışma yapıyoruz. Yalnızca on aylık küçük kardeşim hiç bir iş yapmaz. Annem onun için:

— Haydar'ın ağlamak, süt içmek, uyumak ve gülümsemek dışında işi yok, der.

Büyüdüğü zaman Haydar için de bir iş belirleyeceğiz. Babam, aile fertlerinin her birinin mutlaka bir iş kabul etmesini ister. Aldığımız işi de düzenli bir şekilde yürütmemizi ister. Zira evde iş yapmak hayattan ders almak ve tecrübe sahibi olmaktır. İş yapmayan kimse hiçbir şey öğrenemez. Yüce İslam Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

“Allah yükünü başkalarının üzerine atan kimseyi sevmez. Onu rahmetinden uzaklaştırır. İyi bir Müslüman ev işlerinde yardımcı ve merhametli olan kimsedir.”

Aile fertlerimiz bir yandan kendi vazifesini yaparken öte yandan birbirlerine de yardım etmektedirler. Örneğin bir gün ikindi vakti eve gelmek zorunda kalmıştım. Baktım ki babam eline süpürgeyi almış avluyu süpürüyor. Babama:

— Babacığım niçin siz süpürüyorsunuz? dedim.

Babam:

— Görmüyor musun annenin ne kadar çok işi var? Ona yardım etmeliyim. Biz Hazreti Ali'nin taraftarıyız. Dindarlıkta onu takip etmeliyiz. Bizim rehberimiz, imamımız Hz. Ali (a.s), ev işlerinde eşine yardım ediyordu. Hatta bazen evi bile süpürüyordu, dedi.

Şunu da belirteyim ki; bizim evimizde hiç bir zaman kavga gürültüyle karşılaşılmamıştır. Eğer benimle kardeşlerim arasında bir problem çıkarsa güler yüzle ve muhabbetle hallediyoruz. Eğer halledemezsek annemin yanına gidiyoruz ya da babam gelinceye kadar sabrediyoruz. Onu aramızdaki meselede hakem olarak belirliyoruz. Babam akşamları eve erken geliyor. Dersler hakkında bizimle sohbet ediyor. Defterlerimize bakıyor ve bizlere yardımcı oluyor.

Annemin ve bizim işlerimiz bittiği zaman evimizdeki küçük kütüphanenin olduğu odaya gidiyoruz. Babamın bizler için satın aldığı iyi ve faydalı kitapları okuyoruz. Babam da kendi kitabını okuyor. Küçük kardeşim Haydar da annemle kütüphaneye geliyor ve annemin kucağında oturuyor. Kitap okumak yerine annemin kitabını yırtıyor.

Ben Allaha şükrediyorum ki böylesine iyi anne, baba ve kardeşlere sahibim. Görevimi daha iyi yapmaya ve ev işlerine daha çok yardımcı olmaya çalışıyorum.

* * *

Öğretmen defterimin yaprağına şunları yazdı: Oğlum Muhammed Rıza! Çok iyi ve sade yazmışsın. Senin yazın en iyi yazı olmuş. Yarışmada birinci seçildin. Senin yazını okuduğum zaman lezzet aldım. Allah'a şükrettim ki senin gibi iyi bir öğrenciye sahibim. Sen de Allah'a çok şükretmelisin ki böylesine anlayışlı bir annen ve baban var. Bütün

aileler tıpkı sizin aileniz gibi birbirlerine yardımcı olsalar ve bütün çocuklar senin gibi merhametli ve fedakâr olsalar ne kadar iyi olurdu.

Öğretmenimin yazdığı bu cümleler çok hoşuma gitti. Böylesine anlayışlı ve yardım sever bir ailem olduğu için Allah'a şükrettim. Akşam eve gelince ilk işim öğretmenin yazdığı bu cümleleri aileme göstermek oldu. Ailem benimle gurur duydu. Ben de onlarla gurur duyuyorum.

Düşünün Ve Cevaplayın

- 1- Hz. Peygamber (s.a.a), ev işlerinde yardımcı olma hakkında ne buyurmuştur?
- 2- Hz. Peygamber (s.a.a), yükünü başkalarının üzerine atan kimse hakkında ne buyurmuştur?
- 3- Siz daha fazla başkalarına yük mü oluyorsunuz yoksa başkalarına yardım mı ediyorsunuz?
- 4- Kardeşlerinle sorun yaşıyor musunuz? Sorununuzu nasıl hallediyorsunuz?
- 5- Sorunlarınızın halli için daha iyi bir çözüm yolu önerebilir miziniz?
- 6- Ailenizde iş taksimi yapılmış mıdır? Siz hangi işi üstlenmişsiniz?
- 7- Evinizde kütüphane var mıdır? Kitapları sizin için kim seçiyor?
- 8- Öğretmen Mahmud'un defterine ne yazdı? Neden ondan Allah'a şükretmesini istedi.
- 9- Fedakârlık ne demektir? Arkadaşlarınızdan gördüğünüz bir fedakârlığı anlatınız.
- 10- Siz de Mahmud gibi günlük işlerinizi, davranışınızı ve evdeki işbirliğinizi yazınız.

ÇEVRE TEMİZLİĞİ VE DAYANIŞMA

Hasanabad'a gitmiştim. Bu köyün sokaklarını görünce çok şaşırđım. Amcamın oğluna:

— Köyünüzün durumu epey değişmiş, dedim.

Amcamın oğlu:

— Evet! Doğru söylüyorsun. Kaç yıldır köyümüze gelmemiştin? Daha önce köyümüzün durumu iyi değildi. Bütün sokaklar kirli ve çöp doluydu. Ama dört yıldır köyümüzün durumu tamamen değişti. Dört yıl önce bir din âlimi köyümüze geldi ve tebliğ ve irşat ile meşgul oldu. Köy halkıyla iyice tanıştıktan sonra bir akşam köyün mescidinde köyün durumu hakkında faydalı bir konuşma yaptı. Konuşmasında halka şöyle hitap etti.

“Ey insanlar! İslam dini temizlik dinidir. Temizlik İslam'ın bir cüzüdür. Beden, elbise, ev, sokak, hamam, mescit her yer mutlaka temiz olmalıdır. Ey kardeşler, ey gençler! Yaşadığınız çevre bu şekilde pis ve kirli mi olmalıdır? Peygamberimizin şu şekilde buyurduğunu biliyor musunuz?”

“Çöpleri ve artıkları evlerin kapısının önüne dökmeyiniz. Zira çöp yığınları gözle görülmeyen zararlı varlıkların gizlenme ve çoğalma yeridir.”

“Niçin sokakları ve nehri kirletiyorsunuz? Kirli su ve kirli hava sizleri hasta eder. Bu su ve hava hepinizi yakından ilgilendiriyor. Hepinizin temiz su ve temiz havadan istifade ederek sağlıklı ve mutlu yaşamaya hakkınız vardır. Kimse, herkesin istifade ettiği bu su ve havayı kirletme hakkına sahip değildir. Su ve havayı kirletmek büyük bir zulümdür. Allah zalimleri sevmez. Onları mutlaka cezalandırır. Ey köy halkı! Ben

sizin köyünüzün temizliği için bir tasarı hazırladım. Bana yardımcı olursanız Hasanabad köyünü tertemiz ve bayındır bir hale getireceğiz.”

Köy ahalisi onun önerisini kabul ettiler. Yardımlaşma ve dayanışma sözü verdiler. Bir sonraki gün sabahın erken saatlerinde köy sakinleri evlerinden dışarıya çıktılar. Âlimimiz de herkesten önce iş için hazırlanmıştı. Hep beraber işle meşgul olmaya başladık. Sokakları iyice temizledik. Din âlimimiz bize teşekkür etti. Biz de onun bu işe öncülük yapmasından dolayı şükran duygularımızı ilettik. O günden itibaren bütün köy halkı çöpleri ve artıkları sokağa ve nehre dökmeyeceklerine dair anlaşma yaptılar. Anlaşmaya göre çöpler her gün belirli bir yerde toplanacaktı. Çöplerin köyün dışında bir yere dökülüp üzerine de toprak dökülmesine karar verildi. Bir müddet sonra da onlardan gübre olarak faydalanılacaktı.

Din âlimimizin çalışmaları hız kesmeden devam ediyordu. Diğer akşam din âlimimiz ağaçlandırma faaliyeti konusunda bize konuşma yaptı. Köy halkına şöyle seslendi:

“Tarım ve ağaçlandırma oldukça faydalı ve değerlidir. İslam dini konusunda çok sayıda tavsiyelerde bulunmuştur. Ağaç havayı temizler. Meyvesi ve gölgesinden istifade edilir. Başka faydaları da vardır. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.a) konu hakkında şöyle buyurmuştur:”

“Eğer bir fidanı toprağa koyarsanız, ölüm saatiniz gelinceye kadar onu yetiştirmek için çaba harcayın. Zira Allah toprağın bayındır hale gelmesi ve ağaçlandırılmasını sever.”

“Her kim bir ağaç diker ve o ağaç meyve verirse, Allah o ağacın meyveleri oranında ona sevap ve mükâfat verir.”

“Sizin de bu hadise bağlı kalmanızı ve ağaç dikmenizi tavsiye ediyorum. Hz. Ali (a.s) ve diğer Ehlibeyt İmamları da tarım ve ağaçlandırma alanında oldukça çaba harcamışlardır. Eğer nehrin etrafını ağaçlandırırsak köyünüz daha güzel olacaktır. Eğer dayanışma sözü verirsiniz yarın işe başlayabiliriz.”

Herkes olaya sıcak baktı. Birlik sözü verdiler. Bir kaç hayırsever köylü de ücretsiz olarak fidanları getirip köy heyetine teslim ettiler. Sabahın erken saatlerinde işe başladık. Köy halkı sevinç ve heyecanla fidanları diktiler. Din âlimimiz, başta çocuklar ve gençler olmak üzere, herkese ağaçların

korunması ve bakımı konusunda tavsiyelerde bulundu. Onlara:

— Bu ağaçlar hepinizin malıdır. Umuma ait bu ağaçlara hiç kimsenin zarar vermeye hakkı yoktur. Dikkat edin kimse onların dallarını kırmasın. Bu çok günahdır. Yine dikkatli olun hayvanlar ağaçlara zarar vermesinler, dedi.

Peygamberimizin ağaçlandırmayı sevdiğini öğrendikten sonra nerede tarım yapılamayan, kıraç arazimiz varsa oraya fidan diktik. Neticede köyümüz yemyeşil ve meyvelerle dolu bir bağa dönüştü. Din âlimimizin önderliği ve köy halkının dayanışma ve gayreti ile şimdi temiz bir hamam, güzel ve temiz bir mescit, iyi bir kütüphane ve mükemmel bir sağlık ocağına sahibiz. Köyümüzün kız ve erkek çocukları temiz, disiplinli ve okur-yazardırlar.

Amcamın oğluna:

— Ben başta din âliminizi, seni ve tüm köy halkını tebrik ediyorum. Keşke diğer köyler ve şehir halkı da sizlerden dindarlık ve hayat dersi öğrenseler ne güzel olurdu, dedim.

Sorular

- 1- Evinizdeki çöpleri ne yapıyorsunuz?
- 2- Çöpleri caddelere, sokaklara ve uygunsuz yerlere dökenlere ne diyorsunuz? Hz. Peygamber'in (s.a.a) hangi sözünü ona hatırlatıyorsunuz?
- 3- Sokaklarımızı, caddelerimizi ve çevremizi daha temiz tutmak için neler yapabiliriz?
- 4- Hz. Peygamber Efendimiz ağaç dikme hakkında ne buyurmuşlardır?
- 5- Ağaç dikme konusunda neler yapılabilir?
- 6- Yaşadığınız yerde ağaçları korumaya yönelik neler yapıyorsunuz?
- 7- Hiç ağaç diktiniz mi?

YALAN KONUŞMANIN BEDELİ

O gün sınıfça geziye gitmeyi kararlaştırmıştık. Çocukların her biri beraberlerinde bir miktar yiyecek getirmişlerdi.

Sınıfın zili çaldı. Sevinçle ve neşeyle sınıfa girdik. Öğretmenimizin gelmesini ve gezi programını açıklamasını beklemeye başladık. Önümüzde çok güzel bir gün olduğunu düşünüyorduk. Gezi için kiralanan büyük otobüs geldi ve okulun önünde durdu. Sınıf başkanı o gün gelmediği için öğrencilerden Ziya arkadaşımız öğretmenin masasına geçti. Bizlere:

— Çocuklar! Çocuklar, ben sınıf başkanının yerine geçiyorum. Öğretmen sınıfa yaklaştığında “Dikkat” diyeceğim, hepiniz düzenli bir şekilde ayağa kalkacaksınız. Dikkatli olun, her kim düzenli olarak ayağa kalkmazsa öğretmen onu geziye götürmeyecek, dedi.

Herkes sessizce oturmuştu ki birden Ziya yüksek sesle:

— Dikkat!” dedi.

Herkes saygılı ve düzenli bir şekilde ayağa kalktı. Sınıfın kapısı açıldı. Geç gelen öğrencilerden biri sınıfa girdi. Ziya yüksek sesle güldü:

— Çocuklar! Şaka yaptım; oturunuz, dedi.

Bu yersiz şakadan bütün çocuklar rahatsız oldular. Bir kaç dakika geçmişti. Bütün çocuklar öğretmeni bekliyordular. Ziya sınıfın kapısına baktı, sessizce durdu ve ardından yüksek sesle:

— Dikkat! dedi.

Bütün sınıf ayağa kalkmıştı. Sınıfın kapısı yavaşça açıldı. Üçüncü sınıf öğrencilerinden birisi kardeşinin çantasını getirmişti. Kardeşine seslendi:

— Neden çantayı okula getirmedin?

Kardeşi:

— Çanta lazım değil, bugün gezimiz var, dedi.

Bu defa da oturduk. Artık bu durumdan çok rahatsız olmuştuk. Ziya da önce biraz güldü sonra:

— Çocuklar! Çocuklar! Affedersiniz, hata yaptım. Siz oturun, ben gidip öğretmenin niçin gelmediğine bir bakayım, dedi.

Ziya gitti ve bir süre sonra üzgün bir şekilde döndü. Biz merakla Ziya'nın diyeceklerini bekliyorduk. Masaya geçti:

— Çocuklar dinleyin! Öğretmen bugün geziye gitmeyeceğimizi söyledi, dedi.

Çocukların sesleri yükseldi. Ne kadar rahatsız olduklarını bilemezsiniz. O anda sınıfın kapısı açıldı. Ziya kapıya doğru baktı. Kendini topladı:

— Dikkat!" dedi.

Hiç kimse ayağa kalkmadı. Herkes:

— Ziya yalan söylüyor, yalan söylüyor, dediler.

Fakat bu kez gelen öğretmendi. Sınıfa girdi. Kapının arkasından Ziya'nın sözlerini duymuştu.

Ona:

— Kimse bu gün size geziye gitmiyoruz dedi mi? Niçin benim adıma yalan söylüyorsun? dedi.

Ziya başını aşağıya doğru indirdi ve cevap vermedi. Öğretmenimiz:

— Çocuklar okulun bahçesine gidiniz ve sıraya geçiniz. Otobüse bineceksiniz, dedi.

Çok mutlu olmuştuk. Okulun bahçesine gittik. Sıraya geçtik ve sırayla otobüse bindik. Ziya, otobüse binmek istediğinde öğretmen ona:

— Sen kenarda dur. Sen bizimle geziye gelemezsin. Biz yalancı bir öğrenciyi beraberimizde geziye götürmeyiz, dedi.

Ziya ağlamaya başladı. Öğretmenin elini tuttu:

— Öğretmenim yanlış yaptım. Beni affedin, diyerek yalvarmaya başladı.

Geziye bizimle gelmek için çok ısrar etti. Öğretmen ona:

— Ben senin davranışından çok rahatsız oldum. Senin bizle geziye gelmemen daha iyidir. Fakat sınıf arkadaşların eğer seni geziye götürmemi isterlerse o zaman seni götürülebilirim, dedi.

Ne var ki çocuklar Ziya'nın yalanlarından çok rahatsız olmuşlardı. Öğretmene bir şey söylemediler. Çocuklardan hiç kimse onun gelmesini istemedi. Bazıları da yavaşça:

— Biz, Ziya'nın bizimle gelmesini istemiyoruz, dediler.

Öğretmen de otobüse bindi. Otobüs çocukların mutluluk ve neşe dolu sesleriyle okuldan uzaklaştı.

Dördüncü sınıf öğrencilerinden yalnızca Ziya okulda kaldı. Ziya yalan söylemekle onurunu ve izzetini yitirmişti. Aynı zamanda geziden de mahrum kalmıştı. Ziya'nın yaşadıkları bu dünyadaki neticesiydi. Yalancılar için bir de ahirette ceza var ki o daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.a): *“İmanlı bir Müslüman asla yalan söylemez.”* buyuruyor.

İmam Zeynelabidin (a.s) şöyle buyurmuştur:

“Büyük olsun, küçük olsun; ciddi olsun, şaka olsun her türlü yalandan kaçınınız.”

İmam Muhammed Bakır (a.s) da şöyle buyurmuştur:

“Yalan, imanı tahrip eder.”

Bütün söylenenlere bakılınca, yalanın her türlüşününün sakıncalı olduğunu görüyoruz.

Sorular

- 1- Çocuklar Ziya'nın tüm sözlerine inandılar mı? Neden?
- 2- Halk yalancının sözlerine güvenirler mi? Nedenini açıklayınız?
- 3- Yalancıyla arkadaş olunur mu? Sebebini açıklayınız.
- 4- Şaka ile yalan konuşulabilir mi? Günah mı?
- 5- Tanıdıklarınızdan yalan konuşan birini nasıl doğru yola yönlendirirsiniz, ona ne dersiniz?
- 6- Sizce Ziya niye yalan konuşuyordu?
- 7- "Yalan, imanı tahrip eder." hadisini açıklayınız.

TRAFİK KURALLARININ ÖNEMİ

Okullar yarı tatile girmişti. Çocuklar eve doğru hareket ediyorlardı. Kaldırımlar çok kalabalıktı. Cevad arkadaşı Rıza'ya:

— Ne kadar kalabalık bir kaldırım! Burada yürünmez. Gel caddenin kenarından gidelim, dedi.

Rıza:

— Cadde arabaların geçiş yeridir. Yayaların yürüme yeri değildir. Caddede yürümek tehlikelidir ve sürücüler içinde rahatsızlık meydana getirir. Allah başkaları için rahatsızlık meydana getirenleri sevmez, dedi.

Cevad:

— Neler söylüyorsun? Böyle kalabalık bir yerde yol yürünmez. Hoşça kal, ben gittim, dedi.

Cevad, Rıza'dan ayrıldı. Caddenin kenarında süratle ilerledi. Cevad aslında doğru söylüyordu. Kaldırımlar çok kalabalıktı. Kaldırımında süratli gidemezdi. Eve çabuk ulaşmak istiyordu. Bu nedenle caddenin kenarına indi ve eve doğru koştu. Rıza, arkadaşının hızla kendisinden uzaklaştığını gördü. O da caddeden gidip Cevat'tan geri kalmamayı düşündü. Fakat Cevad'a söylediği; "Allah başkaları için rahatsızlık meydana getirenleri sevmez. Caddede yürümek tehlikelidir. Sürücüler için de rahatsızlık meydana getirir." sözü aklına geldi.

O bunları düşünürken birden bir otomobilin korkunç fren sesini duydu. İnsanlar otomobile doğru koştu. Fakat kısa süre içinde otomobil hareket etti ve gitti. Halk kendi aralarında:

— Çok tehlikeli bir kazaydı. Belki de çocuk ölmüştür. Allah yardım ederde inşallah Sina Hastanesi'ne kadar yaşamını sürdürür, diyorlardı.

Rıza halkın sözlerini duymuştu. Bir süre sonra eve ulaştı. Yaklaşık bir saat sonra Cevad'ın annesi Rızaların evine geldi. Rıza'ya:

— Cevad'ı görmedin mi? Hala eve gelmedi, dedi.

Rıza:

— Cevad bana, işim var. Eve erken gitmem gerek diyerek benimle vedalaştıktan sonra süratle caddeden koşarak gitti, dedi.

O an Rıza'nın aklına korkunç kaza geldi:

— Sakın kazayı geçiren Cevad olmasın. Korkarım Cevad kaza geçirmiş olmalı, diyerek arkadaşı için feryatlar etmeye başladı.

Cevad'ın annesi:

— Kaza mı dedin! Ne kazası... Şimdi oğlum nerede! diye sordu.

Rıza:

— Ben bir şey görmedim; fakat halkın Sina Hastanesi dediğini duydum, dedi.

Cevad'ın annesi perişan ve üzgün bir hâlde Sina Hastanesi'ne gitti. Hastane sorumlularından oğlu Cevad'ı sordu. İlgililer; iki saat önce bir çocuğun hastanaya getirildiğini, onun oğlu olup olmadığına bakmasını söylediler. Cevad'ın annesi, çocuğu gördü. Bu, oğlu Cevad'tı. Yüzü kan içerisindeydi...

İki gün sonra Rıza Cevad'ın annesiyle birlikte hasta Cevad'ı ziyarete gittiler. Cevad uyumuştı. Yüzü bantlıydı. Kırılan ayağı alçıya alınmıştı. Biraz sonra uyandı, acı bütün vücudunu sarmıştı...

Bir ay sonra Cevad, koltuk değneği ile okula geldi, sınıfa girdi. Öğretmen ve tüm öğrenciler Cevad'ı gördükleri için sevinmişlerdi. Herkes kaza hakkında ona sorular soruyorlardı. Öğretmen de bir takım sorular sorduktan sonra öğrencilere trafik kuralları hakkında açıklamalarda bulundu:

“...Tehlikelerden korunmak için trafik kurallarına dikkat etmeliyiz. Trafik kuralları tehlikeleri önlemek ve düzeni sağlamak için konulmuştur. Cevad, evlerine erken ulaşmak istiyordu, ancak kurallara uymadığı için her zamankinden daha geç ulaştı. Kaldırımdan yürümüş olsaydı daha erken varacaktı.”

Öğretmen bir takım trafik kuralları üzerinde durdu ve sonra sözlerini İslam Peygamberi Hz. Muhammed'in (s.a.a) şu sözüyle bitirdi:

“Yolun ortası sürücülerin (taşıtların) geçmesi içindir. Cadde ortasında sürücüler yayalardan öncelik hakkına sahiptirler.”

Sorular

- 1- “Öncelik hakkı” ne demektir? Cadde ortasında kimin kime önceliği vardır? Hz. Peygamber (s.a.a) bu konuda ne buyurmuştur?
- 2- Cevad niye kaza yaptı? Rıza ona ne demişti?
- 3- Caddeden karşı tarafa geçerken nelere dikkat etmeliyiz?
- 4- Olumsuz kazalara karşı önlem amacıyla neler yapmalıyız?
- 5- Trafik kurallarından bir kaçını sayınız.
- 6- Cevad'ın okula dönüşü sonrasında öğretmen hangi konu hakkında öğrencilere bilgi verdi?
- 7- Trafik kurallarına dikkat ediyor musunuz?

İÇİNDEKİLER

Ön Söz.....	5
-------------	---

1. Bölüm

TEVHİD VE ALLAH'I TANIMAK / 7

Allah "Yaratılışın Kaynağı"	9
Su	14
<i>Allah'ın (c.c) Hayat Veren Nimesi</i>	14
Elma Ağacı "Allahı Tanıma Dersi" Veriyor.....	17
Allahı Tanıtın Güzel Kitaplar	20
<i>"Bitkilerin Yeşil Yaprakları"</i>	20
Biyoloji Kitabından Allah'ı Tanıma Dersi Aldım	23
Allah'ın Eserleri ve Ayetleri	28
<i>Kan Dolaşımı ve Solunum Sistemi</i>	29
Âlim ve Kadir Olan Allah	33
<i>Madde Nedir?</i>	35
<i>Allah Madde Midir? Gözle Görülebilir Mi?</i>	35
Her Var Olan Gözle Görülür Mü?	37

Muvahhidlerin Önderi Hz. İbrahim (a.s).....	38
---	----

2. Bölüm

MEAD (AHİRETİ TANIMAK) / 43

Allah Katında İyilik ve Kötülük Bir Midir?	45
<i>Ahret Âlemi</i>	45
Çiçek Toplama Yarışı	48
<i>Ceza Günü</i>	50
Kıyamete Doğru.....	53
Önce “Berzah Âlemi”, Sonra “Kıyamet”	53
<i>Berzah Âleminde Soru ve Cevap</i>	54
Ölenler Nasıl Dirilecekler?	57
Nasıl...?	59
<i>Hayat Karnemiz</i>	59

3. Bölüm

NÜBÜVVET (PEYGAMBERİ TANIMAK) / 63

Yol ve Hedef Seçiminde Düşünmek	65
İnsanın Gerçek Tekâmülü	67
Yol Gösterici (Rehber) Nasıl Olmalıdır?	69
<i>Peygamberlerin Özellikleri Nasıl Olmalıdır?</i>	69
<i>Uyanıklık ve Basiret, Günahattan Nefret Etmenin Sırrı</i>	70
<i>Peygamberler Bilinçli ve Masum Yol Göstericilerdir</i>	71
Onu Nasıl Tanırsınız? Ondand Ne İstersiniz?	73

<i>Kur'an'da Peygamberlik Alameti</i>	75
Putkıran Genç.....	77
<i>Hz. İbrahim (a.s) Nemrud'un Mahkemesinde</i>	78
<i>İbrahim (a.s) Ateşin Kenarında</i>	81
Allah'ın Elçisi Hz. Musa (a.s).....	84
<i>Hz. Musa (a.s) Firavun'un Sarayında</i>	85
<i>En Son Karar</i>	87
Hz. Muhammed (S.a.a) Kureyş Kervanında.....	89
Mazlumları Savunma Antlaşması	92
Hz. Muhammed'in (S.a.a) Peygamberliğe Seçilmesi	95
Hz. Muhammed (S.a.a) Akrabalarını İslam'a Davet Ediyor	98
Sabır ve Direniş	103
Hristiyan İlim Adamlarının Huzurunda İslam'ın Tebliği.....	106
Mazlumu Savunmak	109
Hz. Muhammed (s.a.a) Allah'ın En Son Peygamberi	114
Kur'an Allah'ın Kelamıdır	117
<i>Kur'an İslam Peygamberi'nin Ebedi Mucizesi</i>	119
Kur'an'dan İbretli Bir Kıssa	121
<i>İki Kardeş</i>	121
Karun, Gözü Doymayan Bir Zalim	124
<i>Mutluluk Nerededir? Mutlu Olan Kimdir?</i>	126
<i>Hz. Musa'nın (a.s) Duası Kabul Oluyor</i>	128

4. Bölüm

İMAMET (İMAMI TANIMAK) / 131

Peygamber'e Vasi Olmaya Kim Layıktır?	133
<i>İmam; Peygamber'in Günahlardan Korunmuş Vasisi</i>	134
Büyük Gadir Bayramı (Velayet Bayramı)	135
Şia	139
Sekizinci İmam, Hz. İmam Rıza (a.s)	141
<i>Niçin İsrâf Ediyorsun?</i>	142
İmam Muhammed Taki (a.s).....	145
<i>Valiye Mektup</i>	146
Hz. İmam Ali Naki (a.s).....	148
<i>Gece Yarısı Nasihati</i>	149
On Birinci İmam, Hz. İmam Hasan Askerî (a.s)	152
<i>İmam Hasan Askerî'den (a.s) Bir Mektup</i>	153
On İkinci İmam, İmam Mehdi (a.s).....	156
<i>İmam-ı Zaman'ın (a.s) Gaybeti ve Zuhuru</i>	157
Ehlibeyt Mektebini Daha İyi Tanıyalım.....	159
İslam'da Velayet ve Rehberlik	161

5. Bölüm

FÜRU-U DİN (DİN HÜKÜMLERİ) / 165

Babadan Mektup ve Tebrik	167
--------------------------------	-----

Temiz Olmayan Şeyler.....	169
Namaza Değer Veriniz.....	171
<i>Namazla İlgili Bir Kaç Hüküm</i>	172
Ayat Namazı	173
<i>Ayat Namazını Nasıl Kılalım?</i>	173
Kur'an'dan İki Sure	175
Oruç; Bir Büyük İbadet	177
İslam'da Cihad ve Savunma.....	180
Emr-i Maruf ve Nehy-i Münker.....	183
<i>(İyiliği Emretmek ve Kötülükten Sakındırmak)</i>	183
Zekât; Halkın Genel İhtiyaçlarının Karşılanması İçin Bir Bütçe	187
<i>Kimler Zekât Vermelidir?</i>	187
<i>Zekât Nasıl Masraf Edilir?</i>	188
Humus; Dinin Tebliği ve Müslümanların İdaresi İçin Bir Bütçe	190
<i>Humus Nedir ve Ne Şekilde Verilir?</i>	190
<i>Humusu Kime Vermeliyiz?</i>	190
Görkemli Hac İbadeti	192

6. Bölüm

AHLAK VE ADAP / 195

Sözüne Sadık Olmak.....	197
Başkalarıyla Alay Etmek	199

Acaba Ev İşlerine Yardımcı Oluyor Musunuz?	201
Çevre Temizliği ve Dayanışma	204
Yalan Konuşmanın Bedeli	207
Trafik Kurallarının Önemi.....	211

NOT:

NOT:

NOT:

NOT: